

NAJBOLJŠI ČASOPIS = NAJČA

N n A a J j Č č A a

NAJČA, glasilo Osnovne šole Grm, Novo mesto
Letnik XXI, februar 2011, št. 1, 2

Foto: Sonja Cibej

Osrednja tema tokratne Najče so potovanja.

Intervju z Urošem Ravbarjem, str. 11 // S potepanja po Avstriji in Švici, str. 13 // English pages, str. 25 // Mala Najča, str. 30 // Knjižni kotichek, str. 66 // Plesni spektakel Grmčanov, str. 71 // Pogumno pero, str. 76 // Športni rezultati, str. 81 // Zabavne strani, str. 84

POZDRAVLJENI, GRMČANI IN GRMČANKE!

Končno je izšla prva številka Najče v letu 2011. Letošnje leto sem prvič urednica Najče, na kar sem zelo ponosna. Kot nova urednica pa se bi vam rada na kratko predstavila. Sem Tara Pleško iz 7. b razreda. V prostem času sem zelo aktivna, saj treniram break dance in atletiko, igram kitaro ter že drugo leto pišem za Najčo.

Dolgo časa sem razmišljala, kaj naj napišem v uvodniku. Sprva sem pregledala nekaj starih Najč. Sčasoma sem dobila tudi nekaj idej in uvodnik napisala. Tudi to šolsko leto se bom za Najčo trudila po svojih najboljših močeh. Želim, da boste Najčo prebiralali z velikim zanimanjem, saj boste v njej izvedeli veliko novega. Da bi vam bila tudi letošnja številka všeč, smo se trudili vestni novinarji, učitelji, pa tudi učenci.

Tokratna tema Najče je zelo zanimiva – potovanja. Tudi sama zelo rada potujem, zato mi je bilo pisanje člankov o potovanju nekoliko lažje. Popotovanja, avanture, izleti, letovanja ... Vse to vam je že znano, saj najbrž tudi vi potujete. Vse se začne z vožnjo, nato z ogledi, nakupovanjem, najpogosteje pa konča z dobro voljo in novim znanjem. V tej številki boste dobili tudi različne nasvete, kako priti do informacij o potovanju, kako na potovanje z agencijo, izvedeli boste, kam potujejo naši učitelji in učenci, prebrali boste lahko celo dva potopisa in spoznali popotnika Uroša Ravbarja.

Seveda pa smo ohranili tudi stalne rubrike, kot so Glasbene strani, Zabavne strani, Pogumno pero, Šport in druge.

Uživajte v branju!

Tara Pleško, 7. b

RAVNATELJIČIN KOTIČEK

Ta številka je posvečena potovanjem. Tema je meni pisana na kožo, kajti potovanja, spoznavanje novih krajev in ljudi so moja strast.

Dokler nisem toliko potovala, sem nasedala govorjenju, kako je v drugih državah, predvsem državah razvitega zahoda, vse boljše, kako imajo tam lepše hiše, boljše avte, bogatejše muzeje, bolj čista mesta, boljše šole, višji standard. Ko pa sem ta »čudovita, bogata, zahodna mesta« začela spoznavati od blizu, se je moja slika razvitega zahodnega sveta začela počasi, a vztrajno spreminjati. In moja majhna Slovenija je v mojih očeh postajala vse lepša in bogatejša.

Res so naši muzeji manjši, v njih so mlajše stvari, ker pač naša zgodovina ni zgodovina države s štiritisoočetno zgodovino, pa tudi kolonialna država nismo bili nikoli, da bi imeli »podarjene« dragocenosti z vseh koncev sveta.

Naša sedanost pa ni prav nič slabša od drugih – naša mesta so čista, ulice simpatične, stanovanjske hiše neverjetno urejene, čistoča na zavidljivi ravni.

In ko potujem v tujino, me zadnje čase bolj kot muzeji zanima prav to – kako ljudje živijo, kakšen zrak dihajo, kako zdravo hrano imajo, kakšno je njihovo šolstvo, kako so strpni do drugačnih, kako je poskrbljeno za invalide, kako skrbijo za okolje, koliko časa imajo zase, kako simpatična

so njihova mestna jedra, ali si vzamejo čas za kavico, kakšen promet imajo, kako živijo ljudje, ki so sami, stari, bolni.

Zavedam se, da morajo učitelji spoznavati svet, da so v svojem razmišljanju široki in lahko predvidijo, kaj bo naša mladina potrebovala čez deset let. Zato spodbujamo tovrstno izobraževanje in vsako leto organiziram strokovne ekskurzije. Ogledali smo si že dobršen del Evrope, pa tudi v Egiptu, Jordaniji in na Kitajskem smo bili.

In kje je bilo meni najbolj všeč? Ne morem odgovoriti, edino če bi naredila sestavljanko: norveški odnos do okolja, finske šole, mediteranska klima, italijanska hrana, španska lagodnost in odprtost, irsko sprejemanje tujcev, nemška urejenost in predvidljivost, francoska prefinjenost, afriško sonce pozimi.

Ampak nikjer ni vsega na enem mestu toliko po malem, kot pri nas. Zato – potovati je potrebno, da spoznavamo in cenimo to, kar imamo doma.

Ravnateljica

NOVIČKE

ZELENA ZASTAVA, KI NI SAMO TO

Od 7. oktobra dalje mnoga pročelja šol po vsej Sloveniji krasijo tudi zelene zastave. Takrat smo se s posveta slovenskih ekokoordinatorjev vrnili mentorji, ki smo s seboj prinesli te zelene zastave.

Dokazujejo, da so s svojim delovanjem učenci in delavci teh šol vstopili v množico tistih, ki jim je skrb za okolje, čistejše življenje vsakdan. Da z drobnimi, a odločnimi koraki stopamo na pot, ki bo postala zopet zelena, smo dokazali tudi grmčani.

Cilji, ki smo si jih zastavili ob vstopu v skupnost Ekošola kot način življenja, so nas pripeljali do drugačnega razmišljanja, delovanja, obnašanja. Čeprav se potrošniški družbi in njeni miselnosti ne moremo kar tako izogniti, je prav, da se zavemo, kako lahko omilimo, če ne preprečimo posledice, ki jih tak način življenja prinaša nam vsem.

Zemlja je neskončno ljubeča in gostoljubna. To je dokazovala tisočletja, ko ljudem ni bilo preveč mar, kakšen odnos imajo do nje, kaj vse odložijo in kam. Ko pa je nekoliko opešala, nam je na mnogo načinov dala vedeti, da bo odslej moral skrb zanjo prevzeti sleherni izmed nas.

Vsebine Biotske pestrosti, Zgodnjega naravoslovja, Preteklosti,

Revščine po svetu in pri nas, Ekokviza in še bi lahko naštevala naslove projektov, niso le same sebi namen. Postale so del nas, našega razmišljanja, življenja. In prav je tako.

Pri nas, na Grmu, smo zastavo obesili v eko kotiček v avli šole. Vsi, ki jih na šoli tako ali drugače gostimo, si jo lahko ogledajo. Pa ne le zaradi njih. Tudi zaradi nas samih je prav, da jo vidimo vsak dan, da nas vedno znova opominja, da gostoljubnost in širokogrudnost Zemlje do nas ni neskončna in samo nam namenjena.

Zato zelena zastava ni samo to.

Ekokoordinatorica Lili Vavžik

TEKMOVANJA

SLADKORNA BOLEZEN

Šolskega tekmovanja se je udeležilo 11 učencev. Devet učencev je osvojilo bronasto priznanje. Po točkah je 7 učencev izpolnilo pogoje za udeležbo na državnem tekmovanju. Zaradi omejitve mest so v Kranj poslali le tri najboljše, in to so bile **Tina Guštin, Lea Pavlin in Ana Novak**, učenke 8. razreda. Vse tri so na državnem tekmovanju osvojile srebrno priznanje.

LOGIKA

Šolsko tekmovanje iz logike je potekalo v petek, 24. 9. 2010, ob 13. uri. Prva mesta so dosegli: **Zara Gradecki** iz 5. razreda, **Jakob Höfferle** iz 6. razreda, **Domen Bukovac** iz 7. razreda, **Ana Šiško** iz 8. razreda in **Lana Klemenčič** iz 9. razreda.

ANGLEŠČINA

V 8. razredu se učenci s svojimi slovenskimi vrstniki pomerijo v znanju angleškega jezika. Tekmovanje poteka na dveh ravneh – šolski in državni. Tekmovanja se je udeležilo 61 učencev, od tega se jih je 12 uvrstilo na državno tekmovanje. Le-to je potekalo 17. 11. 2010 na naši šoli. Izkupiček pa je naslednji: zlato priznanje je dosegla **TJAŠA KITANOVSKI**, učenka 8. a razreda, srebrna priznanja pa so dosegli **GAŠPER ŠIMIC** in **JERNEJ SPUDIČ** iz 8. a ter **JAN BARTOL** iz 8. c.

V četrtek, 25. novembra 2010, je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje v znanju angleškega jezika za devetošolce. Tekmovanja se je udeležilo 26 učencev. Bronasto priznanje je osvojilo 17 učencev. Za regijsko tekmovanje je bilo predlaganih 12 učencev glede na prvotna merila, vendar pa se je državna komisija odločila, da bo zaostрила kriterij, in tako so se regijskega tekmovanja 20. 1. 2011 v Brežicah udeležile le tri učenke: **Lara Kostić, 9. a, Barbara Povše, 9. c, in Ema Leskovšek, 9. c**. Učenke so se pomerile v poznavanju literarne predloge *The Railway Children*.

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Šolsko Cankarjevo tekmovanje je potekalo v sredo, 8. 12. 2010. V pisanju spisa se je pomerilo 123 učencev od 2. do 9. razreda. V 2. razredu je bronasto priznanje osvojilo 10 učencev, prav toliko v 3. r., v 4. r. 14 učencev, v 5. r. 7, v 6. r. 5, v 7. r. 1, v 8. r. 5 in v 9. r. 3. Na področno tekmovanje so se uvrstili 3 učenci: **Anamarija Kastelic** in **Tina Guštin** iz 8. r. ter **Aleš Zupančič** iz 9. r.

MALE SIVE CELICE

V torek, 28. septembra 2010, je potekalo predtekmovanje v Malih sivih celicah. Naša ekipa, ki smo jo sestavljale Ema Koncilija, Ana Kotar in Kaja Murn, se je iz pisnega dela uvrstila na ustni del in s tem na oddajo Male sive celice na televiziji. V torek, 12. oktobra 2010, pa smo svoj uspeh nadgradile še z zmago nad ekipo iz Osnovne šole Rakek, ki je bila na sporedu v sredo, 20. oktobra. S sabo smo vzele navijače iz sedmega razreda. Bili so zelo glasni, pripravljala pa jih je učiteljica Irena Adlešič.

Ema Koncilija

PO POTEH ROGA

V soboto, 13. 11. 2010, smo imeli delovni dan. Nadomeščali smo ponedeljek, 7. februarja. 7., 8., in 9. razredi smo odšli na pohod po poteh Roga. Z avtobusi smo se izpred šole odpeljali do smučišča Bela, nato pa od tam odšli na Bazo 20. Pohod sta vodila učiteljica Vanja Mokotar ter kuhar Roman Mihelič.

Vanja Mokotar: »Po poteh Roga smo odšli zato, ker je to naša bližnja okolica in jo vsi bolj malo poznamo. To so krasne poti, idealne za pohode, poleg tega jih lahko navežemo tudi na zgodovino Kočevskega Roga in Dolenjske, zato smo vse skupaj povezali. Na pohodu smo vzpostavili skupinski duh.«

Vojka Cvitko Macedoni: »Na začetku sem se bala, kako bomo vsi skupaj zdržali pot. Pohod je bil poučen in zanimiv. Pot je bila lepa, presenetilo me je, da smo veliko hodili po cesti. Imeli smo dobro vodenje, na koncu pa tudi ni bilo več strahu. Naslednji dan me presenetljivo ni nič bolelo.«

Tina Guštin, 8. b: »Pohod je bil zanimiv in zabaven, ker smo lahko klepetali s svojimi sošolci. Bilo je bolj živahno kot pri pouku, zato je bil pohod zanimivejši kot običajni pouk. Žal pa je bil tudi zelo dolg, zato smo proti koncu že vsi stokali in se pritoževali zaradi razbolelih nog.«

Po mnenju mnogih učencev je bil pohod predolg. Vseeno pa smo se imeli lepo, saj smo se družili in spoznavali našo bližnjo okolico.

Kim Barbič in Sara Jaklič, 8. b

ŠOLA V NARAVI POREČ 2010

Tudi to šolsko leto smo imeli učenci 7. razreda šolo v naravi. Šli smo v Poreč. V Poreču smo bili 5 dni. Čez dan smo imeli pouk na plaži. Imeli smo tudi tekmovanja v nogometu, košarki, odbojki, šahu, namiznem tenisu in štafetnih igrah ter plavanju. Veliko smo tudi plavali, vendar je bilo morje zelo mrzlo. Zadnji dan pa so razredi in posamezniki prejeli nagrade, ko smo tekmovali v športu in pospravljanju sobe. Isti večer smo imeli tudi naravoslovno tekmovanje. Zvečer pa trenutek, ki smo ga vsi komaj čakali. Šli smo v disko. Plesali in zabavali smo se zelo dolgo. Naslednji dan smo odšli domov; nekateri veseli, nekateri žalostni.

Tara Pleško & Ema Koncilija, 7. b

POTOVANJA

HRANA ZA POTOVANJA

V prvi vrsti naj bo hrana skrbno shranjena in čista.

Vročina in neustrezne razmere za shranjevanje živil lahko povzročijo, da se hrana na poti pokvari, zato je nujno, da imamo v vozilu hladilno torbo. V hladilno torbo lahko shranite vso hrano in vsaj nekaj pijače. Telesu zagotovite dovolj vlaknin; zelo primerna za malico na poti sta predvsem zelenjava in sadje. Izberite sadje, ki ga ni treba lupiti ali rezati (ali pa to naredite že doma): banane, jabolka, nektarine, breskve, marelice ... Preden sadje vzamete s seboj, ga ne pozabite oprati. Tudi zelenjavo operite in pripravite že doma: narežite in očistite papriko ter korenje.

Če si boste zaželeli obrok, s katerim se boste bolj nasitili, vzemite s seboj polnozrnat kruh in namaz, narezan sir ali salamo, vendar zadnja dva ne pozabite hraniti v hladilni torbi. Ne pozabite na higieno. Roke pred jedjo umijte ali obrišite z dezinfekcijskimi robčki.

Brez pijače ne gre

Med potjo je potrebno veliko piti, tudi če niste žejni, zato vzemite s seboj dovolj pijače, ker vas na poti skoraj vedno doleteti gneča. Za žejo je najprimernejša zdrava, neoporečna pitna voda. Pijete lahko tudi malo sladkan domači čaj. Ne pretiravajte s sadnimi sokovi, saj vsebujejo veliko sladkorja.

Dodajam predlog za »potovalno« hrano, ki so jo ob dnevu mobilnosti pripravili učenci izbirnega predmeta Sodobna priprava hrane.

HAMBURGER

Bombetka:

0,6 kg	pšenične črne moke
1 zavitek	kvasa
1 žlička	soli
2 žlički	olja
1 žlička	sladkorja
0,45 l	vode

Postopek

- Najprej pripravimo kvasec; kvas, sladkor in vodo zmešamo in pustimo vzhajati.
- Zamesimo testo iz moke, kvasca, soli in olja.
- Testo naj na toplem vzhaja 10 minut.
- Nato oblikujemo testene kroglice in jih pustimo vzhajati 15 min. Premažemo s stepenim jajcem.
- Pečemo približno 12 minut na 180–200 stopinj.

Puranji zrezek

Meso potolčemo, solimo in opečemo po obeh straneh. Ohladimo.

Izdelava

Bombetke prerežemo na pol, namažemo s paradižnikovo omako, položimo zrezek, rezino sira, liste solate, narezan paradižnik in papriko. Rahlo pritisnemo in zavijemo v folijo. Hranimo na hladnem. Pojemo še isti dan.

DOMAČI LEDENI ČAJ

Priprava

- Skuhamo sadni čaj, rahlo sladkamo in ohladimo.
- Dodamo na kocke narezane pomaranče, bezgov sirup in meliso.

Valentina Žefran

KAKO PRITI DO INFORMACIJ GLEDE POTOVANJ?

- Brskanje po internetu,
- posvetovanje s turistično agencijo,
- časopisi, revije, prispevki,
- knjige: vodiči držav (npr. zbirka: Lonely Planet),
- posvetovanje s prijatelji, ki so že bili na kakšnem potovanju.

NA POTOVANJE S TURISTIČNO AGENCIJO:

Najprej se odločite, kam želite potovati.

Nato obiščete turistično agencijo, kjer izrazite svoje želje glede potovanja.

Poveste, kam in kdaj bi radi šli na potovanje.

Na agenciji vam dajo koristne napotke.

Priporočajo vam zdravstveno zavarovanje v tujini z asistenco (npr.: družinsko zavarovanje, 1 teden = cca. 20€). Zdravstveno zavarovanje v tujini vam omogoča, da če v tujini pride do nezgode, lahko pokličete na telefon, ki je na kartončku v vaši zavarovalni polici. Ta vam pove najbližjo ustanovo, ki jo potrebujete (zdravstveni dom, bolnišnica ...). Krije del finančnih stroškov zdravljenja, nudi vam brezplačno pomoč.

V knjigah ali na internetu poizveste, kako je v krajih, kamor boste odpotovali.

Če je v državi, kamor potujete, za vstop potrebna viza, morate urediti vizo. Poizvedeti morate, kako je z denarjem; valuta, omejitve vnosa in iznosa denarja, plačevanje z bančnimi karticami.

Poizvedite, kakšno bo vreme v času vašega potovanja v tistih krajih (na internetu).

Uredite letalsko karto, rezervacijo hotela, plačila, osebni dokument/potni list, evropsko kartico.

Rezervacije lahko uredite tudi preko telefona z želeno turistično agencijo.

Tara Pleško, 7. b

POTOPIS: MOJE POTOVANJE V KENIJO

Doživetje divjine z dih vzbujajočimi širjavami savan, divje živali, različna nomadska plemena, kenijski jezik, narodni parki, sanjske bele plaže ob Indijskem oceanu ... Vse to sem doživela v Keniji, kamor sem odšla na počitnice s svojo družino.

Jambo, kar v svahiliju (jezik, ki ga govorijo v Keniji) pomeni zdravo, je bila moja prva beseda, ki sem se jo naučila na letališču v Mombasi, kamor smo prispeli. Domačini so nas sprejeli bolj prijazno kot kjer koli drugje na svetu. Zelo hitro smo se navadili na njihov ritem življenja, ki je vedno počasen in sproščen. Besedi, ki sta se mi zaradi tega vtisnili v spomin, sta pole pole, kar pomeni počasi, počasi.

Med potjo do hotela smo videli stisko v revnem in prenaseljenem predmestju Mombase. Po dokaj dolgi poti smo se ustavili pred velikimi zastraženimi vrati, za katerimi se mi je odprla drugačna in mnogo lepša stran Kenije. Prelepa arhitektura hotela, palme, vrtovi, nasadi, bela peščena plaža in čudovit sprejem hotelskih uslužbencev v ritmičnih afriških bobnov ... Takrat sem resnično začela uživati v nepozabnih počitnicah. V ograjeno območje hotela nima vstopa nihče, razen hotelsko osebje in gostje. Pogled iz balkona v hotelski sobi je bil na bazen, obdan s kokosovimi palmami. Opice, ki so zelo nadležne, lahko pa tudi nevarne, so nas spremljale na vsakem koraku. Zelo sem se jih bala, saj smo morali pred njimi zapirati balkonska vrata in okna, pa tudi med kopanjem v bazenu sem morala biti zelo pozorna, da mi niso odnesle brisače, klobuka, očal ali podobnih reči.

Nenavadno pa mi je bilo tudi to, da je iz pipe in tuša tekla slana voda. Če nismo dan preživel na dnevnih izletih, sva se z bratom zabavala v bazenu ali pa smo se sprehajali po plaži izven hotelskega območja.

Posebnost bele peščene plaže in toplega turkiznega morja so domačini, ki so nam popestrili počitnice. Govorijo angleško in niso imeli slabih namenov, pa čeprav so se mi zdeli vsiljivi. Želeli so nam prodati veliko stvari: iz lesa izrezljane spominke, nakit, rute, slike, ponujali so se za vodnike po safariju in drugih izletih, ali pa so želeli narediti frizuro (kitke). Njihovo življenje je odvisno od turistov.

Naredili smo več dnevnih izletov. Eden lepših je bil izlet v kraj Malindi, kjer smo se v čudovitem morju skopali. Na poti z izleta se nam je pokvaril avtobus, saj je počila cev za vodo. Ker šofer ni imel druge stvari, s katero bi lahko zamašil cev, smo vsi potniki, ki smo imeli žvečilke, žvečili, da so lahko z njimi zamašili cev. Med čakanjem, da popravijo avtobus, smo vaškim otrokom razdelili vse stvari, ki smo jih prinesli s seboj z namenom, da

jih bomo razdelili. Kape, svinčnike, obleke, bonbone, vsega so bili zelo veseli. Eksperiment zamašitve cevi je uspel in po večurnem postanku na veliki vročini, brez vode in hrane, smo se vrnili v hotel. Mislim, da to lahko danes doživiš samo v Afriki. Nove besede, ki sem jih spoznala med to nezgodo, so bile »hakuna matata«, kar v angleščini pomeni don't worry, be happy. Nепrestano je ponavljal te besede naš šofer in ni delal nobene panike kljub okvari avtobusa.

Ogledali smo si tudi več farm. Na farmi kač smo videli veliko različnih vrst kač. Najbolj mi je ostal v spominu modri piton, ki je bil največja kača na farmi. Naslednja farma je bila krokodilja, kjer je bilo poleg krokodilov še mnogo drugih živali: želve, ki so bile stare več kot dvesto let, povodni konji, žirafe, ki smo jih lahko hranili sami ... Na farmi ptičev pa sem spoznala sovo Pavlo, s katero sem se tudi slikala.

Resnično mi je bila zelo všeč in prvič sem bila tako blizu take velike sove.

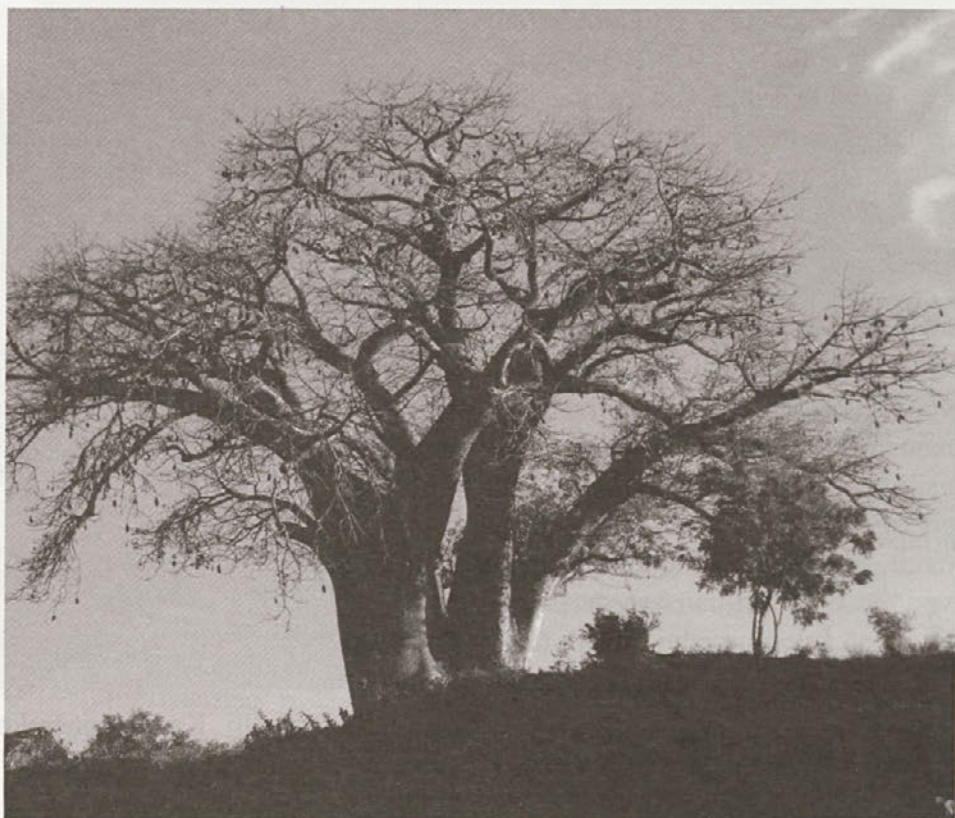

Zanimivo pa mi je bilo tudi to, da je bila budna podnevi. Obiskali smo tudi farmo metuljev. Te čudovite majhne živalce smo lahko božali, jih držali in hranili.

Razburljiv je bil tudi izlet v Mombaso, ki je drugo največje mesto v Keniji. Ko smo hodili za vodičem po tržnici, naju je mami ves čas držala za roke, saj so nas vsi opozarjali, da je zelo nevarno. Izlet, ki mi je tudi ostal v nepozabnem spominu, pa je bil imenovan »African night«. Z ladjo smo se peljali po reki do restavracije, kjer smo imeli afriško večerjo. Med potjo smo občudovali značilna afriška drevesa – baobab, čudovite ptice in nepozaben sončni

zahod. Med večerjo so nastopale skupine, ki so nam predstavljale plese, običaje, akrobacije, predvsem pa njihovo glasbo.

Vrhunec počitnic pa je bil izlet na safari, kar je bil tudi eden od glavnih razlogov, da smo obiskali Afriko. Ker je Kenija v taki bližini ekvatorja, sta sončni vzhod in zahod vse leto bolj ali manj ob isti uri (zadnji ob 18.45, prvi pa ob 6.30). Zelo zgodaj zjutraj smo se z džipom odpravili na dvodnevni safari. Poleg naše družine je bil z nami še švicarski par in pa seveda naš šofer, ki je bil obenem tudi vodič. Pot je bila zelo dolga in naporna, predvsem zaradi cest, ki so tako grozne, da se jih z besedami ne da opisati. Ko smo prispeli, so se živali šele prebujale in sonce je razlivalo svoje žarke po savanah. Zaslišali smo prelepo ptičje petje in oglašanje osamljenih povodnih konjev. Park, ki smo ga obiskali, se je imenoval Tsavo National Park. V celoti je ograjen, vendar je površina tako ogromna, da se mi je zdela skoraj kot cela Slovenija. Med vožnjo smo opazovali živali: različne vrste gazel, zebre, ptice, nosoroge, bivole, leoparda, žirafe, leve, slone ...

Večkrat smo se ustavili in slikali, vendar smo zaradi varnosti vedno ostali v džipu z odprto streho. Zelo zanimivo se mi je zdelo, da so bili sloni v parku obarvani rdeče. Pravijo, da je to zaradi lateritnih tal. Prenočili smo v kočah sredi divjine, namenjenih turistom. Imeli smo večer ob ognju. V koči smo spali pod mrežami, ki so nas ščitile pred komarji. Vstali smo pred sončnim vzhodom in nadaljevali naš safari. Drugi dan poti sem veliko bolj uživala v opazovanju živali in narave. Tega čudovitega doživetja se skoraj ne da opisati z besedami. Ko smo zapustili območje parka, sem bila kar žalostna, da je teh lepih in veličastnih doživetij konec. Zaradi čudovite divjine in živali bi se še enkrat vrnila v Afriko.

Na poti proti hotelu pa nas je čakala še ena prijetna dogodivščina. Ustavili smo se v masajski vasi. Visoki Masaji, z značilnimi rdečimi pregrinjali in veliki luknjami v ušesih, so nekaj posebnega. Nomadi, lovci in vojščaki še živijo v kočah iz kravjega blata, ki so zgrajene v krogu. Ta obdaja stajo za živino. Nimajo elektrike in vode. Njihovo bogastvo se meri z ovcami, kozami in kravami. S poglavarjem smo se sprehodili skozi vas in si ogledali notranjost meter in pol nizkih hiš. Naučili so nas zakuriti ogenj brez vžigalic. Prikazali so nam tradicionalni ples, s katerim prikazujejo moč masajskih vojščakov. Zdeli so se mi res nekaj posebnega.

To niso vsi dogodki, ki sem jih doživela, ampak le tisti, ki so se mi zares vtisnili v spomin. Vsakomur, ki bi me povprašal za nasvet glede potovanja, bi predlagala Afriko – Kenijo, saj se ti tam razkrijejo še druge strani sveta. Od revščine in bede pa vse do prečudovitih pokrajin, živali, rek in še mnogih drugih naravnih čudes.

Lena Zatežič, 8. b

UROŠ RAVBAR: »SVET JE RESNIČNO ČUDOVIT, LJUDJE PA DOBRI!«

Uroš Ravbar, včasih učenec naše šole, danes popotnik, ki ga njegov nemirni duh nenehno žene po svetu. O svojih potovanjih je napisal že dve knjigi, nastaja pa že tretja. Trenutno ga ne boste srečali na novomeških ulicah, saj je spet nekje daleč, tokrat v Kolumbiji ... Na naša vprašanja je tako odgovoril kar prek elektronske pošte.

Bili ste učenec naše šole. Kakšne spomine imate na tista leta?

Krasne. Vedno sem s ponosom spominjam na tista brezskrbna leta.

Tema naše Najče so potovanja. Za intervju z vami smo se odločili, ker ste bili učenec naše šole in ker veliko potujete. Kdaj ste začeli potovati?

V mislih sem začel potovati v osnovni šoli, ko sem poznal skoraj vse države sveta in glavna mesta. Takrat sem tudi prebral vse možne pustolovske knjige in sanjal, kako bom nekoč potoval okoli sveta. Zares pa se je začelo v prvem letniku fakultete s potovanjem v Skandinavijo in od takrat gredo vsi prihranki le za potovanja.

Potovali ste okoli sveta. Katera dežela pa vas je najbolj navdušila in zakaj?

Čeprav pravim, da je najlepši del vsakega potovanja prihod domov, so me navdušile številne države. Mogoče še najbolj Nova Zelandija zaradi svoje narave in preprostih ljudi.

Bi tudi živeli tukaj?

Ko sem jo obiskal prvič, sem resno pomislil tudi na to, vendar mi je preveč lepo v Sloveniji in jo imam resnično rad.

Spoznali ste veliko različnih kultur. Katera je najbolj podobna naši in katera se od nje najbolj razlikuje?

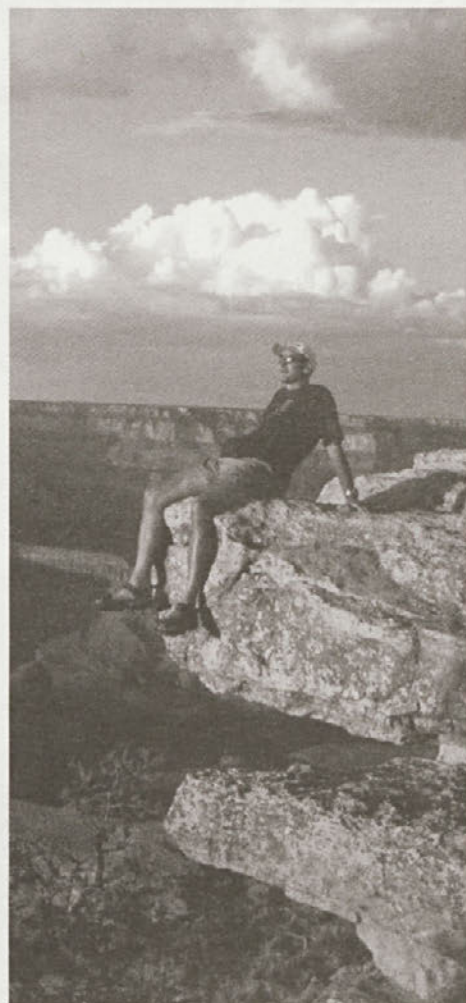
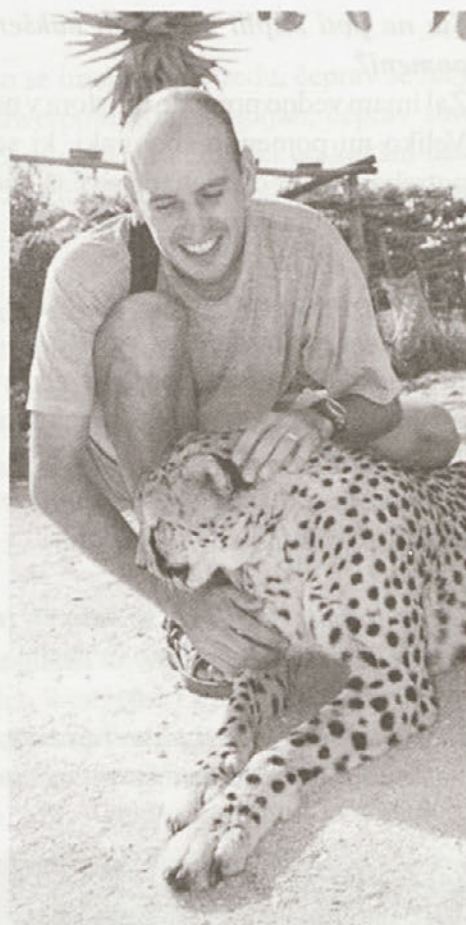
Najbolj podobne so gotovo kulture ostalih evropskih dežel, najbolj različne pa kulture odmaknjenih plemen, npr. v Etiopiji, kjer živijo kot pred 1000 in več leti.

Kako ste se sporazumevali z ljudmi?

V angleščini, španščini, srbohrvaščini, ruščini, v slovenščini, z rokami. Ljudje te začutijo, čeprav ne govoriš njihovega jezika

Gotovo se vam je na poti zgodilo kaj zanimivega, nenavadnega ...

Teh zgodb je res ogromno. Lahko si jih preberete v mojih dveh knjigah Študent na poti okoli sveta in Potujmo skupaj okoli sveta. Ena izmed nenavadnih stvari je bila ta, da sem srečal sošolca iz osnovne šole v Kostariki sredi ulice. Tam je žongliral in me je spoznal, ko sem pri rdeči luči na semaforju sedel v avtu. In to srečanje je bilo res nekaj posebnega.

Ste na poti kupili ali dobili kakšen spominek, ki vam še danes veliko pomeni?

Žal imam vedno premalo prostora v nahrbtniku za številne krasne spominke. Veliko mi pomenijo spominki, ki sem jih poslal iz Indije po pošti in so potrebovali kar dve leti, da so našli pot do Slovenije. Ko sem odpiral paket, je bilo, kot bi odkrival zaklad.

Na potovanjih ste videli tudi veliko šol in naših vrstnikov. Ali se šole po svetu zelo razlikujejo od naših?

Precej, sploh v nerazvitih državah se res ne morejo primerjati z našimi. Res imamo srečo, da smo deležni tako kvalitetne izobrazbe.

Ste morda spoznali kakšno znano osebo?

Srečal sem Dalajlamo v v Indiji.

O svojih potovanjih ste se odločili tudi pisati ...

Res je. Zgodb je ogromno in nastaja že tretja popotniška knjiga.

Imate morda kakšen nasvet za tiste, ki se bomo še odločili potovati?

Pustite strahove doma in se prepustite svetu. Ker je resnično čudovit, ljudje pa dobri.

Ta intervju z vami smo naredili kar prek elektronske pošte, saj ste trenutno v Kolumbiji. Nam lahko o tem poveste kaj več?

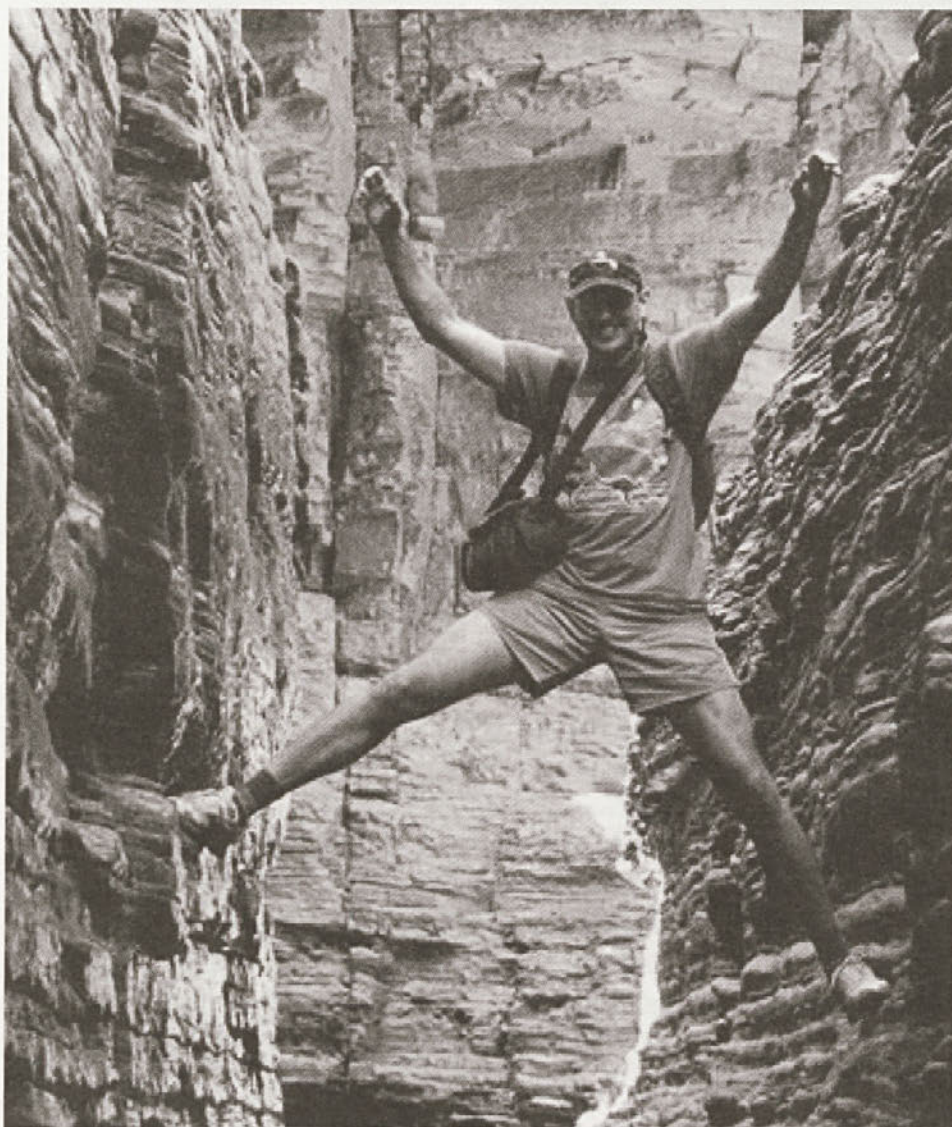
Vsi jo poznajo le po gverili in kokainu, se pravi njeni preteklosti. Danes pa gre za čudovito državo in njeni prebivalci štejejo za ene izmed najgostoljubnejših in srečnih narodov na svetu. Tukaj je ves dan v zraku neka posebna energija in vsi uživajo v sedanosti in se ne obremenjujejo s prihodnostjo.

Bi za konec še kaj dodali?

Sanjajte, kar želite sanjati, pojdite, kamor želite iti, in bodite, kar želite biti, ker je življenje eno samo in samo ena priložnost je, da naredite vse tisto, kar želite narediti.

»Verjamem v vaše sanje in verjamem v vas.«

Uroš Ravbar

S POTEPANJA PO AVSTRIJI IN ŠVICI

Lahko rečem, da imam lepe spomine na svoja osnovnošolska leta. V šoli smo se imeli čisto v redu, čeprav se nam (še manj pa takratnim učiteljem) še sanjalo ni o internetu, mobitelih in powerpoint prezentacijah, čeprav smo morali večinoma sedeti tiho kot miši in z rokami na hrbtu in čeprav je občasno kakšni učiteljici ob kakšni naši slučajni nepokorščini počil živec in so potem padale včasih klofute ter po zraku plavali lasje od silnega lasanja neugnanih butic.

Še bolj zanimivo pa je bilo vse tisto, kar smo počeli med odmori, v prostem času in sploh po pouku: preiskali smo vsak grm in vsako ped šolskega okoliša, se vtihotapili v najbolj skrito klet in zadnji kotiček zaprašenega podstrešja, z golimi rokami in primitivnim orodjem (palicami) prerili vse šolsko igrišče, ker smo pod vplivom indijanaric Karla Maya sami sebe prepričali, da mora tudi nekje v žlahtni dolenski zemlji, še najbolje kar pred šolskim pragom, ležati prava zlata žila. Cele popoldneve smo se preganjali po novomeških gričih in gozdčih in se igrali Nemce in partizane pa ravbarje in žandarje, da ne govorim o urah in urah žogobrca na vsaki vsaj približno ravni zaplata trave ali o igriščih za med dvema ognjema, narisanih kar na novomeških ulicah, česar si ob današnjem prometu najbrž niti predstavljati ne morete.

Tudi pozimi nismo bili brez dela. Najboljša smučišča so bila kar novomeške planjave, sankališča pa najbolj strme ulice, saj o rednem pluzenju (kaj šele soljenju) takrat ni bilo ne duha ne sluha. Wengenski slalom smo si postavili kar na najbližjem gričku in čisto nič nas ni motilo, da proga ni bila večkilometrsko in da nas v hrib ni potegnila nobena sedežnica ali gondola. Časomerilec je bil tisti, ki je imel starejšega brata, ki je za birmo dobil digitalno uro s stoparico, vsi drugi pa smo bili Križaji, Kuralti, Stenmarki, bratje Mahri, Popangelovi in drugi junaki tedanje bele karavane. Da ne govorim o »planiški velikanki«, ki smo jo zgradili ob primernem snegu vsakič znova kar na sosedovem vrtu ter se na njej preskušali v doseganju vratolomnih daljav (res pa je, da naše mame takrat najbrž niso vedele, kaj počnemo).

A kljub vsem tem užitkom je bil najlepši šolski dan 24. junij, zadnji šolski dan, ko so se začele počitnice. Vse do danes živim v prepričanju, da so enako mislile tudi vse naslednje generacije in da enako mislite tudi vi, ki prav zdajle gulite grmske osnovnošolske klopi. Imam prav? Če se v svojem predvidevanju motim, me prosim čim prej po izidu Najče ustavite kje na šolskem hodniku, me pocukajte za rokav in me poučite o tem, kako razmišlja današnja mladina, ali mi pač povejte svojo, drugačno resnico. Ampak na tem mestu se šele začenja moja ali bolje – naša zgodba.

Ne boste verjeli, ampak 24. junij je še vedno moj najlepši šolski dan. Počitnice imamo očitno radi tudi učitelji. Sicer se nam začnejo malce kasneje kot vam šolarjem, ampak jih vsako leto poskušamo kar se da dobro izkoristiti, da si napolnimo baterije, ki so se komu izpraznile skozi šolsko leto. Imenitna priložnost, da počitnice vsaj za nekaj dni okusimo že takoj po koncu pouka, pa se je ponudila takoj po tistem, ko smo vam razdelili lanska spričevala. Dan državnosti je namreč padel na petek in priložnosti »podaljšanega« vikenda nismo želeli izpustiti iz rok. Tako smo svojo redno bienalno tridnevno izobraževalno ekskurzijo oziroma avtobusni izlet načrtovali prav za 25. junija.

Če me spomin ne vara, sem že nekajkrat pisal o učiteljskih potovanjih tudi na straneh Najče, zato mi boste oprostili, če tokrat ne bom ponavljal, kako težko mi je ponoči vstati, da ne bi zamudil odhoda avtobusa tam nekje ob 2h ali 3h, ko še sam ne vem, ali bi tej uri rekel ponoči ali zjutraj. Skratka. Kitaro in potovalko sem vrgel v spodnji prtljažnik, zasedel standardno mesto na zadnjih sedežih in za začetek malce zadremal. Zbudil sem se toliko, da sem opazil, da smo še vedno v trdi temi nekje pred ljubljanskim hotelom Mons pobrali našo vodičko, potem pa je šofer pognal dalje po avtocesti proti karavanškemu predoru. Aha, tega še nisem povedal. Letos smo se namenili spoznavat košček Avstrije in Švice.

Po nekaj obveznih postankih za WC, malico in kavico ob avtocesti, smo se v sončnem dopoldnevu ustavili v znamenitem avstrijskem smučarskem središču Kitzbühel na Tirolskem. Tisti, ki spremljate smučarijo, gotovo veste, da velja tamkajšnja smukaška proga Streif za eno od najzahtevnejših v svetovnem pokalu. No, junija je bilo na njej videti le travo, a strmine, po katerih se spuščajo najboljši svetovni smukači, so celo iz varne doline delovale precej zastrašujoče. Sprehodili smo se po prisrčnem srednjeveškem mestecu, ki danes šteje dobrih 8000 prebivalcev, si ogledali nekaj znamenitosti ter si odpočili za trenutek ali dva.

Iz Kitzbühla nas je pot vodila proti Innsbrucku in Švici, se pravi proti zahodu. Nekje vmes, natančneje v Wattensu, je šofer ponovno ustavil motor. Tokrat je razveselil predvsem ženski del kolektiva, ki je, kot veste, v veliki večini. Naslednja postaja našega potovanja je bil namreč muzej kristalov Swarovski, svetovno znane znamke luksuznega nakita in drugih izdelkov iz precizno brušenega kristala, ki je zasnovan kot potovanje skozi labirint umetniško zasnovanih sob, ki obiskovalca prevzamejo z vizualnimi učinki, nizi ogledal, lomom svetlobe in laserskimi reflektorji. Iz nekdanjega malega podjetja, ki ga je leta 1895 ustanovil Daniel Swarovski, je vsekakor nastal velik imperij in prepoznavna blagovna znamka, katere izdelki pa so dosegljivi predvsem tistim, ki lahko nekoliko globlje sežejo v žep. Moram priznati, da za razliko od mnogih kolegic sam nisem podlegel zapeljivim čarom brušenega kristala, tako da sem ta »otok siren« objadral brez odlivov v moji denarnici in ne da bi me bilo treba kot Odiseja nekoč privezovati ob kak jambor, da bi se lahko uprl skušnjavam.

Innsbruck, prestolnica Tirolske, je zelo lepo mesto. Danes je znano po svojem turizmu (zlasti zimskem), saj je bilo dvakratno prizorišče zimskih olimpijskih iger in se skoraj sredi mesta boči lepa skakalnica, kjer vsako leto poteka ena izmed tekem novoletne skakalne turneje. Seveda pa ima mesto kaj pokazati tudi poleti, ko smo se vanj odpravili grmski učitelji. Za svojo rezidenco si ga je izbral že habsburški cesar Maksimilijan I. v poznem 15. stoletju, zato ne preseneča izjemno lepo in bogato staro mestno jedro z znamenito »zlato strešico«, od koder naj bi avstrijski monarh v miru spremljal živahno dogajanje in viteške turnirje na osrednjem mestnem trgu. Nedaleč stran je znana restavracija in hotel Goldener Adler (Zlati orel), ki se lahko pohvali z neprekinjeno gostinsko tradicijo že vse od leta 1390 in kjer so ob obiskih Innsbrucka bivale mnoge slavne osebnosti, kot npr. Mozart, Goethe in cesar Jožef II.

Ko nam je vodička naklonila nekaj minut prostega časa za nakupovanje spominkov, smo se možakarji spomnili, da je ravno pravi čas (bilo je okrog pol petih) za ogled kakšne nogometne tekme. Na svetovnem prvenstvu v Južni Afriki sta prav tedaj v Durbanu igrali Portugalska in Brazilija, zato smo mrzlično iskali kakšno gostilno, ki bi imela televizijo ali »big screen«, kjer bi za svoje goste prenašala tekmo. Žal se več kot do hladne pijače (ki smo je bili zaradi precejšnje vročine prav tako potrebni) nismo uspeli prebiti. Malce prepozno smo se spomnili na resnično zgodbo, ki Avstrijcev ne prikazuje kot navdušencev nad nogometom. Celo ko so pred dvema letoma gostili evropsko prvenstvo v nogometu skupaj s Švico, menda niso znali živeti s tako velikim dogodkom. Ko so v Celovcu, kjer so prav v ta namen zgradili povsem nov moderen stadion, igrali Hrvati, se je menda polovica prebivalcev v strahu pred huliganskimi navijači fizično izselila na podeželje k sorodnikom ali na svoje vikende, tako da je bila na dan tekme zaprta večina trgovin in celo gostinskih obratov, ulice pa so bile povsem prazne in brez prometa. Iz povedanega vam je najbrž jasno, da dve leti kasneje v centru Innsbrucka pač nismo mogli najti niti enega lokala, ki bi prenašal takšen derbi, kot je spopad Brazilije in Portugalske na svetovnem prvenstvu. Jih pač ne zanima. Ni povpraševanja.

Prvi večer na potovanju smo potem dočakali kar v avtobusu, ki nas je tik pred mrakom pripeljal skoraj do švicarske meje, a še vedno v avstrijsko vas Feldkirch. Nočitev v tamkajšnjem hotelu je bila namreč precej cenejša, kot če bi se odločili za kakšen švicarski kraj, kar pa se je očitno poznalo tudi na večernem meniju, po katerem nas je večina še lačna vstala od mize. No, vsaka stvar je za nekaj dobra: zvečer se res ne kaže do sitega najesti, pa čeprav si ves dan na poti. V Feldkirchu so tako hote ali nehote poskrbeli ne le za našo nočitev, ampak tudi za zdravo prehranjevanje. Smo jim pa zato poleg tistega drobnega fileja morskega lista pojedli najbrž ves kruh, kar ga je bilo v tistem trenutku na voljo. V postelje smo nato večinoma kar popadali, saj je bil za nami res dolg in naporen dan.

Naslednje jutro nas je prebudil lep sončen dan in spočiti smo se znova vkrcali na avtobus. Do švicarske meje je bilo le nekaj minut vožnje in kmalu smo brez težav izstopili iz Evropske unije. Med kratkim postankom na meji smo mimogrede kar skozi šipe navezali prisrčne stike s polnim avtobusom korejskih ali tajskih turistov (glede tega se tudi mi nismo mogli poenotiti), ki so bili najbrž precej zmedeni, ko so videli, kakšna družčina se prevaža v našem avtobusu: kakih 5 moških in 50 žensk. Če bi si pustili dolge brade in na glave nataknili turbane, bi si najbrž mislili, da gre za kak harem, glede na naš precej evropski outfit pa je zanje ta dilema najbrž ostala nerazrešena. Še malo in voznik je speljal dalje, še zadnji pozdravi našim azijskim kolegom in juhu: »Švica, prihajamo!!!«

Ja, Švica je v vsej svoji in evropski zgodovini imela prav poseben status: nikoli se ni politično ali vojaško zapletala z drugimi državami in je tako tudi med vsemi vojnama ohranila nevtralnost, danes pa tudi ni članica Evropske zveze in ima zato še vedno tudi svojo denarno valuto – švicarski frank. Pregovorno je znana po svojem bančništvu in storitvenih dejavnostih, turizmu, da ne govorimo o urarstvu, saj po vsem svetu poznajo reklo: »Točen kot švicarska ura.« Švica je posebna tudi zaradi svoje ureditve po kantonih (teh je 26) in večjezičnosti, saj so v rabi kar štirije uradni jeziki: nemščina, francoščina, italijanščina in retoromanščina.

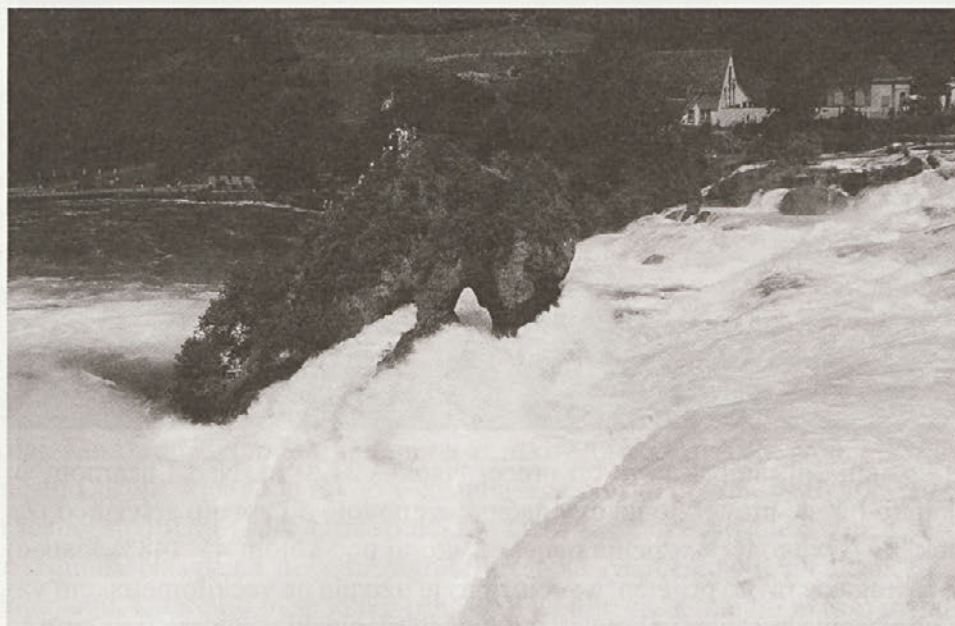
Zapeljali smo na cesto, ki vodi ob slovitim Bodenskem jezeru, katerega vode si delijo kar tri države (Švica, Nemčija in Avstrija), nedaleč stran proti jugu pa se nahaja še majhna, žepna kneževina Liechtenstein z glavnim mestom Vaduz. Bodensko jezero ima precejšnjo površino, saj je dolgo dobrih 60 km in široko slabih 15 km, njegova največja globina pa je kar 252 m. Samo za primerjavo naj omenim naš alpski biser – Bohinjsko jezero, ki je dolgo 4 km, široko nekaj več kot 1 km, globoko pa 45 m. Po Bohinjskem jezeru plujejo čolnički, po Bodenskem pač

jadrnice, jahte in prave ladje. Povsem druge turistične dimenzije. Pa še nekaj: podobno kot iz Bohinjskega jezera izvira Sava (Bohinjka), iz Bodenskega jezera izvira evropski veletok Ren, ki se nato obrne proti severu in se po 1233 kilometrih pri Rotterdamu izliva v Severno morje.

Sonce se je že dvignilo proti zenitu, ko smo prispeli v Stein am Rhein, privlačno mestece ob Renu z lepo ohranjeno srednjeveško arhitekturo, obzidjem in s freskami poslikanimi pročelji. Naša vodička, ki je že navzven s svojo korpulentno postavo celo pri moškem spolu vzbujala strahospoštovanje, nam je naklonila prosto urico za nakupe spominkov. Najprej so mnogim padli v oči znameniti švicarski multifunkcionalni žepni noži. Med preskušanjem njihove ostrine se je marsikatera članica naše odprave pošteno urezala v prst (podobno se je dogajalo tudi drugim turistom), a prodajalka je očitno poznala problem in je imela kar pod pultom pripravljene obliže za nudenje prve pomoči. Možakarji smo precej hitro odkrili nekaj stolov pod baldahinom na osrednjem mestnem trgu, ki se nam sicer niso zdeli pretirano lepi, zato pa toliko bolj praktični za počitek. Razen osvežilne pijače, ki nam jo je prinesel še skoraj mlečnozobi natak, si takrat nismo želeli prav ničesar drugega, saj je sonce pošteno pripekalo že ves dan. Kaj kmalu pa nas je že prišel pozdravit sam lastnik lokala in njemu pripadajočega hotelčka, saj se je izkazalo, da smo si po jeziku bratrance (kot bi rekel Ivan Cankar). Pozdravil nas je v srbščini in nam razložil, od

kod je doma in koliko časa že živi v Švici, kjer si je s pridnostjo kupil hotel na elitni lokaciji v Steinu am Rhein. Potem ko je padlo še nekaj nepogrešljivih šal o Srbih in Slovencih, smo se na koncu poslovili že kot pravi bratje in navdajal nas je prijeten občutek, da smo nekdanjemu soživaljanu omogočili nekaj minut kramljanja v njegovem maternem jeziku.

ima tudi sicer bogato zgodovino, danes pa je v vseh pogledih središče države, čeprav ni njeno glavno mesto (to je Bern). Gotovo ste zanj slišali tudi vi, če ne drugače ob vsakoletnem tradicionalnem atletskem mitingu za zlato ligo na tamkajšnjem stadionu. Vodička nas je po nekaj ogledih znamenitosti prepustila velemestnemu vrvežu in tu smo nogometni navdušenci končno prišli na svoj račun ter ob spremljanju prenosa tekme med Urugvajem in Južno Korejo (bilo je 2:1 za Urugvajce) preživeli čas do odhoda avtobusa.

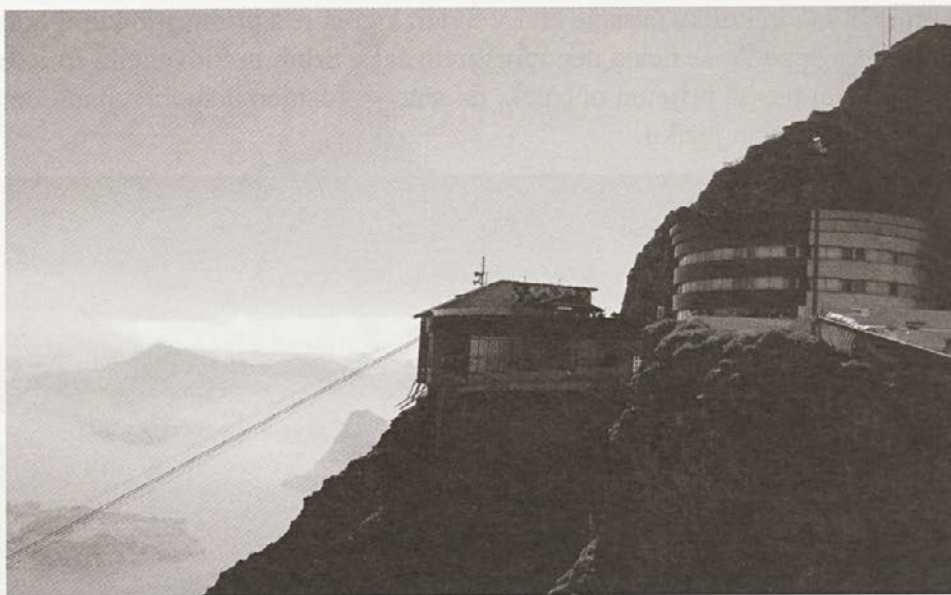
Bilo je že pozno popoldne, ko smo se odpravili dalje, tokrat na jug proti Luzernu, mestu v osrednji Švici, ki je znano po svojih dveh nadkritih dvestometrskih lesenih mostovih, zgrajenih v 14. stoletju. Starejšega izmed njiju je pred dobrimi 20 leti zajel uničujoč požar, v katerem so zgorele mnoge renesančne slike, ki so ga krasile. Nekateri domnevajo, da je bil požar podtaknjen. Pa se vrnimo pred naš avtobus. Tistega dne je v mestu gomazelo ljudi. Vse ulice in bregovi reke so bili nabito polni, vsakih nekaj metrov je bil postavljen oder, na katerem so igrale izvrstne glasbene zasedbe najrazličnejših žanrov in zvrsti, skratka, prišli smo v vrelišče poletnega festivala, po katerem je mesto prav posebej znano. Naša vodička za ulično dogajanje žal ni imela posebnega posluha. Vodila nas je naokrog in vmes razlagala o zgodovini mesta, čeprav je ni zaradi vsesplošne gneče nihče prav dobro slišal. Stalno se ji je nekam mudilo, tako da smo za njo kot trop ovac skoraj pretekli en krog skozi mesto in nazaj do avtobusa, ne da bi se lahko vsaj za hip prepustili neverjetnemu vzdušju. Nekaj posebnega je bilo v zraku tistega luzernskega večera in mnogi smo se želeli vsaj za trenutek prepustiti utripu tisočev obiskovalcev ter nastopajočih, a smo morali naprej. Vedno naprej. Počutil sem se kot otrok, ki mu pokažejo liziko, pa mu je ne dajo, češ da je treba iti spat. Ta argument je namreč stalno navajala tudi vodička, ko smo se malce uprli, zakaj nam ne da vsaj pol urice prostega časa.

Kar malo slabe volje smo zasedli svoja mesta in se odpeljali proti našemu prenočišču. A slikovita vožnja ob jezeru in nato pogled na idiličen hotel z leseno zunanjščino, ki nas je pričakoval za to noč, sta hitro vrnila nasmehe na naša lica. Po večerji (tudi ta ni bila pretirano obilna) smo se nekoliko odpočili po sobah, a že kmalu nas

Tisti dan pa nas je čakalo še veliko zanimivega. Najprej so bili na vrsti Renski slapovi, največji slapovi v Evropi, ki s svojo obliko in stalnim vodnim prščem, nad katerim se zaradi loma svetlobe nenehno ustvarja mavrica, kar nekoliko spominjajo na sicer mnogo višje in večje Niagarske slapove v Ameriki. Nato nas je pričakal Zürich, največje švicarsko mesto, za katerega tudi pravijo, da je svetovno mesto z najvišjo kakovostjo življenja. V tamkajšnji stolnici je na začetku 16. stoletja deloval reformator Ulrich Zwingli, Luthrov sodobnik. Mesto

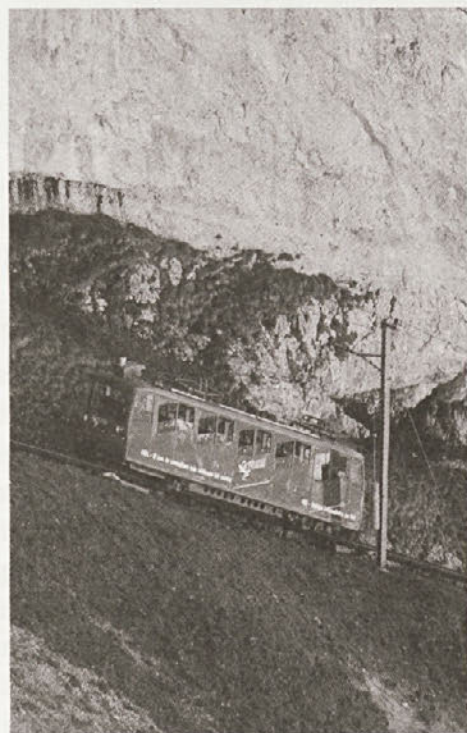

je premamila poletna, skoraj kresna noč in nas odvedla po urejeni stezi navzdol do jezera pod hotelom, kjer je učiteljica Vanja J. tradicionalno preskusila temperaturo vode in zaplavala, drugi pa smo prevzeti od lepote noči kot najstniki zapeli ob kitari in zaplesali v mesečini na jezerski obali. Če vprašate mene, je ravno zaradi takšnih večerov vredno hoditi na izlete. Bolj kot vse znamenitosti, muzeji in dragotine je pomembna družba, s katero vse to doživiš.

Tretji dan našega potovanja smo imeli en sam cilj, ampak ta je bil precej visok – 2120 m. Nad Luzernom se namreč boči slikovita gora Pilatus, na katero turiste prevažajo na dva načina: z gondolo ali zobato železnico. Za pot navzgor smo izbrali slednjo. Občutek, ko se vagonček vzpenja ponekod skoraj pod kotom 45° (48% klanec) med strmimi skalnatimi previsi, zna biti za koga ne ravno prijeten, a večina nas je uživala na večkilometrskem vzponu. Na vrhu so Švicarji zgradili pravi mini trgovski center in hotel, v tamkajšnji planinski restavraciji pa smo se okrepčali in pripravili za na pot navzdol z gondolo proti Luzernu. Vmes smo lahko prisostvovali tudi trobljenju na značilne dolge planinske rogove. Tudi pred vstopom v gondolo je bilo treba zbrati nekaj poguma. Gondola svojo pot začne namreč visoko nad prepadom in po svoje sem razumel neko Japonko, ki je bila v tej godlji skupaj z nami in je k sebi stiskala svojega otroka ter zraven točila krokodilje solze od strahu. Na približno petnajstminutni vožnji smo pod sabo videli tudi znani višinski adrenalinski park, vsi po vrsti pa smo ugotavljali, da smo za en dan doživeli že dovolj adrenalina in bi nas zelo težko spravili še kakšni pustolovščini naproti. Verjeli ali ne – po malem smo si že vsi želeli domov, a pred nami je bila še dolga pot.

Avtobus je krenil proti jugu, proti Italiji, še preden pa smo vstopili v italijanski del Švice, smo se ustavili v Altdorfu, kraju povezanem s švicarskim narodnim junakom Viljemom Tellom. Bil je izvrsten strelec s samostrelom in ponosen domoljub, in ko se nekoč (bilo je leta 1307) ni hotel pokloniti klobuku habsburškega glavarja Gesslerja,

so ga vklenili in prisilili, da je moral s samostrelom zadeti jabolko na glavi lastnega sina, sicer bi ubili oba. Tell je nalogo opravil izvrstno in kasneje pokončal tudi Gesslerja, s čimer je postal simbol švicarskega upora proti Habsburžanom in eden od začetnikov švicarske konfederacije. Na trgu v Altdorfu danes stoji velik kip Viljema Tella, ki spominja prav na ta dogodek.

Potem ko smo mimo Lugana dosegli švicarsko-italijansko mejo, nas je pot vodila le še domov mimo Milana, Verone in Benetk vse do Slovenije. Ko smo srečni, a utrujeni od resnično dolge vožnje že po polnoči prispeli pred grmsko šolo, smo videli le še vsak svojo posteljo. In z veseljem smo pozdravili sporočilo ravnateljice, da nam naslednjega dne še ni treba priti v službo. V naslednjih dneh smo si v odmorih med izpolnjevanjem šolske dokumentacije izmenjali gore fotografij, posnetih na potovanju, in obujali spomine na prelepo tridnevje, ki smo ga preživeli skupaj kot velika šolska družina. V pričakovanju novih dogodivščin želim vsem bralcem Najče s polletno zamudo en nepozaben švicarski pozdrav!

Tomaž Koncilija

POTOVANJE V ŠVICO IN AVSTRIJO

Učitelji so se v petek, 25. 06. 2010, odpravili na tridnevno strokovno potovanje v Avstrijo in Švico. Zanimalo nas je, kaj so počeli, kaj se jim je najbolj vtisnilo v spomin in ali bi, če bi se jim zopet ponudila priložnost, obiskali ti dve državi. Za konec pa so nam povedali tudi nekaj anekdot, ki so jim popestrile potovanje.

ANDREJA RAHNE:

Na potovanjih, kjer si želiš v kratkem času ogledati čim več znamenitosti, je zagotovo veliko vožnje. Vendar smo si čas na avtobusu popestrili s petjem, pogovorom in goro smeha. Ogledali smo si nekaj avstrijskih in švicarskih znamenitosti, spali v hotelih z izvrstno kulinarično postrežbo in se predvsem družili med seboj na način, ki je zaradi narave dela v času službe nemogoč. In ta izkušnja potovanja zagotovo veliko šteje. V spomin se mi je najbolj vtisnil Pilatus, nekaj čez 2000 m visoka švicarska gora, na katero smo se povzpeli z zobato železnico. Visoko pod nebom se je odprl čudovit pogled na zeleno švicarsko pokrajino z mnogimi jezери. Sicer je Švica zelo čista in urejena država, kar mi bo zagotovo ostalo v spominu. Če bom imela priložnost, bom prej obiskala še druge dele Evrope in sveta. Je pa zagotovo še veliko nevidenega tako v Avstriji kot v Švici, zato bi ju obiskala še kdaj. Morda se kdaj odpravim tja na zimsko smuko. Anekdota pa je bilo kar nekaj. Ena izmed teh se je zgodila v mestu Luzern, kjer se je ravno v času našega obiska odvijal festival. Med množico veselih ljudi smo učitelji kot piščanci sledili naši (pre)hitri vodički in njeni zastavici. Nekateri izmed nas ji očitno nismo sledili pozorno in smo se izgubili. Nas pa na srečo ni zagrabila panika - namesto ogleda mesta smo se z lahkoto prepustili festivalskemu dogajanju, kateremu bi se lahko pridružili za dlje časa, in nam ni bilo nič hudega. Kolegi, ki so tekali za vodičko, so imeli jezike do kolen, mi pa ... Sami smo se prav počasi vrnili do avtobusa in na koncu smo bili ponosni sami nase, da smo se znali brez težav vrniti na dogovorjeno mesto.

VESNA RAKUŠA:

Vsako leto se lahko s sodelavci družimo na izletih na bolj sproščen način, kar nam manjka v službi, saj samo še tekamo in »prekladamo« papirje, tako da se zgodi, da kdaj koga ne vidiš tudi ves teden. Na izletu pa je ob zanimivih ogledih čas tudi za klepet, pesem, druženje. V spomin se mi je najbolj vtisnila čudovita narava in čistoča mest, tudi tam, kjer je veliko turistov, ki znajo pustiti za seboj veliko odpadkov. Najbolj pa sem uživala na Pilatusu, ob prelepih razgledih in vožnji z zobato železnico. V obeh državah sem že bila, vendar ne v istih krajih. Obe imata še toliko lepot, vrednih ogleda, da je čisto mogoče, da ju bom obiskala še kdaj. Upam pa, da bom obiskala še druge dežele, saj vsak košček skriva zanimivosti, vredne ogleda, tudi naša mala Slovenija, ki jo mnogi premalo cenijo in poznajo.

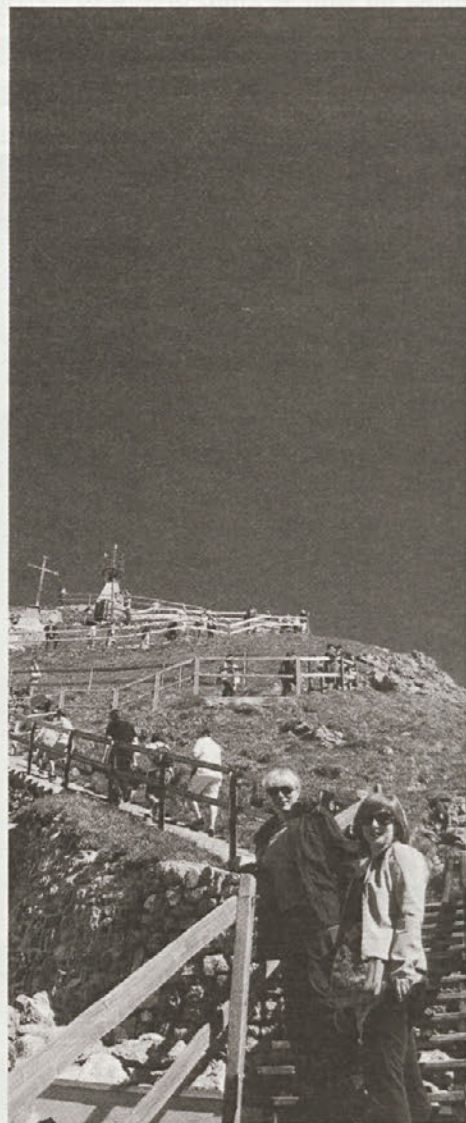
MOJCA KAVČIČ:

Potovanje v Švico in Avstrijo je bilo prijetno neformalno druženje s sodelavci. Kot na vsakem potovanju smo si tudi tokrat razširili obzorje. Najbolj se mi je v spomin vtisnil ogled znanega muzeja kristalov Swarovski, drugi dan ogled veličastnih Renskih slapov, tretji dan pa vzpon na Pilatus z gorsko železnico, ki ima 48 % naklon – največji v Evropi. Poleg ogledov smo se odlično zabavali, peli in se smejali. Na potovanju pa se nam je zgodila tudi ena anekdota. Ko smo se vračali s Pilatusa, smo se počasi zbirali v avtobusu. Bilo je vroče, zato je šofer prižgal avtobus in klimo, da nas je hladila. Kmalu za tem je prišla domačinka in nas okarala, naj ugasnemo avtobus ali gremo. Tako smo na lastni koži občutili, kakšni naravovarstveniki so Švicarji in kako visoko ozaveščeni so. Kako daleč za njimi smo še ... Če se mi bo zopet ponudila priložnost, bom z veseljem spet obiskala ti dve državi.

MAJDA ČENGIJA:

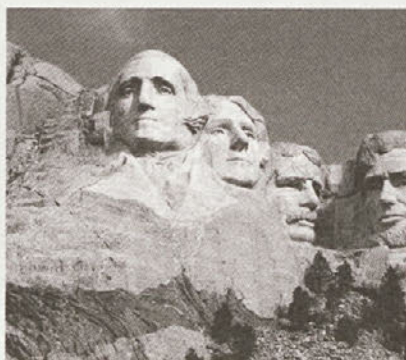
Na potovanju sem počela to, kar vsi počnemo. Odklopila možgane, saj smo imeli odlično vodičko, pozabila na skrbi in težave, predvsem pa na stres, povezan s šolo in zaključkom šolskega leta. Poleg tega sem dobro jedla, veliko hodila, se do solz nasmejala, fotografirala, kovala načrte, kako bi sem pripeljala še svojega sina in podobno. Pač običajne reči. V spomin se mi je najbolj vtisnil vzpon na goro Pilatus z zobato železnico. Zdaj se lahko hvalim, da sem bila na 2000 metrov, pa se še spotila nisem. Občutek, da si na vrhu sveta, da svet leži na dlani pred teboj, je enkratno. Sedaj veliko bolje razumem "hribolazce". Spust z gore je bil manj zabaven, saj se kar malce bojim višine in pogled na gondolo me je navdajal z grozo. Ampak potem smo se vsi "stalčili" notri, hvala bogu, da sem tako majhna, da sem se "izgubila" v množici teles, pa še gospa ravnateljica me je vzela pod svoje okrilje, da sem se počutila dovolj varna. Ko sem bila na trdnih tleh, sem se počutila veliko bolje. Pravzaprav še bolje kot na vrhu sveta. Anekdote se niti ne spomnim. Je bilo pa zanimivo, ko je učiteljica Zdenka vprašala za ceno neke ogrlice, ki je izgledala kot navadna »bižuterija«, pa je trgovka vzela kalkulator, nekaj vneta tipkala in preštevala kamne na ogrlici in izračunala, da stane več kot 1000 evrov. Zdenka se je odločila, da ji ogrlica niti ni tako zelo všeč. Me smo se vse strinjale. Ali pa, ko smo po dolgi vožnji prispeli v prečudovit hotel ob jezeru in se vsi sestradani vsuli v jedilnico in nestrpno čakali na večerjo. Potem pa smo dobili miniaturne porcije in učitelj Slavko je iskal učiteljico, ki bi bila na dieti in bi odklonila večerjo. Ni imel sreče. Vse smo se odločile, da diete tisti dan ne potrebujemo. Vsako potovanje je zame neka nova priložnost za učenje in tako je bilo tudi na tem potovanju. Se pravi, bilo je poučno, zabavno, sproščujoče. Zanimivo, naporno, veselo. V te kraje se bom še vrnila, vendar vse ob svojem času.

Ariana Šuštarčič in Ana Šiško, 8. d

NEPOZABNA POTOVANJA GRMČANOV

Popotovanja, letovanja, izletništvo. Prav gotovo vsi radi potujemo. Pa naj bo to potovanje po Sloveniji ali pa drugod po svetu. Všeč nam je spoznavanje novih kultur, običajev, jezikov in ogledovanje različnih znamenitosti. Kako pa so to doživeli nekateri učenci predmetne stopnje, pa si lahko preberete v sledečem prispevku.

Norma Resnik

Moje najljubše potovanje je bilo poleti 2010, ko smo 28. julija odšli z družino v Ameriko. Pot z letalom je bila dolga in naporna, saj smo prestopili v kar 3 krajih, in sicer v Amsterdamu, Newarku in Las Vegasu. Tam se je polet z letalom končal. Ker smo prišli pozno, smo najprej poiskali hotel - Hilton, a ker je bil na drugi strani glavne ceste, smo si mimogrede ogledali še ostale super hotele: Luxor, Excalibour, Paris, Viennece, Now York - New York, MGM, Caesars palace ... Tam smo ostali še 2 dni. Priznam pa, da je Las Vegas lepši ponoči kot podnevi, zato smo se podnevi odpravili na Hoover dam in pa Lake Meat. Naslednji dan smo se odpravili skozi Arizono do Velikega kanjona, kjer smo med potjo obiskali še nacionalne parke Zion ter Bryce Canyon. Bryce je po mojem mnenju veliko bolj zanimiv kot Gran Canyon. Potem smo pot nadaljevali proti severu do Yellowstona. Naprej se je pot vlekla proti Little Big Hornu (grobišču, kjer so se spopadli Indijanci proti Casterjevi vojski) in Deadwoodu (tu so ubili slavnega revolveraša Wild Billa Hickoka). Tam je bilo veliko harleyev in motoristov. Ti niso bili

niti malo podobni našim evropskim. Imeli so verige, rute in velika sončna očala. Potem so sledili še Devil's tower, Mount Rushmore (G. Washington, T. Jefferson, T. Roosevelt in A. Lincoln) ter Custer park. S tem se je naše potovanje bližalo koncu in odpravili smo se proti Denverju, glavnemu mestu Colorada. Najbolj všeč mi je bilo srečanje z Indijanci iz prerije, črnci v Las Vegasu ter lepote Amerike. Naučila sem se veliko o ameriški zgodovini, geografiji in veliko jezika. Z veseljem bi še enkrat ponovila takšno 20-dnevno potovanje.

Sara Krnc

Na potovanju sem bila v Kanadi, v Vancouvru, kjer smo bili lani med februarскими počitnicami, in sicer med olimpijskimi igrami. Najbolj so mi bile všeč olimpijske igre, smučišče in mesto Whistler. Odpeljali pa smo se tudi do Seattla in si ogledali najznamenitejši seattelski Space needle. Najbolj me je navdušilo, ko sem v Slovenski hiši spoznala Petro Majdič in se z njo slikala, se pogovarjala, čestitala pa sem tudi Tini Maze in videla naše smučarske skakalce. Tudi ljudje v Kanadi so bili zelo prijazni in so nas prijetno sprejeli, naučila pa sem se tudi nekaj angleščine.

Ana Staniša

Letos sem šla v München. Bila sem v Legolandu. Najbolj mi je bilo vseč mesto iz lego kock in spust z avtomobilom (vlakci). Ogledala sem si tudi živalski vrt, kjer me je najbolj navdušil polarni medved, ker ga prej še nisem videla. Bil je zelo lep, bel ter velik. V tehničnem muzeju sem si ogledala stare avione, ladje, novo tehnologijo ... Najbolj pa mi je bila vseč raketa, ki je bila visoka kar tri nadstropja.

Jerca Petrovič

Že nekaj let zapored se z družino za »krompirjeve« počitnice odpravimo na večdnevni izlet v evropske prestolnice. Letos smo se odločili, da si ogledamo prestolnico Anglije – London. Potovanje je trajalo 7 dni. Iz Ljubljane smo odleteli v ponedeljek ob 16:20, let je trajal 1 uro in 50 min. Med letom smo uro morali prestaviti za uro nazaj, torej smo eno uro prihranili. Preostanek dneva smo porabili za iskanje hotela in namestitvev v njem. V naslednjih dneh smo si ogledali skoraj vse največje znamenitosti, med katerimi mi je bila najbolj vseč Buckinghamška palača. Predzadnji dan smo se odpravili na dvourni sprehod po obrežju Temze, na katerem smo lahko videli The London Eye, Tower of London, Shakespeare's Globe Theatre, London Bridge in kopico drugih muzejev. Name je največji vtis naredil hiter način življenja prebivalcev Londona, saj jih večina večji del vsakdanjika preživi na podzemnih železnicah in ostalih javnih prevoznih sredstvih. London je nedvomno mesto s prav posebnim utripom in znamenitostmi, ki so vredne ogleda.

Tara Pleško in Ema Koncilija, 7. b

OBISK CIPRA – PRVO SREČANJE PARTNERJEV COMENIUS PROJEKTA

Naša šola je v letošnjem šolskem letu zakorakala v drugi projekt Comenius. Tokrat bomo v dveh letih sodelovali in spoznavali delo šol na Cipru, v Italiji, Španiji, Belgiji in na Portugalskem. Prvi obisk, ki nas je čakal, je bil zelo vablljiv – oddaljeni in dokaj nepoznani Ciper. Helena Šterk, ki je koordinatorica projekta, Lili Mitić, Majda Mohar in jaz smo oborožene s propagandnim materialom o šoli in Sloveniji novembra odpotovale na daljni Ciper.

Kje je Ciper?

Ciper je otoška sredozemska država, stisnjena v nekakšen kot med Turčijo, Sirijo in Libanon.

Je manjši kot Slovenija in ima manj prebivalcev. V EU je bil sprejet eno leto pred Slovenijo, njihova valuta pa je evro in Ciprčani ga krivijo za veliko druginjo. Od leta 1974 je severni del Cipra okupiran, tako je sever turški, jug pa grški, med njima pa napetosti in nepravilni računi. Meja med obema državama gre tudi skozi glavno mesto Nikozijo.

velikih, na pol praznih prostorov, ogromnih hodnikov, z večnamensko telovadnico in veliko zunanjo avlo za preživljanje odmorov. Moram reči, da me ta zunanja podoba bogate velike šole ni navdušila. So bili pa zato ljudje čudoviti – prijazni, topli, radodarni. Tudi ravnatelj in njegovi trije pomočniki so bili super. Kot po večini svetovnih šol tudi tu ni organizirane prehrane, zato so nas, ki smo prišli iz petih držav, gostili učitelji šole – doma so pekli in v šolo prinesli nacionalne dobrote, seveda predvsem sladke.

Prireditev, polna domovinske gorečnosti

Otroci so bili krasni v svojih uniformah, pripravili so nam prigrizke darila in nasploh so se zelo dobro pripravili na obisk. Dobro so poznali Slovenijo, nekateri učitelji in otroci so že bili v Sloveniji in so vedeli za Bled, Portorož, Ljubljano in zanimivo ... za češnje.

Na prireditvi so otroci recitali, pripovedovali, peli narodne pesmi in čudovito plesali grške narodne plesne. Res so bili lepi v nošah. Vsi smo začutili, kako ponosni so na svojo zgodovino, državo, pesem, nošo, običaje.

Šolstvo

Do 6. razreda otroci hodijo v nižjo osnovno šolo. Kuhinje v šoli ni, malico si prinesejo s seboj, tudi podaljšanega bivanja ni. Po pouku na učence, ki še ne gredo domov, popazijo čistilke. Pouk imajo od pol osmih do enih. So pa potožili, da je od aprila naprej strašno vroče (več kot 40 stopinj) in težko

Kako priti na Ciper?

Povezave s Ciprom so slabe, zato je bilo potovanje kar dolgo, s prestopanji v Atenah in na Dunaju. Vse skupaj skoraj štiri ure v letalu v eno smer. Sicer pa ni čudno, saj leži na geografski širini Egipta ali Maroka.

Velika moderna šola – malo učencev

Ciprčani so se zelo potrudili. Gostila nas je nova osnovna šola za učence od 1. do 6. razreda. Imela je nekaj več kot 200 učencev, a je bila sama zgradba večja od naše. Polno

delajo, klime pa so iz zdravstvenih razlogov prepovedane.

V razredih jih je povprečno od 24 do 26. Opismenjevanje pa traja kar dolgo, saj so grške črke za začetnike težke.

Malo zelenja, veliko kamna, oljk, čipk, srebra

Ciper je zelen samo spomladi, potem pa zaradi vročine prevlada kamen. Za nas, ki smo navajeni gozdov, rek in trave, je kar malce pust. Vozili smo se po deželi, obiskali lepo turistično mesto Lefkaza, ki slovi po ročno izdelanih prtičkih in ročno izdelanem srebrnem nakitu. Žal so bile čipke namesto ročno izdelane na Cipru večinoma strojne kitajske.

Mivka, morje

Bili smo tudi na morju. Lepo je iti novembra v toplo morje. Je pa tu morje drugačno, kot smo ga navajeni. Vulkanska mivka je črna, zato je mivka ob obali temna, morje motno, ob ležalniku pa vam kopalški mojster prinese še vedro čiste vode, s katero si umijete noge, preden si obujete natikače. Gostje v tem času so predvsem Angleži, Nemci in Skandinavci, željni sonca in morske vode.

Gostoljubnost

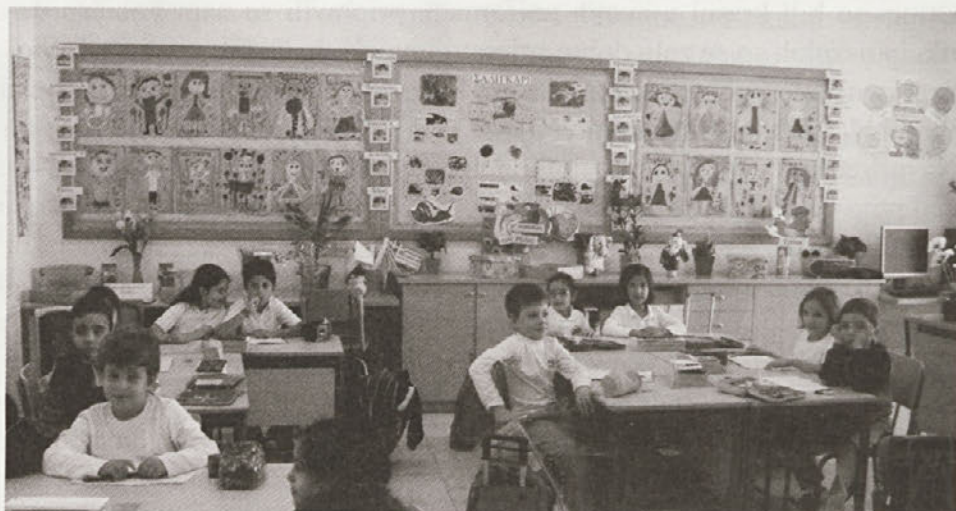
Ciprčani so zelo gostoljubni. Povabili so nas v svojo gostilno in ob grški glasbi smo jedli njihov znameniti mezze, nekakšno počasno gustiranje s 16-imi jedmi. Porcije so bile seveda majhne, hrana pa okusna, mediteranska, z veliko oljčnega olja, sirov in solat. In celo sirtaki smo plesali.

Bili smo tudi na obisku pri učiteljici, ki nas je kar vse goste, pa še vse njihove učitelje, povabila v svojo lepo novo hišo, postavljeno v puščavi, sredi kamna in peska. Prav lepo smo se imeli – kakšnih 40 nas je bilo, hrane pa še za trikrat toliko.

Ob odhodu

Lepo in koristno je bilo druženje z norveškimi, belgijskimi, italijanskimi, ciprskimi in španskimi učitelji, spoznavanje njihovega šolskega sistema, načina dela, šolskega standarda. In spet enkrat – ne prvič in verjetno ne zadnjič – smo spoznali, da je slovenska šola dobra – da imamo dobro opremljene šole, velike telovadnice, zunanje površine, kuhinje, veliko dodatnih dejavnosti. Vse štiri smo se vračale polne krasnih vtisov in ni čudno, da je učiteljica Majda ob prihodu domov rekla – Bilo je enkratno, neponovljivo!

Sonja Simčič

ENGLISH PAGES

MY HOLIDAYS

My holidays started on 24th June when my school year ended. A week later I went to Postojna to a basketball camp. I stayed there for a week. I went there with my friends from the club and I slept in a room with Ema and Zala. We stayed in a student's home. We had two trainings a day - one in the morning and one in the early afternoon. In the evening we had international matches. The weather was very good. It was sunny and hot all the time except for one day when we went to the seaside to Portorož. That day was very windy. I spent the day with Ema. We swam in the sea and had a lot of fun. We also went shopping and ate almost the best ice-cream I have ever had.

Two weeks later I went to Greece with my family. We went to Crete which is almost the most southern island in the Mediterranean Sea. We arrived on the island very late. I think it was 1.30 in the morning. Then we went on the bus that drove us to our hotel and it was almost the last one on the list. I really didn't enjoy sitting for half an hour in that cold and broken bus but it was worth it. We

stayed in a five-star hotel and we had an amazing room with a sea view. And what made it better was the all inclusive service and the fact that we had internet access in our room. In the morning we went to the breakfast restaurant where we had plenty of things to eat. I had pancakes for every breakfast on the island. After breakfast we went swimming. The sea was very warm and the waves were at least 1 meter high. Then we went to check out the pools. They were OK but the best thing was the pool bar where we could drink cocktails all day for free. We stayed by the pool all day. Next day we rented a jeep. It wasn't big - it was actually a bit small. Anyway, we drove it to the west end of the island. It was really fun to drive around with a car without a roof. We visited the Zeus's cave. First we had to climb a hundred meters high and then we went fifty meters down into the cave. It was freezing in there. We threw some money into the water and made a wish and went back. At the bottom there was a bar near our car and we were thirsty so we went in. They had the best fresh orange juice. While we were drinking we decided that we should stop at the monastery which was a few kilometers away. We were told that they have the best olive oil and wine. We went there and we bought a lot of wine and olive oil and also some souvenirs. On our way back we drove by the sea. It was very hot so we stopped and went for a swim. We found the place with the most crystal clear, emerald green water. We went on a similar trip the next day except for the fact that we stopped by the hippies' cave. The waves in the bay there were two meters high. It was really fun. We spent the rest of the days in the sea and by the pool. One evening we even ate lobster and it tasted really good. In the evenings we often went shopping. Unfortunately, the day when we had to return home came too early. Four days later our friends invited us to Punat on the island Krk. We spent four days there. We found a nice and peaceful beach near camp Škrile. The water there was clean but very cold so we played lots of volleyball and cards. My friend Luka and I explored the island. We explored the beach, the woods and the city. One evening we prepared seafood and I was the main cook.

A week and a half before school started we went to Bosnia to the river Una. We stayed there for three days. We travelled on the river by rafts. The temperature of the water was 8-15 C°. We could only swim in special neoprene suits. It was foggy most of the time except during the day when we were rafting. We played lots of table-tennis, giant chess, cards and we also watched TV. We slept in an apartment house by the river. Everything was great except for the mosquitoes. Those three days passed really quickly.

A nice ending of my holidays were the three days that I spent at the street ball tournament in Split. I went there with my friends from basketball club. We enjoyed the competition and won the third place. We also liked the seaside and we made a lot of new friends. I can say that these holidays were very colorful and I enjoyed every single day.

Saša Mikić, 9. b

MY SUMMER HOLIDAYS

My summer holidays started on 25th June. I spent the first week at home. The 4th international basketball camp for girls started on 3rd July. I had so much fun with all my friends and I made a lot of new friends. We played basketball a lot. I was in Novo mesto during the rest of July. I went out with my friend Uroš, rode my bike, played basketball, played computer games and trained athletics.

On 4th August I went to the seaside with my parents. The water was very cold for the first 3 days but then it warmed up. I swam a lot and I read books. We were there for 14 days.

When I came home I went to Slovenj Gradec. I had trainings for the national basketball team. I was selected to play for Slovenia. I played in tournament Slovenia Ball. There were also basketball players from Spain, Israel, Estonia, Croatia and Hungary. We won the 4th place and Hungary was the 1st. On Sunday I came home and on Monday I had a flight to Turkey. Slovenian basketball federation selected one girl, one boy and one coach to go to the basketball camp Children of the World. There were children from all the countries in the world. The boy's name was Tilen and the coach's name was Mirko. When we arrived to Istanbul we were very hungry. We had dinner and after dinner we played meeting games. Next day other people arrived. I made new friends. During the next days we played basketball and had team building activities. Then Worlds basketball championship started and I and Tilen carried the Slovenian flag in the opening ceremony. Afterwards we didn't practice basketball a lot. We watched live basketball matches. I was so happy because I saw the Slovenian, the American and the Brazilian national team playing. But good things came to an end so on 31st August I flew back home. I met my mum and dad at the airport and in the afternoon I met my grandparents. School started on 1st September and this was the end of my summer holidays.

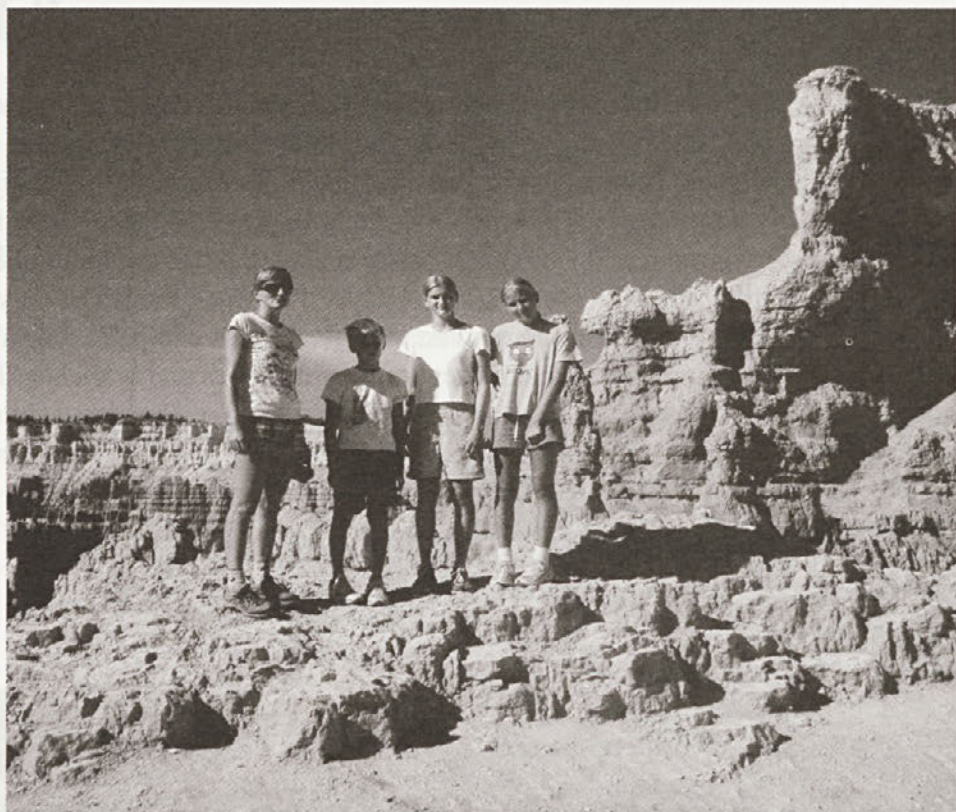
When I came home I went to Slovenj Gradec. I had trainings for the national basketball team. I was selected to play for Slovenia. I played in tournament Slovenia Ball. There were also basketball players from Spain, Israel, Estonia, Croatia and Hungary. We won the 4th place and Hungary was the 1st. On Sunday I came home and on Monday I had a flight to Turkey. Slovenian basketball federation selected one girl, one boy and one coach to go to the basketball camp Children of the World. There were children from all the countries in the world. The boy's name was Tilen and the coach's name was Mirko. When we arrived to Istanbul we were very hungry. We had dinner and after dinner we played meeting games. Next day other people arrived. I made new friends. During the next days we played basketball and had team building activities. Then Worlds basketball championship started and I and Tilen carried the Slovenian flag in the opening ceremony. Afterwards we didn't practice basketball a lot. We watched live basketball matches. I was so happy because I saw the Slovenian, the American and the Brazilian national team playing. But good things came to an end so on 31st August I flew back home. I met my mum and dad at the airport and in the afternoon I met my grandparents. School started on 1st September and this was the end of my summer holidays.

Emma Leskovšek, 9. c

My best summer holidays started on 25th June when I and my family went to the seaside to island Vir. This is an island near the city Zadar. After 4 hours of driving we finally arrived and our friends were waiting there for us. The weather was sunny and hot so we put our rent boat in the water and went for a ride. We stopped on some of the most beautiful islands in Croatia. I also dived near them, because my dad is a diver. A couple of days later my mom's parents came, too. I had so much fun with them. But when my dad's parents arrived, the real seaside summer fun began.

But what was the most exciting thing about my holiday? A trip to America! On 28th August we arrived by plane to Las Vegas. We

stayed in the Hilton Hotel near the main street. Can you imagine all of those lights, hotels and very friendly people?

Next day we visited Hoover dam, the border between Arizona and Nevada which was built during the U.S. depression. Then the trip to Zion, Bryce and Grand Canyon and the Little Big Horn (the battlefield between Indians and George A. Custer) started. It was so beautiful. Those cliffs and gaps and animals...

"WELCOME TO YELLOWSTONE NATIONAL PARK" was written on the blackboard at the entrance. At the entrance to the park, the natural beauty of America showed up. Hot springs, geysers, buffalos, lakes and forests... All colors of the nature and wildness. We were there for 4 days but it still wasn't enough. Next stop was Devil's tower. There were a lot of American bikers with chains around their neck riding Harley Davidson motorbikes all over the wide roads. When we came to Deadwood - a cemetery of a famous gunfighter Wild Bill Hickok and his wife Calamity Jane - we saw the center of bikers and a tourist town also known for gold mining.

Our next big adventure was taking a picture with G. Washington, T. Jefferson, T. Roosevelt and A. Lincoln. It was Mount Rushmore near the Custer State Park! It could be described with one word only: wow...

Time was running out so the big finish was in Denver, the capital of Colorado State. After we visited the aquarium, it was time to go back home. Home sweet home...

On August 13th (we named it the day for visits) was very nice to see my grandparents and uncles back home. But that still wasn't the end of my holiday. On 30th August I, my mom and my dad went paragliding to Vogel. What a view.

Norma Resnik, 9. b

MY SUMMER HOLIDAYS

At the beginning of the holidays I went to Opatija with my mum, Amalija, who is my mum's good friend, and her children, Anja and Nejc. We drove for about four hours in separate cars. We stopped for some coffee and juice. We were all sleepy and cranky because it was only nine in the morning. In Opatija we stayed in Amalija's grandmum's house. I and my mum slept in the attic. It was a little scary. We were there for about two days. We swam a lot. In the evening we went out and I bought a pretty bracelet. After the incredible two days we went home. For about one week the only thing I did was dancing. I danced all week long. The only thing I did to stop was going to lunch near Marof. After the week I, Nina and Jan went to a scouts camp. We had a lot of fun the whole week. It was sunny and warm. I learned how to make a tent only with leaves and branches. The camp was located near Kolpa on a big meadow near Radenci. After we came home I packed my bags and suitcases. Two days later I, my mum, dad and our dog Smoki drove to France. We drove for about eight and a half hours. We stopped in Grasse and spent the night there. In Grasse we visited some sights and bought their famous soap and perfume. Next morning we drove

directly to Carcassone. The old Carcassone is a beautiful medieval city surrounded by walls. In the middle of the city there is a big castle. In the castle is a museum that my mum had to see. We stayed there for ten days. Every day we visited a different city in province Languedoc-Roussillon. We couldn't stay in one place. We saw the old Carcassone only in the evenings. We saw a lot of different and interesting museums. Before we travelled to France my mum and dad read a book called "The Labyrinth". The book is about suffering of the Catari people and their destruction. They both loved

the book so much they wanted to explore the path the Catari people had made. So we climbed the Montsegur mountain to get to the oldest ruins of the Catari castle. One day we went to Spain. We visited a museum in Figueres. The museum is about one of the greatest artists - Salvador Dali. Then we drove down to the seaside and stopped on a beautiful beach near Roses. It was amazing, because Smoki learned to swim. It was sunny and warm. We also went to Andorra. It's a country with a beautiful countryside, but its capital didn't impress me at all. It's nothing special. The capital is called Andorra de la Vella. After ten incredible days we went home. We made a stop in Verona, because we wanted to see Juliet's house. My mum adores William Shakespeare, the author of Romeo and Juliet. We slept in Verona and the next day our adventure ended because we came home. We bought a lot of souvenirs and T-shirts. I bought Romeo and Juliet's bracelet and put it on the shelf where I put all the souvenirs I have collected from my travels - Spain, Andorra, France, Italy, Austria, Czech Republic, England, the Netherlands and Germany. Next year Nina and I are going to Sweden.

KVIZ: KAJ SI TI ?

1. Prijatelj te vpraša, če greš jutri z njim na morje. Kakšen bo tvoj odgovor?

- a) Ja! Absolutno! Komaj čakam!
- b) Ne vem ... Ti sporočim zvečer.
- c) Nikakor! Moral bi mi sporočiti vsaj en teden prej.

2. Povabijo te v resničnostni šov »Si upaš?«, v katerem greste na neznano lokacijo. Boš sprejel povabilo?

- a) Seveda!
- b) Mogoče ...
- c) Ste zmešani?! Take stvari niso zame!

3. Kakšne so tvoje sanjske počitnice?

- a) V gorah, bungee jumping, plezanje po skalah.
- b) Na morju, plavanje, ležanje na plaži.
- c) Doma v postelji.

4. V svoji sobi zagledaš na steni pajka. Kaj storiš?

- a) Vzamem list papirja in ga odstranim.
- b) Pokličem očeta, da ga on odstrani, medtem ko jaz dogajanje opazujem iz razdalje treh metrov.
- c) Začnem vpiti, zbežim iz sobe in se ne vrnem, dokler nisem 100 %, da pajka več ni.

5. S prijatelji se igrate igro resnica ali izziv. Dobiš izziv, da tečeš po ulici in vpiješ. Sprejmeš izziv?

- a) Seveda! Vsaj nasmejali se bomo.
- b) Ne vem. Mogoče bom samo tekel brez vpitja.
- c) Ne. Izpadel bom kot norec.

REZULTATI

Če so tvoji odgovori večinoma **a**, si **avanturist**:

vedno si za akcijo, uživaš na prostem in se ne bojiš izzivov. Si zabaven in ljudem okoli tebe ni nikoli dolgčas.

Če so tvoji odgovori večinoma **b**, si »**ziheraš**«:

o vseh stvareh raje močno premisliš, rad imaš potovanja, a le tista, ki so 99 % varna. Lahko si dolgočasen in zabaven, odvisno od razpoloženja.

Če so tvoji odgovori večinoma **c**, si **dolgočasnež**:

nikoli nisi za akcijo, bojiš se vsega, kar leze in gre, bojiš se izzivov in jih nikoli ne sprejmeš. Ljudem okoli tebe je ponavadi dolgčas in najraje si na varnem – doma.

M a l a N A J Č A

MALI NAJČANI, POZDRAVLJENI!

Pred vami je težko pričakovana prva številka Najče v tem šolskem letu, ki tokrat govori o POTOVANJIH. Verjamem, da ni nikogar izmed vas, ki si ne bi želel potovati in odkrivati nove dežele. Seveda ne brez vaših staršev in prijateljev, ki jih imate radi vedno ob sebi. Če samo pomislim, kako se vam zaiskrijo oči, ko vam mamica in očka povesta, da boste odšli na potovanje v neko državo ali pa poleti na morje. Saj niti ni pomembno kam, samo da greste in se imate lepo. Dandanes je potovanje postalo del kulture in miselnosti ljudi. Potujemo zato, ker je to življenjska šola, ki ti je ne more dati nobena fakulteta, spoznavamo nove običaje in predvsem ljudi. Potovanja bogatijo človeka, predvsem pa nam dajo potrebno širino. Morda se premalokrat ozremo na našo zeleno Slovenijo, ki nas vabi v svoje neodkrite koticke. V sebi nosi veliko vrednost tudi v izjemno prijaznih in gostoljubnih ljudeh. Pomembno je, da se znate ozreti okoli sebe in uživati v razgledu, ki vam ga ponuja. V tem uživajte toliko časa, dokler si boste to želeli. Ko se boste naveličali, pa odkrivajte Evropo in Svet. Ko boste starejši, vam bo žal samo za tiste trenutke, ki jih niste naredili. Uživajte v svojih sanjah in v sanjah drugih ljudi, smejte se, živite in ne životarite, saj je vaše življenje najbolj vznemirljivo potovanje. Kamor koli boste šli, pozdrav

z razglednico namenite tudi svojim prijateljem in sošolcem. Če pa bomo prejeli kakšno razglednico tudi v šoli, bomo tega še posebej veseli.

Obilo užitkov pri branju vam želi

koordinatorica, Renata Blatnik

Prvi dve številki v letošnjem šolskem letu sta doživeli spremembo. Z veliko odgovornosti in delovne vneme sva se učiteljici Irena Strasbergar in Renata Blatnik lotili likovnega oblikovanja Male Najče.

Ob začetni negotovosti in skrbeh, kako urejanje časopisa sploh poteka, sva se prepustili lastni ustvarjalnosti in se podali novim izzivom naproti. Ob zbiranju in urejanju prispevkov sva se nemalokrat znašli v težavah, a sva z vašo podporo in spodbudo premagali ovire.

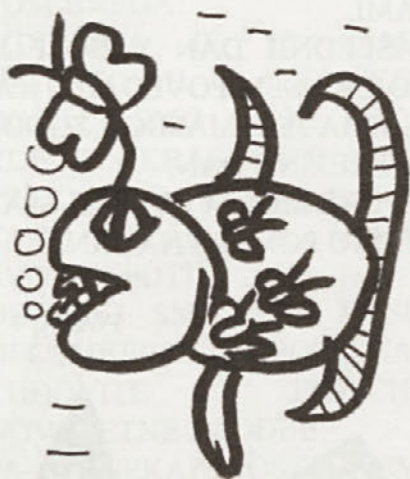
Upava, da je pred vami Mala Najča, ki jo boste z veseljem prebrali od začetka do konca.

Irena Strasbergar
Renata Blatnik

POSTALI SMO PRAVI GRMČANI

ZADNJI PETEK PRED JESENSKIMI POČITNICAMI SMO BILI VSI UČENCI PRVIH RAZREDOV V AVLI SPREJETI V ČLANE ŠOLSKE SKUPNOSTI OSNOVNE ŠOLE. RAVNATELJICA NAS JE POVPRASALA, KAJ VSE ŽE VEMO O ŠOLSKIH PRAVLJIH IN MI SMO JI NATANČNO RAZLOŽILI, KAKŠNI SO PRAVI GRMČANI. ZADOBRODOŠLICO SO NAM PREDSTAVNIKI PARLAMENTA OD 2. DO 9. RAZREDA PODARILI MEDALJONČEK S SONČKOM. ZELO SMO BILI PONOSNI. OBLJUBILI SMO, DA SE BOMO TAKO KOT BOBEK S PRIJATELJI V PRAVLJICI TRUDILI, DA NAM BO V ŠOLI LEPO.

UČENCI 1. RAZREDOV

PRESENEČENJE ZA STARŠE

KAKO BI NAJBOLJ RAZVESELILI SVOJE STARŠE?

NASVET: ZANJE LAHKO SPEČETE SLASTNE PIŠKOTE. SAMO Z GOSPO VALENTINO SE MORATE DOMENITI. NAM JE USPELO!

Učenci 1. razredov

POTOVANJE V PRAVLJICO

V katero pravljico bi odpotoval, če bi bilo to mogoče, in kateri pravljичni junak bi bil? Zakaj?

ERIK: V pravljici Hvaležni medved bi bil medved, ker je to najboljša vloga.

LUKA: V mačku Muriju bi bil Muri, ker bi lahko plezal po drevesih.

NINA: Jaz bi bila pa muca Liza, da bi lahko bila najboljša Murijeva prijateljica in bi skupaj z njim pila kavico.

TAMARA: Odpotovala bi v pravljico Slonček Elmer, ker bi postala mavrična.

EJLA: Šla bi v pravljico Ne moreš zaspiti, mali medo in bi bila mali medo, da bi veliki medo skrbel zame in me crkljal.

EVA: V pravljici Želja za malo vilo bi bila mala vila, da bi lahko letela in videla svet pod seboj.

ELA: Jaz bi bila pa njena mamica, da bi letela z njo in ji razkazovala svet.

MARIJA KLARA: Odpotovala bi v pravljico o Sneguljčici in bi bila Sneguljčica, ker je tako lepa.

MAJ: V pravljici o srnjačku bi bil mali srnjaček, da bi lahko hodil in

tekal po gozdu z ostalimi srnjački. ALEKS: V Gregorju in dinozavrih bi bil dinozaver, da bi bil grozen in strašil ljudi.

KATJA: Winxica bi bila, ker je lepa in ima kužka.

ALJAŽ: V pravljici Janček ježek bi bil ježek, da bi se lahko zvil v klobčič in se kotalil.

NIK: Rad bi bil muca Copatarica, da bi zašil otrokom copatke.

TEODOR: Šel bi v pravljico o dedku Mrazu, da bi ga lahko obiskal na njegovem domu in videl, kako škratje delajo igrače.

Učenci 1. a

PRIJATELJI

KAJ PRAVITE, ALI NI LEPO IMETI PRIJATELJE? ŠE POSEBEJ, ČE PRIDEŠ V NOVO ŠOLO, MED NOVE SOŠOLCE IN UČITELJE. NAM JE USPELO. DOBILI SMO PRAVE VELIKIJE PRIJATELJE. SKORAJ DVAKRAT VIŠJE OD NAS!

SPOZNALI SMO UČENCE 8. A RAZREDA, KI SO POSTALI NAŠ PRIJATELJSKI RAZRED IN NAM POMAGAJO PRI PRVIH KORAKIH V ŠOLI.

DRUŽIMO SE PRI MALICI, PRI POUKU IN OB POSEBNIH PRAZNIČNIH DNEH. KADARKOLI SE VIDIMO TUDI NA ŠOLSKIH HODNIKI, NAM PRIJAZNO PRISKOČIJO NA POMOČ.

ZANJE SMO NASTOPALI, ONI PA SO NAM NAMENILI URICO PROSTEGA ČASA IN SE Z NAMI IGRALI. SKUPAJ SMO TUDI ZAPELI.

RADI JIH IMAMO.

UČENCI 1. B RAZREDA IN
UČITELJICE

MORSKI AKVARIJ

LETOŠNJE NOVEMBRSE POČITNICE SMO Z MOJO DRUŽINO ODPOTOVALI V ITALIJO. OGLEDALE SMO SI MORSKI AKVARIJ V MESTU GENOVA.

V OGORNIH AKVARIJIH SMO VIDELI DELFINE, MORSKE PSE, RIBE ŽAGARICE, BARAKUDO, MORSKO MAČKO, PIRANJE, ŽELVE IN NEMOTA.

NAJBOLJ MI JE BILO VŠEČ, KO SEM BOŽALA SKATE.

LANA, 1. B

MOJCA IN SRNICA

BIL JE SONČEN DAN. MOJCA IN MAMICA STA SE ODPRAVILI V GOZD NABIRAT JAGODE. MOJCA JE IMELA S SABO MAJHNO KOŠARICO.

NEKAJ ČASA STA HODILI PO GOZDU IN PRIŠLI STA DO JAGOD. KO STA NABRALI POLNI KOŠARICI JAGOD IN HOTELI ODITI, JE KAR NAENKRAT IZ BLIŽNJEGA GRMIČEVJA POKUKALA SRNICA.

MOJCA IN MAMICA STA JO NEKAJ ČASA OPAZOVALI. BILI STA ČISTO PRI MIRU, DA JE NE BI PRESTRAŠILI. TUDI SRNICA JU JE NEKAJ ČASA GLEDALA, POTEM PA JE ODŠLA V TEMNI GOZD K SVOJI DRUŽINI.

MOJCA IN MAMICA STA ODŠLI DOMOV, KJER STA PRIPRAVILI PIŠKOTE Z JAGODNO KREMO IN TORTO, OKRAŠENO Z JAGODAMI.

NASLEDNJI DAN V ŠOLI JE MOJCA VSEM POVEDALA, KAJ SE JIMA JE Z MAMICO ZGODILO PREJŠNJI DAN.

KO GRE MOJCA ZVEČER SPAT, VEDNO POMISLI NA SRNICO.

IVANA, 1. B

DELAVNICE ZA UČENCE IN STARŠE

V ZAČETKU MESECA DECEMBRA SMO UČENCI 1. B RAZREDA IN UČITELJICE POPROSILO STARŠE, DA SKUPAJ Z NAMI OKRASIJO UČILNICO IN IZDELAJO NOVOLETNO JELKO.

Z VELIKIM NAVDUŠENJEM IN USTVARJALNIM DUHOM SMO SE LOTILI SLIKANJA ZIMSKE POKRAJINE, IZDELAVANJA ADVENTNEGA KOLENDARJA, SNEŽINK IZ STELJE, KI SMO JIH PRITRDILI NA STROP UČILNICE, IN SAJENJA BOŽIČNEGA ŽITA.

IZDELALI SMO TUDI ZIMSKO DREVO S PRAVIMI LEDENIMI ROŽAMI, KI JE KRASILO VHOD V NAŠO UČILNICO.

SREDI UČILNICE PA SMO POSTAVILI PRAVO NOVOLETNO JELKO. RES JE NEKAJ POSEBNEGA!

IZDELANA JE IZ SAMIH JOGURTOVIH LONČKOV. DODALI SMO JI ŠE NEKAJ RDEČIH OKRASKOV IN MALO PRAZNIČNE ZLATE BARVE. TAKO JE ZASIJALA V VSEJ SVOJI LEPOTI.

OB NJEJ SMO VES MESEC DECEMBER POSLUŠALI ČUDOVITE BOŽIČNO-NOVOLETNE ZGODBE.

PA ŠE NEKAJ! POSTALI SMO PRAVI EKO JUNAKI. ZA NOVOLETNO DEKORACIJO SMO UPORABILI SAMO ODPADNE IN NARAVNE MATERIALE, TAKO DA SMO PODARILI NOVOLETNO DARILO TUDI NARAVI.

UČENCI 1. B IN UČITELJICE

DEDEK MRAZ, PRIJATELJ SI!

VSAKO LETO TEŽKO TE ČAKAMO. OTROCI RADI TE IMAMO KOT MOŽA Z BRADO IN PRIJATELJA. VSE ŽELJE NAM IZPOLNIŠ IN POD SMREKICO NAM DARILA NOSIŠ, MI PA TI ZATO NASTAVIMO NEKAJ DOBROT. LEPO SE TI ZAHVALJUJEMO ZA VSA DARILA, KI NAM JIH PRINESEŠ VSAKO LETO. ZELO DOBER PRIJATELJ SI!

GREGOR, 1. B

RUDNIK SOLI

ODŠLI SMO V RUDNIK SOLI V AVSTRIJO, BLIZU SALZBURGA. KO SMO PRIŠLI V RUDNIK, SMO SE PREOBLEKLI V RUDARSKO OBLEKO. KO SMO SE OBLEKLI, SMO SE POPELJALI Z VLAKCEM V RUDNIK. V RUDNIKU SMO SI OGLEDALE VELIKO FILMOV, PELJALI SMO SE Z LADJO, SPUŠČALI SMO SE PO TOBOGANIH IN POSKUSILI SOLJENO VODO. UGOTOVILI SMO, DA JE TO RUDNIK RDEČE SOLI. POLOVICA RUDNIKA JE NA NEMŠKI STRANI.

OB KONCU SMO KUPILI SOL, S KATERO SMO SOLILI MESO, KI SMO GA JEDLI ZA VEČERJO.

EMA NOVAK, 1. B

POTOVANJA, POTOVANJA!

LE KOLIKOKRAT V ŽIVLJENJU PREPOTUJEMO SVET? MNOGOKRAT. KAKO, ALI NAM NE VERJAMETE? V MISLIH IN NAŠI DOMIŠLJIJI OBREDEMO VSE, ŠE TAKO SKRIVNOSTNE IN NEZNANE KOTIČKE. PA POGLEJTE!

NEMANJA: RAD BI ODPOTOVAL K BABICI V SRBIJO, KER IMA VELIKO ŽIVALI: KOZE, OVCE, KOKOŠKE, PRAŠIČKE. POMAGAL BI JI, KER IMA ZELO VELIKO DELA.

SEBASTIJAN: JAZ NE BI POTOVAL, RAJE BI DOMA NABIRAL GOBE.

NIKA: RADA BI ODPOTOVALA V LONDON ALI PARIZ. V LONDONU BI SE NAUČILA ANGLEŠKI JEZIKI. RADA BI SI OGLEDALA POSEBNE TRGOVINE IN OBLEKE. VI DELA BI, KJE JE MAMICA PILA ZELO DOBRO KAVO.

TAM PRODAJAJO POSEBNE ČOKOLADICE, KI SO ZELO ZNANE. V PARIZ PA BI ŠLA ZATO, KER JE TAKO LEPO MESTO. ŠLA BI TUDI NA EIFLOV STOLP.

URBAN: JAZ BI ŠEL V PRAVLJICO. TAM BI ŽIVEL SKUPAJ S KALOM, KI JE MOJ MALI BRATRANČEK. BOŽALA BI KONJČKE IN KOKOŠKE.

ZARJA: ODPOTOVALA BI NA KITAJSKO, DA BI SE LAHKO NAUČILA KITAJSKE ČRKE. RADA BI SE SPREHAJALA PO KITAJSKEM ZIDU.

OGNJEN: ŠEL BI TJA, KJER ŽIVIJO ESKIMI, DA BI SE NAUČIL DELATI IGLU IN NJIHOVE ČRKE TER JEZIK.

POTOVALI BODO
UČENCI 1. B RAZREDA

KAJ NAS OSREČUJE?

OB NOVEM LETU SI NA VSAKEM KORAKU VOŠČIMO VELIKO SREČE. TUDI LETOS JE BILO TAKO. PA KDAJ RAZMIŠLJATE O TEM, KAJ VAS RES OSREČUJE? MI SMO.

OGNJEN: SREČEN SEM, KO SE Z MENOJ IGRAJO MOJI PRIJATELJI.

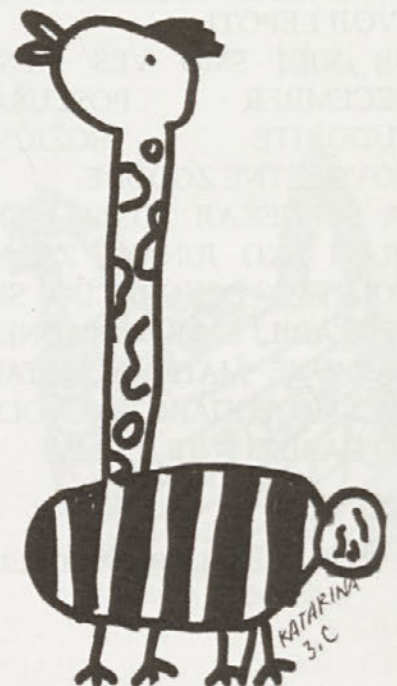
GREGOR: VŠEČ MI JE, KO HODIM NA NOGOMET.

LEA: JAZ SEM VSAK DAN VESELA IN SREČNA. ZATO KER HODIM V ŠOLO. VESELA SEM, KO GREMO NA IGRIŠČE IN KO RIŠEMO.

MAKS: VESEL SEM, KO GREVA Z OČIJEM NA SLADOLED.

JAN: SREČEN SEM, KO IGRAM RAČUNALNIK IN KO STRELJAM Z LOKOM. RAD SE TUDI V ŠOLI IGRAM.

SERGEJ: SREČEN SEM, KO GREM NA TRENING.

NIKA: SREČNA SEM, KO ME
OBIŠČE BOŽIČEK.

EMA A.: SREČNA SEM, KO SE
VOZIM S SKIROJEM.

DAVID M.: SREČEN SEM, KO
SEM Z MAMICO IN GREVA NA
IGRALA.

LANA: SREČNA SEM, KO SO V
ŠOLI ZANIMIVE NALOGE.

DAVIDS.: NAJBOLJ SEM SREČEN,
KO IMAM ROJSTNI DAN.

IVANA: SREČNA SEM, KO GREM
VSAKO JUTRO V ŠOLO. PA NE
OB ŠESTIH!

LENART: SREČEN SEM, KO DO-
BIM DARILO.

PRIMOŽ: SREČEN SEM, KO
SE POZIMI Z OČKOM UČIVA
SMUČATI.

BRINA: SREČNA SEM, KO SE
SAMA IGRAM KUŽKE.

ZARJA: TAKRAT SEM SREČNA,
KO PRIDE DEDEK MRAZ.

EMA N.: SREČNA SEM, KO
GREM S SESTRICO NA BAZEN.

ADRIAN: SREČEN SEM, KO SE
IGRAM Z NEČAKOM AJETOM.

URBAN: SREČEN SEM, KO
GREM NA IZLET Z DEDIJEM IN
BABICO.

POTOVANJE V TOSKANO

POT V TOSKANO JE ZELO
DOLGO TRAJALA. NAPOSLED
SMO LE PRIŠLI. RAZPAKIRALI
SMO SE IN SE MALO ULEGLI
NA POSTELJO. POTEEM SMO SI
OGLEDALI SREDNJEVEŠKO
MESTO MONTEPIGGIONI.
DRUGI DAN ZJUTRAJ SEM SE
ŠLA IGRAT S SESTRIČNO VAL-
ENTINO V NJENO SOBO. PO
ZAJTRKU SMO NAČRTOVALI,
KAM BOMO ŠLI NAPREJ.
OGLEDALI SMO SI ŠE VELIKO
MEST, SKRATKA, IMELI SMO
SE LEPO.

AMIKA ZOJA JELIČ, 1. C

MOJE POTOVANJE

V ZAČETKU AVGUSTA SMO
SE ODPELJALI NA MORJE V
SUKOŠAN NA HRVAŠKEM.
NAJPREJ SMO POISKALI
PRENOČIŠČE. OBLEKLI SMO
SI KOPALKE. TAKOJ SMO SI
MORALI OGLEDATI PLAŽO.
NAMOČILI SMO TUDI ROKE V
MORJE, DA SMO PREIZKUSI-
LI, ČE JE MORJE ŠE SLANO.
TAKO SMO OB IGRI IN KO-
PANJU PREŽIVELI DESET DNI.
NA MORJU MI JE BILO ZELO
VŠEČ. ŽELIM SI, DA BI LAHKO
ŠLA NA MORJE TUDI POZIMI.

PETRA VRBINC, 1. C

IZLET NA EKSOTIČNO MADEIRO

S STARŠI SEM SE MESECA
MAJA LETA 2009 ODPRAVILA
NA EKSOTIČNO MADEIRO. TO
JE PORTUGALSKI OTOK VUL-
KANSKEGA IZVORA, SAJ SE
JE DVIGNIL IZ ATLANTSKEGA
OCEANA. TAM SEM UŽIVALA
V EKSOTIČNEM SADJU, NAR-
AVI, ŽIVALIH IN HRANI TER
SE UDELEŽILA ČUDOVITEGA
CVETNEGA KARNEVALA.

LANA BOŽIČ, 1. C

ZIMSKI IZLET V ŠMARJEŠKE TOPLICE

NEKO NEDELJSKO JUTRO SEM SE ZBUDILA VSA VESELA IN NASPANA. TIHO KOT MIŠKA SEM ODŠLA V DNEVNI PROSTOR, KJER ME JE ZAGLEDALA MAMICA IN ME PRIJAZNO POZDRAVILA IN STISNILA K SEBI.

BRATEC ALJAŽ JE SKUPAJ Z OČIJEM GLEDAL ŽIV ŽAV IN JAZ SEM SE JIMA Z VESELIM »DOBRO JUTRO« PRIDRUŽILA. SLEDILJE OKUSE NAJTRK, PRI KATEREM NAS JE OČI PRESENETIL S PREDLOGOM, DA SE GREMO KOPAT V ŠMARJEŠKE TOPLICE.

IN RES SMO SE ODPELJALI NA KOPANJE, KJER SEM Z OČIJEM VADILA PLAVANJE. OČI ME JE POHVALIL, DA MI GRE ŽE ZELO DOBRO.

PRIVOŠČILI SMO SI KRATKO PAVZO, SE SPOČILI TER POJEDLI JOGURT IN PIŠKOTE. PO PAVZI SMO NADALJEVALI S KOPANJEM. KER SMO POSTALI ZELO LAČNI, SMO SI PRIVOŠČILI KOSILO KAR V HOTELU. S POLNIMI TREBUŠČKI IN ZADOVOLJNI SMO SE ODPELJALI DOMOV, KJER SMO SE IGRALI, GLEDALI RISANKE IN ZAKLJUČILI PREČUDOVIT DAN.

MANCA KOTNIK, 1. C

POTOVANJE V GORE

LANSKO LETO SEM ODŠLA V GORE Z VESNO IN SIMONOM. ODPOTOVALI SMO V BOHINJSKO BISTRICO. BILO JE ZELO LEPO. SANKALI SMO SE IN DRŠALI. ODŠLI SMO TUDI NA KONCERT. PO TREH DNEH SMO SE VRNILI DOMOV.

KLARA OSTOJIĆ, 1. C

IZLET V MESTO TROGIR

MED POLETNIMI POČITNICAMI SMO SE ODPRAVILI NA IZLET V MESTO TROGIR NA HRVAŠKEM. MESTO STOJI NA MAJHNEM GRIČKU. MAMI IN OČI STA MI Povedala, da je to zelo staro mesto. V MESTO SMO PRIŠLI SKOZI MESTNA VRATA, NATO PA NADALJEVALI POT PO OZKIH ULICAH, PO KATERIH SE NE MOREJO VOZITI AVTOMOBILI. OPAZOVALI SMO STARE STAVBE, KI SO BILE ZELO VIŠKE. OGLEDALI SMO SI CERKVE IN TRDNJAVO.

NAJBOLJ VŠEČ SO MI BILE LADJE, KI SO BILE PRIVEZANE OB POMOLU. V MESTU JE BILO ZELO VELIKO TURISTOV, KI SO SE HLADILI OB SLADOLEDU POD PALMAMI. TUDI MI SMO SEDLI NA KLOP POD PALMAMI IN SE OSVEŽILI S SLASTNIM SLADOLEDOM. NAKONCU SMO SI ŠE OGLEDALI TRŽNICO, KJER SMO KUPILI SPOMINKE.

ALJOŠA URBAS, 1. C

ZIMA

Zima mrzla bela,
v sneg nas je odela.

Otroci so sedli
in po dolini odbrzeli.

Veseli in razigrani
domov so prišli utrujeni in zaspani.

Hitro so trebuščke napolnili,
se v toplo posteljo zavili

in se sladkim sanjam prepustili.

Anže Žefran, 2. a

NARAVOSLOVNI DAN NA SREDNJI ŠOLI GRM

V okviru naravoslovnega dne smo se drugi razredi odpravili na dan odprtih vrat na SŠ Grm. Ob prihodu so nas prijazno sprejeli učenci in nas v manjših skupinah popeljali v njihove delavnice in na ogled njihovih dejavnosti. Tako smo spoznali veliko novega o čebelah, o pripravi naravnega soka, kisanju zelja, naučili smo se peči krompir v žerjavici, si ogledali njihove rastlinjake, spoznali in poskušali zelišča, oblikovali iz slame, opazovali in spoznali pravila ob žaganju z »mоторko« in še veliko drugih zanimivih stvari. Največji vtis pa so poleg njihovih domačih živali naredile na nas različne vrste pajkov, kuščarjev in kač. Najpogumnejši so jih prijeli celo v roke.

Zdenka Mahnič

SNEŽINKE

Bela snežinka pade na dlan.
Pogledam okoli in ni je več tam.
Iz snega naredimo velikega
snežaka,
a dolgo tudi ta ne počaka.
Pride pomlad,
ni več mraza ne belega snega.

Kaja Knafeljc, 2. a

RAZIGRANI GAFI

Gafi ni plišasta igračka,

Gafi je prava mačka.

Rad pleza na drevo

in tja, kjer je toplo.

Otročji je še zdaj,

čeprav je pravi tolovaj.

Skriva se pod smreko

in pod mamino obleko.

Igra se s cofkom celi dan,

čeprav poje en kilogram,

prav lepo se mu godi,

saj na sedežni leži.

Maja Košmrlj, 2. a

DEŽ

Pada dež z neba,

lužo naredi.

Ven brez dežnika

se nam ne mudi.

Zajčki v luknjo skočijo,

da si nog ne zmočijo.

Čakajo na sonce,

da napolnijo želodce.

Nika Golob in Rok Sokač, 2. a

DOBRI GUSARJI

ŽIVEL SEM NA MAJHNEM OTOKU. BIL SEM MALI PIRAT. IMEL SEM LESEN MEČ. MOJI PRIJATELJI SO BILI MATIJA, MARTIN IN JURE. TUDI ONI SO BILI PIRATI. IMELI SMO MAJHNO GUSARSKO JADRNICO. Z NJO SMO PLULI PO MORJU IN ISKALI ZAKLAD.

NEKEGA DNE SMO SREČALI ZLOBNE PIRATE, KI SO NAS NAPADLI. SPOPADLI SMO SE Z MEČI IN JIH PREMAGALI. NA POTI DOMOV SMO SREČALI MORSKO DEKLICO, KI NAM JE POKAZALA POT DO ZAKLADA. V ZAKLADU SO BILI BISERI IN DIAMANTI. KUPILI SMO SI VEČJO LADJO IN Z NJO OBPULILI SVET.

ROK MUHIČ, 2. B

DOBRI BRALCI

TUDI V 2. b RAZREDU NEKATERI ŽE ZELO DOBRO BEREMO. ZA NAGRADO SMO PREJELI IZKAZNICE ŠOLSKE KNJIŽNICE, KI JO REDNO Z VESELJEM OBISKUJEMO. KOMAJ ČAKAMO, DA NAS BO ŠE VEČ!

PSIČKA ROŽA IN PRVI ŠOLSKI DAN

Mama se je pogovarjala po telefonu z učiteljico.

»Roža, jutri greš prvič v šolo.«

Noč je. Roža spi in čaka, čaka in čaka na prvi šolski dan.

Zjutraj gre Roža prvič v šolo.

Njihova učiteljica je zelo prijazna in lepa.

Ko je bilo konec pouka, se je Roža igrala zunaj. Nato jo je poklicala mama: »Roža pridi domov!« In Roža se je poslovila. Z mamo sta doma spekli palačinke.

Mamina krava ima zvonec in pravljice je konec.

Ema Oberstar, 2. b

KDO JE MAJ?

JAZ SEM MAJ. RAD JEM ČOKOLADO IN PIŠKOTE. SOVRAŽIM SADJE, ČEPRAV JE ZARADI TEGA MAMICA ŽIVČNA.

IMAM TRI BRATCE, KI JIH IMAM ZELO RAD. RAD IMAM TUDI PRIJATELJE IN SOŠOLCE. SANJAM, DA BI NEKOČ DOBIL ČISTO SVOJEGA KONJA. UPAM, DA SE BO TO ZGODILO ZA MOJ 10. ROJSTNI DAN. KADAR JE LEP DAN, RAD IGRAM KOŠARKO IN NOGOMET. POLETI PLAVAM, JEM SLADOLED IN VOZIM JADRNICO. POZIMI PA SE SANKAM IN SMUČAM.

MAJ GROS, 2. B

ZAJČEK JE LAČEN

Zajček je lačen. Pojedel bi korenček. Kje bi ga dobil? Ja, na vrtu babice Cilke.

Zajček je natleh zagledal korenček. Hitro skoči nanj, korenček pa zbeži. Zajček ponovno skoči in korenček spet zbeži. Zajček misli, da je korenček živ in je dobil noge.

In tako je zajček celo uro lovil korenček. In lovil. Moj korenček! Zaslišal je glasen smeh. Ha-ha-ha! Zajček je zagledal Matevža za drevesom. Zajček je zajokal. Vse to je slišala babica Cilka in okregala Matevža.

Oprosti! Greva v hišo, bova nekaj spekla.

Matevž je zajčka postavil na pult. Iz hladilnika je vzel korenček. Matevž ga je olupil in naribal. V skledi sta stepla jajca, dodala sol, poper in moko. Zmešala in oblikovala sta polpete. Vse sta pojedla.

Iris Zoran, 2. b

ZAJČEK VILI IN ŽOGICA SKOKICA

KAJ IMATA SKUPNEGA ZAJČEK VILI IN ŽOGICA SKOKICA? OBA SKAČETA IN VESELO SKAKLJATA.

ZAJČEK VILI IN ŽOGICA SKOKICA STA VSAK DAN VESELO SKAKLJALA PO DVORIŠČU. VILI JE SKAKAL VISOKO IN SKOKICA ŠE VIŠJE. NEKEGA DNE JE SKOKICA PRILETELA NA ŽEBELJ. SPUSTILA JE ZRAK IN NI MOGLA VEČ SKAKLJATI. VILI JE BIL ŽALOSTEN IN POTOČIL JE SOLZICO. VILIJEVO ŽALOST JE OPAZIL SOSEDOV ALJAŽ. ŽOGICO SKOKICO JE ZAKRPAL IN JO PONOVRNO NAPIHNIL. TAKO STA ZAJČEK VILI IN ŽOGICA SKOKICA ŠE NAPREJ VESELO SKAKLJALA DO KONCA SVOJIH DNI.

ANA SIROČIČ, 2. B

JELEN

JELEN TEČE PO GOZDU. KO PA PRIDE DO JELKE, VIDI, DA JE OKRAŠENA. PTIČEK JE OKRASIL JELKO.

JURE VAJS, 2. C

BOŽIČEK

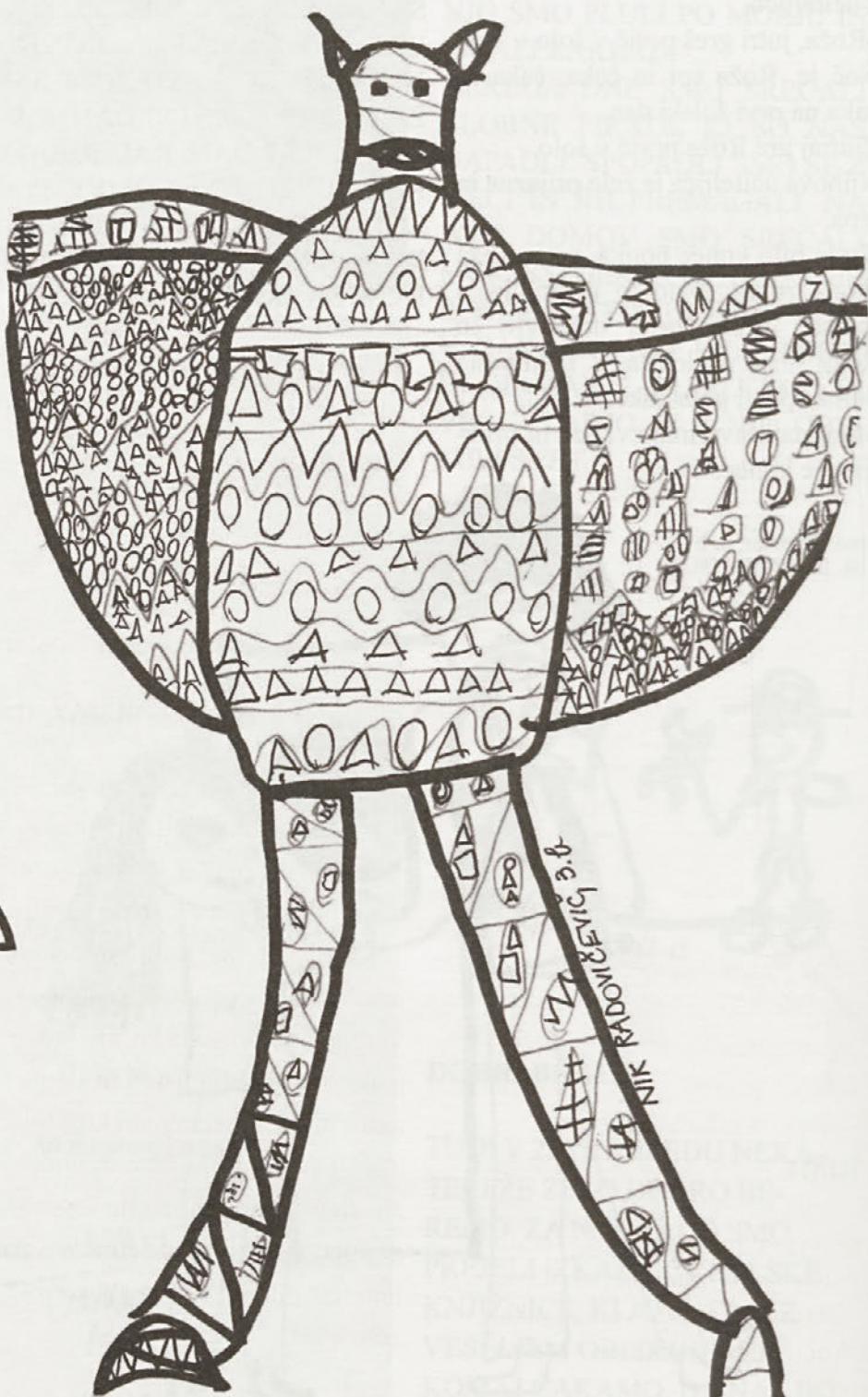
BOŽIČEK NOSI OKROG SVETA PRIDNIM OTROKOM DARILA, POREDNI OTROKOM PA ŠIBO.

TOMAŽ JADRIČ, 2. C

REVŠČINA

V AFRIKI SO ZELO REVNI LJUDJE IN ZATO JIM POPRAVIMO HIŠE IN RAZPOKE.

PETER SMOLIČ, 2. C

NASVETI ZA LJUBITELJE MUCK

MUCKE NISO IGRAČE IN Z MUCKO RAVNAJ NEŽNO, KOT SI ŽELIŠ, DA DRUGI RAVNAJO S TEBOJ.

MAŠA MESOJEDEC, 2. C

ZAJČEK

MOJA NAJLJUBŠA ŽIVAL JE ZAJČEK. ZAJČEK JE ZELO HITRA ŽIVAL. RAD JE KORENJE IN ZELJE. IMA DOLGA UŠESA IN KRATEK REP. OBSTAJAJO RAZLIČNE VRSTE ZAJČKOV. ENI SO VELIKI, DRUGI PA MAJHNI. MENI SO NAJBOLJ VŠEČ MAJHNI BELI ZAJČKI Z RDEČIMI OČMI.

AJLA MEHIĆ, 2. C

UČENCI 3. A SMO PRIJAZNI DO OKOLJA

V našem razredu zbiramo predmete, hrano, pijačo, ki so prijazni okolju. Zbrali smo varčno žarnico, zdravilni čaj, razgradljivo vrečko, jabolčni sok, bio jajca, kosmiče ... Veronika je prinesla košaro, copatke iz koruznih listov in slamnati klobuk ter slamnato košarico. Zbrali smo tudi koruzo in bučo. Na steni imamo obešeno leseno gajbico. Vse to so izdelki, ki varujejo naš planet. Ti izdelki so mi zelo všeč.

Veronika Avbar, 3. a

Klara Jordan, 3. a

ČE BI IMELI ČAROBNO MOČ, BI UČENCI 3. A ...

- Vse učitelje spremenil v pridne otroke, šolo pa spremenil v hotel z igralnico. LUKA
- Učitelje bi spremenila v žabo, da bi imeli samo odmev, v učilnice pa bi namestila same lepe igrače. KLARA J.
- Šolo bi spremenil v majhno hišo, v kateri bi veliko sejali in sadili in malo računali. KAREL
- Vse učitelje bi spremenila v kobilice, ki bi skakale po razredu, mi pa se ne bi nič učili. VERONIKA
- Šolo bi spremenila v igrišče, ker se rada igram. Učitelje pa bi prosila, da so na igrišču čuvaji za otroke. NEŽA
- Šolo bi spremenil v grad, da bi v gradu živeli kot bogataši, v njem bi imeli polno igrač. Živel bi zdravo. JURE
- Šolo bi spremenil v McDonalds, ker mi je všeč ta hrana. Učitelje pa bi spremenil v natakraje. FRAN
- Namesto učiteljev bi po šoli hodili dinozavri, mi pa bi jim nagajali. NATALIJA
- Šolo bi spremenil v norišnico, zato ker v norišnici lahko noriš. Učitelji pa naj bodo zelo prijazni. MATEJ
- Šolo bi spremenil v eno veliko ladjo, zato da bi z njo lahko potoval po celem svetu. Učitelji pa bi bili ladijska posadka. GAL
- Šolo bi spremenila v jahalnico, ker imam rada konje in rada jaham. Učitelji pa bi učili samo pravilno jahanje. TYSHEA
- Šolo bi spremenila v novo in jo postavila na novo. ZALA

RIME

Čas je že bil, da se rime zbudijo, ustvarijo pesmico in zakričijo. Vstanite, vstanite, vejice, pike, skočite med stavke, se veselite.

MESTO NA VODI

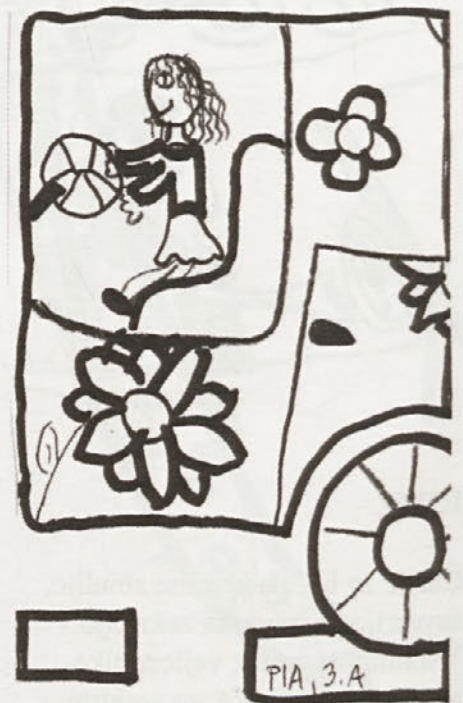
Moj očka, mamica in jaz smo se nekega jesenskega jutra odpravili v Ljubljano. Tam sta nas čakali dve prijateljici, ki smo ju odpeljali v Italijo. Dolgo časa smo se vozili po avtocesti. Na koncu smo morali prečkati 5 kilometrov dolg most, da smo prišli do mesta na vodi. Tam smo avto pustili v parkirni hiši, zato ker se po tem mestu ne moreš voziti z njim. Namesto cest so ozke uličice. Nekatere pa so zelo široke. Po njih se vozijo gondole in različni čolni. Veliko je tudi mostov. Ko smo iskali pravo pot, smo zagledali razstavljenno gondolo s streho. Ta mi je bila najlepša od vseh. Stara je bila približno 200 let. Tam imajo enkrat na leto velik pustni karneval. Ko smo hodili po mestu, so bile povsod, kamor si pogledal, razstavljene maske. Bile so različnih barv: bele, zelene, rdeče, modre, vijolične, rožnate in pisane. Veliko jih je bilo tudi okrašenih z raznobarnimi peresi. Maske so mi bile tako všeč, da sem jih želela imeti kar vse. Spomnila sem se tudi na svojo prijateljico in ji kupila čudovito ogrlico. Na koncu je tudi meni očka kupil zlato masko z rožnatimi peresi. Okrog odprtin za oči ima posute zlate bleščice. Na robu pa jo krasi zlat trak iz obročkov. Tako zelo sem jo bila vesela, da sem jo na poti do avta ves čas nosila na glavi. Preden smo prišli do avta, nam je ati kupil dva velika kosa pice, ki mi je bila odlična. Na poti do avta me je bilo tudi malo strah, da se bomo izgubili, ker je bila že tema in nismo videli vseh smerokazov na hišah. Benetke so mi bile zelo všeč, zato ker stojijo na vodi.

PRISRČNO DARILO

Vsak dan se dogajajo po svetu naravne nesreče, kot so požari, potresi, suše in izbruhi vulkanov. Tako je to tudi prizadelo večji del Slovenije. V tem letu je bilo veliko poplavljenih hiš, vrtov in polj. Poplave so prizadele družino, v kateri živita Edi in Jasna. S 3. b smo jim pomagali.

Nekaj dni je minilo in v razred je prispela pošta. Učiteljica je previdno odprla kuverto. Zableščale so se ji oči. V kuverti je zagledala risbo, ki sta jo narisala Edi in Jasna. Seveda jo je učiteljica z veseljem delila z nami. Edi in Jasna sta nam pustila njuno fotografijo in pismo. V pismu sta se zahvalila razredničarka in gospod podravnatelj. Ko je učiteljica brala pismo, mi je po telesu šla kurja polt. Uživala sem ob poslušanju, šlo mi je kar na jok. Želim si, da bi bilo od zdaj naprej vse dobro. Mislim, da si tudi vi to želite.

Ekaterina Petrovič, 3. a

Tyshea Anai Drab, 3. a

PEŠ PO STRMINAH IN DOLINAH

V soboto, 6. novembra, sva se z mamico odpravila na jesenski pohod na Veliko Kozje in Lisco, ki ga je organiziral Mladinski odsek Planinskega društva Krka Novo mesto. Zbrali smo se ob 7. uri na parkirišču pri Tušu, od koder smo se mladi planinci s starši in mentorji z avtobusom odpeljali mimo Krškega in Sevnice do Zidanega Mostu.

Iz Zidanega Mostu smo se skozi zaselek Briše in mimo smučišča počasi vzpenjali do Gašperjeve kočice. Ker je bila pot vedno bolj strma, smo si tu privoščili krajši počitek. Ko sva si z mamico od tu ogledovala nazobčano hribovje, naju je bilo kar malo strah, ali bova zmogla priti do vrha. Vendar za strah ni bilo več časa. Kmalu smo pot nadaljevali med visokimi bukvami. V začetku je bil vzpon strm, steza pa ozka, zaradi česar smo morali mladi planinci skupaj z mentorji hoditi spredaj. Pot je bila kar naporna, vendar smo na to vsi pozabili, ko smo v približno treh urah od začetka vzpona dosegli vrh Velikega Kozja, ki leži na 993 m. Razgled z vrha je prelep. Z mamico sploh nisva mogla verjeti, da sva zmogla.

Vendar pohoda še ni bilo konec. Po krajšem počitku smo pot nadaljevali proti Lisci. Zato smo se vrnili v gozd in pot nadaljevali proti Lovrencu, manjši vzpetini, na kateri stoji cerkev sv. Lovrenca. Ob cerkvi je travnik, ki je razglašen za botanični naravni spomenik, saj tu rastejo clusijev svišč, kranjska lilija in zlatica. Na žalost v tem času rože ne cvetijo, zato nismo videli obarvanega travnika.

Pot smo nato počasi nadaljevali proti Lisci. Sama pot ni bila tako strma kot vzpon na Veliko Kozje, vendar pa smo bili že kar utrujeni, zato smo se le počasi vzpenjali proti vrhu. Ko smo približno po dveh urah in pol prišli na Lisco, ki leži na 948 m, smo bili vsi zelo veseli.

Ob koncu pohoda, ki je trajal približno 6 ur, sem bil zelo utrujen, vendar tudi ponosen, da sem zmozel osvojiti vrh Velikega Kozja in Lisce.

Matej Šribar, 3. a

Tyshea Anai Drab, 3. a

DEŽ JE KORISTEN

Ime mi je Tyshea in sem stara osem let. Na začetku šolskega leta me je moja učiteljica Irena zadolžila, da bom zalivala rože. To sem si tudi sama želela. Nekaj tednov pozneje smo začeli zbirati deževnico. Ko se je zbralo dovolj vode, sva jo z mojo sošolko Mio natočili v zalivalko in z njo zalili rože v našem razredu. Ko sem točila deževnico v zalivalko, sem se počutila zelo srečno, ker delamo nekaj koristnega za naravo. Pa še prihranila sem nekaj vode iz pipe. Rada imam naravo, zato me moja zadolžitev zelo osrečuje. Zaradi vsega, kar mi narava daje, jo zelo spoštujem. Zato tudi iščem različne načine, kako ji lahko pomagam. Občutek imam, da imajo vse rožice, za katere skupaj z Mio skrbiva, tudi do naju občutek hvaležnosti. Ponosna sem, ker sem tudi jaz del narave.

IZLET NA KRSTENICO

Nekega dne sem šel z bratom Ciri- lom in svojim stricem Mitjem ter prijatelji na izlet na Krstenico. Krstenica je planina nad Bohinjem, kjer se pasejo krave. Na tej planini je tudi nekaj koč, kjer bivajo pa- stirji.

Z avtom smo se peljali iz Novega mesta do Bohinjskega jezera in nato še pol ure v hrib do parkirišča, kjer smo pustili avte in začeli hoditi. Takrat se je že malo mračilo. Pot smo začeli po gozdovih in plan- javah, a na žalost so bila nekatera drevesa posekana in so ležala na poti. Zato smo jih morali obhoditi in je bila pot zato malo daljša. Ko smo prišli v gozd, kjer so bile same smreke, je bila popolna tema, zato smo morali prižgati čelne svetilke. Pot se je vila zelo navkreber, zato smo postali utrujeni in zadihani. Malo smo si odpočili in se vmes pogovarjali v temi. Ker je bila že rosa, so bila tudi tla spolzka in nam je večkrat spodrsnilo. Ker smo se oprijemali skal, so bile tudi roke zelo umazane. Opazovali smo, kako se spuščajo oblaki in dviga megla. Ko smo prispeli na vrh, smo vstopili v kočo in lastnik Tonček nas je z veseljem sprejel. Bili smo zelo lačni, zato smo popili čaj in pojedli puding. Nato smo spekli še kostanj in smo dolgo, dolgo čuli. Čez nekaj ur sva morala s Ciri- lom oditi spat, a jaz nisem zaspal do dveh zjutraj. Ko smo se zbudili, smo pozajtrkovali, se oblekli, nato pa nas je Tonček peljal po brezpotjih s štirikolesnikom.

Ker je posijalo krasno sonce, smo se odločili, da ne bomo takoj krenili v dolino, pač pa smo odšli še na krajši izlet. Ko smo se vrnili h koči, smo

pojedli kosilo in se počasi odpravili v dolino. Po uri hoje smo prispeli do avtomobilov in pot smo nadaljevali domov. Ta izlet mi je bil zelo všeč in upam, da bomo še kdaj obiskali hribe.

Karel Cerovšek, 3. a

ZAHVALA ZA PIKNIK

Mami in oči sta organizirala piknik 3. a v Češči vasi. Mami je za presenečenje pripravila izdelovanje ribic, oči pa je pripravil palice za peko hrenovk na ognju. Kostanj smo spekli v zelo velikem pekaču. Otroci smo se na pikniku zelo zabavali, zato si želimo še veliko takih zabav. Hvala vsem, ki ste nam omogočili ta piknik.

Veronika Avbar, 3. a

LEGO KOCKE

*Doma imam lego kocke,
ki ponoči oživijo
in za mano se podijo.
Ponoči se zato zbudim
in za njimi se podim.
Takrat vse lučke zagorijo,
zavore se sprostijo,
in glej ga vrabca
en, dva, tri
in nezgoda se zgodi.
Ko kocke se razdrejo,
lučke takoj umrejo.*

Nik Radovičević, 3. b

OBISK LEGOLANDA V GÜNZBURGU V NEMČIJI

Za šesti rojstni dan mi je očka podaril izlet v nemški Legoland. Prav na moj god 16. avgusta sva sredi noči odšla na avtobus, zato sem vso pot skozi Avstrijo prespal. Pri Münchnu me je očka zbudil, da sem ob cesti videl velikanski stadion nogometnega kluba Bayern.

Kmalu zatem smo v deževnem jutru parkirali pred parkom. Komaj sem dočakal, da sva dobila vstopnici, zato zajtrka sploh nisem potreboval. Najprej sva si ogledala najbolj znamenite svetovne zgradbe, zgrajene iz lego kock. Nato sva odšla na lego vlak in si v lego tovarni ogledala, kako izdelujejo kocke. Potem so naju premamili »vlakci smrti«. Eden je prav počasen za majhne otroke, drugi gre skozi zmajevo hišo, največja gneča pa je bila na tretjem in največjem, ki pelje skozi grad. Vsakega otroka najprej izmerijo, če je dovolj velik, da gre lahko na vožnjo – k sreči sem bil ravno prav velik. Vseeno me je oči krepko držal, saj je bila vožnja res huda: na glavo naprej, hitri ovinki, obrat naokoli, divji spusti ...

Za umiritev sva se z dvigalom povzpela na visok razgledni stolp in si ogledala celoten park z okolico iz zraka. Potem sva šla v safari park, kjer so vse velike afriške živali (slon, lev, krokodil ...), zgrajene iz lego kock. Najbolj pa sem se zabaval v gusarskem parku. Na gusarski ladji sem se na vso moč spopadal z gusarji in jih streljal z vodnim topom. Po treh vožnjah sem bil popolnoma premočen, k sreči pa sem imel s seboj suha oblačila in sem se preoblekel. Na koncu sva v trgovini kupila veliko različnih lego kock in tako dopolnila mojo zbirko. Zvečer sva se vrnila nazaj na avtobus, ki nas je varno zapeljal nazaj v Slovenijo. Izlet mi je bil super všeč, zato si želim, da bi v Legoland odšli še kdaj, ko bo moj bratec Miha malo zrastel.

Rok Rudman, 3. b

BALERINA

Balerina je deklina fina,
na odru se vrti in zraven se smeji.
Rada jo imam in se vsak dan z njo
igram.

Ko skupaj se vrtiva
in se veseliva,
na nastopu se vrti
in zraven še žari.

Ko balerina zboli,
se zgodba spremeni.
Punčka joka brez prestanka,
ko ji ena stvar zmanjka.
In to je balerina fina.

Lana Zajec Gabrijelčič in Anja
Šiško, 3. b

POKLIC MEDICINSKE SES- TRE

Petrina mamica, gospa Snežka,
nam je v razredu predstavila poklic
medicinske sestre na dializi. Za
bolnika ji je služila opica. Zelo
lepo nam je prikazala ta poklic in
praktično zbodla opico v žilo.
Umetna ledvička prečisti strupe iz
krvi in človek lahko živi še zelo
dolgo. Ljudje, ki jim ledvice ne
delajo, hodijo na dializo trikrat na
teden. Šele sedaj vem, zakaj moj
dedi še vedno lepo živi, čeprav je
tako zelo bolan. Vesel sem, da mu
taki ljudje lahko pomagajo. To so
zame najboljši ljudje.

Marko Lazarevič, 3. b

Živa Starešinič, 3. b

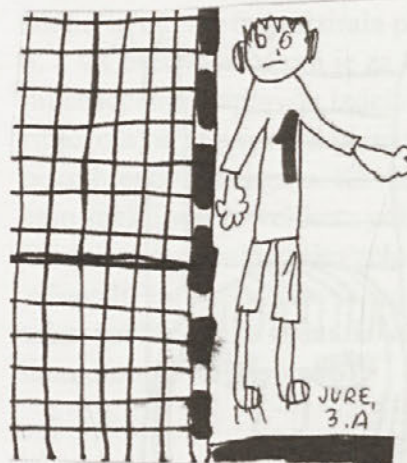
VEVERICA

Veverica majhna je žival,
ki človeku ne dela težav.
Vem pa, da je zelo hitra
in po krošnjah rada stika.

Želod, žir in lešniki,
zanjo so hrana prava,
saj tako kot drugim živalim
ji jo ponuja narava.

V duplu si gnezdo splete
in si hiško z repkom pomete,
da družinica njena mala
bo na mehkem spala.

Urban Malavašič, 3. b

POTOVANJE V FRANCIJO

Pred dvema letoma smo šli za božič
k babici in dedku v Francijo. Z avto-
mobilom smo potovali 15 ur. Doma
nas je pričakala z bučno juho babica
Marie Cécile. Potem smo šli spat v
tople postelje. Drugo jutro smo za-
jtrkovali prave francoske rogljičke -
croisante. Kako so bili dobri! Odšli
smo v gledališče na predstavo Gui-
gnol. Guignol je smešen možic. Šli
smo tudi na vrtljake in krajše spre-
hode. Ko je prišel božič, je Božiček
prinesel veliko daril. V Franciji sem
spoznal veliko prijateljev.

Matevž Plisson, 3. b

POTOVANJE V MAKEDONIJO

Moji starši so iz Makedonije. Vsako leto gremo tja na dopust. Tam imam bratrance in sestrične. Kadar pridem, so me zelo veseli. Poleti je zelo vroče, zato se pogosto kopamo na reki Vardar. Z dedkom hodiva v gore po robide. V Makedoniji govorijo makedonsko, albansko in turško. Jaz že govorim nekaj makedonskih besed. Blagodaram pomeni hvala.

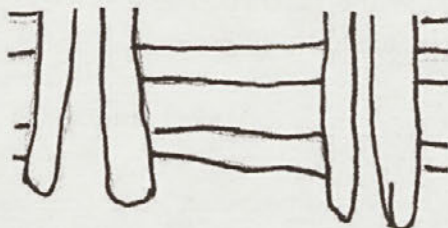
Trim Ismaili, 3. b

KO BOM VELIK

Ko bom velik, bom postal voznik teptalca na smučišču. Prvič sem teptalce videl na Kobli. Ko smo prebivali v koči na smučišču Cerkno, sem se dvakrat peljal s teptalcem. Prvič je bila huda megla, drugič pa lep zimski večer, zato mi je voznik lahko pokazal vse, kar dela s teptalcem.

Voznik teptalca mora razumeti delovanje strojev, zato mora končati strojno fakulteto. Poleg tega mora dobro poznati proge in snežne razmere. Delati lahko začne pozno popoldne, ko smučišče zaprejo in gredo smučarji domov. Ko pa rešuje ponesrečene smučarje ali potnike na pokvarjeni sedežnici, lahko zapelje tudi čez dan. Takrat prižge vse opozorilne luči in hupo.

Rok Rudman, 3. b

KOSTANJEV PIKNIK

V petek, 15. 10. 2010, smo imeli kostanjev piknik v Češči vasi. Zbralo se je pol razreda. Otroci smo se zabavali na trampolinu in napihljivem gradu. Starši so pekli kostanj. Ko smo se pošteno naskakali, je bil kostanj že pečen. Zelo smo se najedli slastnega kostanja. Ker je bilo mrzlo in temno, smo začeli počasi odhajati domov. Upam, da bomo drugo leto spet imeli kostanjev piknik.

Nik Radovičević, 3. b

RAZSTAVA GOB

V mesecu novembru smo si v prostorih krajevne skupnosti ogledali razstavo gob. Videli smo užitne in strupene gobe. Nekaj užitnih sem že poznal, ker jih nabiramo in jemo. Poznam jurčke, lisičke, turke, dežnikarice in štorovke. Na razstavi mi je bila najbolj všeč strupena mušnica. Mamica mi je povedala, da so včasih rdečo mušnico uporabili za lovljenje muh. Potopili so jo v mleko in muhe so vse poginile. Razstava mi je bila zelo všeč.

Marko Lazarević, 3. b

KONEC POČITNIC NA MORJU

Končale so se morske počitnice na Hvaru. Hm, kaj pa sedaj? Gremo domov? Neeeeeee! Naredimo »kratek« ovinek? Jaaaaaa! No, pa pojdi-mo.

Tako nekako se končajo moje morske počitnice in se začne zanimivo potovanje domov. S Hvara smo se s trajektom odpravili na celino. Odpeljali smo se proti jugu mimo restavracije Teta Olga. Tako je ime tudi moji teti. Ob izlivu Neretve smo opazovali, kako hladijo lubenice kar s curki vode. Naredili smo kratek postanek v Neumu, kjer je kratka bosanska morsk obala. V morju smo videli, kako gojijo školjke. Spet smo se vrnili na Hrvaško in si ogledali Dubrovnik. Staro mesto je ograjeno z obzidjem, ki smo ga obhodili. Videli smo velike kaktuse, trdnjavo in star vodnjak, kjer so bronaste glave bruhale vodo.

Pot smo nadaljevali proti Črni gori, kjer smo obkrožili Boko Kotorsko. Po grozno zviti cesti smo prišli na Lovčen, kjer smo prespali v majhni hiški sredi gozda. Naslednji dan smo šli na ogled Njegoševga mavzoleja, kjer je lep razgled in Njegošev grob z zlatim stropom. Tu se je pa začel zame najbolj zanimiv del potovanja. Obiskali smo adrenalinski park, kjer sem dobil čelado in plezalni pas. Plezal sem po raznih vrveh, lestvah in mostičih visoko nad tlemi in se spuščal s škripcem po dolgih jeklenicah. Zelo sem užival in kar prehitro je minilo.

Z Lovčena smo odšli mimo Podgorice, ki je glavno mesto Črne gore, v Žabljak na Durmitorju. Tam smo dva dni hodili na pohode. Ogledali smo si Črno jezero, kjer smo nabirali borovnice. Visoko v hribih je bil še sneg. Šli smo tudi na pohod, ki se je končal nad 2000 metri nad morjem. Videl sem zanimivo skalo v obliki smučke, ovce, mala jezerca in Bobotov kuk, ki je najvišji vrh Črne gore.

Potovanje smo počasi zaključili mimo divjih kanjonov reke Tare, svetlo zelenega Pivškega jezera z elektrarno in se namestili na Jahorini, kjer smo si ogledali zimski olimpijski center. Videl sem razbit in uničen olimpijski hotel. Zadnji dan potovanja smo izkoristili za ogled Sarajeva z Baščaršijo, kjer smo se napokali s čevapčiči, burekom, baklavami in sladoledom. Proti domu smo šli mimo Travnika, kjer je džamija in teče voda mimo mlinskih koles. Ustavili smo se še v Jajcu na Plivskem jezeru, kjer imajo male mlinčke, ki pa se ne vrtijo. Tam smo se sezuli in se namakali v mrzli vodi. Z Galom sva odprla loputo pri mlinčku, pa se še vseeno ni zavrtel. Videl sem veliko zanimivih stvari in doživel nepozabno potovanje. Upam, da se še kdaj vrnem v te čudovite kraje.

Maj Pavlin, 3. c

PETRA, LUK. KR.

MOJ ZAJČEK

Mojemu zajčku je ime Skokec. Njegova pasma je pritlikavi levjeglavi kunec. Je črne barve in ima majhna ušeska. Tačke ima temnorjave. Rad se crklja, a me včasih tudi ugrizne. Ima dolge brčice in vedno moker smrček. Zelo rad ima korenček in regrat. Tudi suh kruh mora jesti, da si nabrusi zobke. Je brikete in seno. Moji mamicci včasih nagaja, ker ji poje košček rože. Ima smešno stranišče.

Ana Stipanović, 3. c

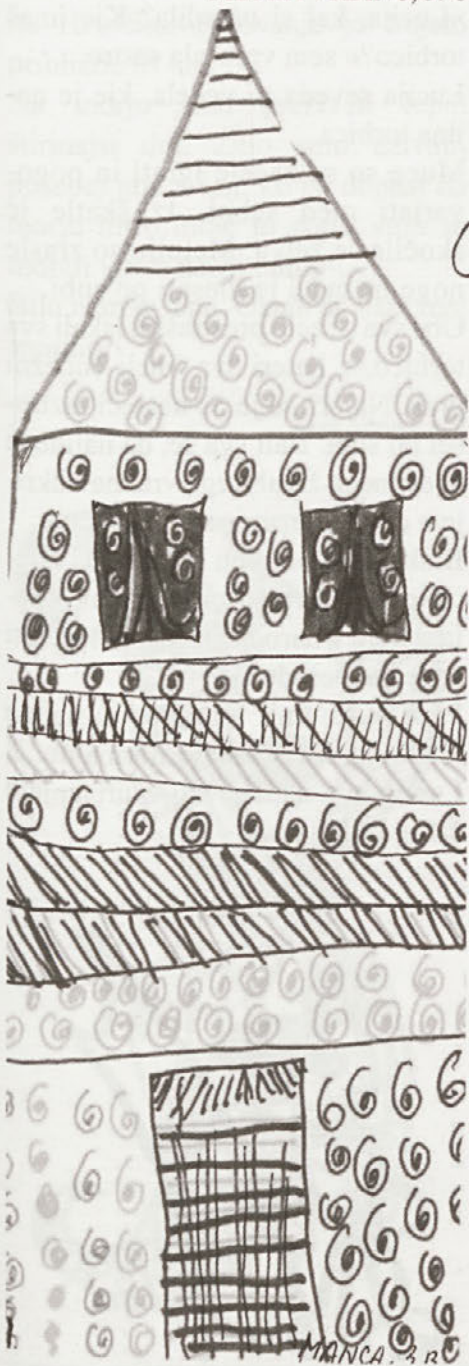
MOJE POTOVANJE

NAŠA DRUŽINA V LETOŠNJEM LETU NI VELIKO POTOVALA, KER IMAMO MAJHNEGA DRUŽINSKEGA ČLANA.

ZELO MI JE VŠEČ, KO SE MED POLETNIMI POČITNICAMI ODPRAVIMO NA MORJE. KO GLEDAM SONČNI ZAHOD, SEM VESELA.

NA MORJU SE IMAMO LEPO, JAZ PA SI NAJBOLJ ŽELIM NA POČITNICE ODLETETI Z LETALOM.

METKA VRBINC, 3. C

OBOŽUJEM POTOVANJA

Obožujem potovanja, še posebej, ko gremo na morje, pa čeprav me tam komarji pikajo kot zmešani.

Med vožnjo premišlujem o ne navadnih rečeh: o letečih mucah, plavajočih zajčkah in še in še.

Z nami gresta na morje še moja babica in dedek.

Takoj ko prispemo, hitro pospravimo stvari in odhitimo na plažo.

Loti Gorjanec, 3. c

MINIMUNDUS IN VRBSKO JEZERO

Zgodaj zjutraj smo se mami, oči in jaz odpravili čez mejni prehod Ljubelj. Pot smo nadaljevali proti Celovcu.

Parkirali smo blizu Minimundusa. V kolesarski opremi in s čelado na glavi smo odkolesarili na pot okoli jezera. Jezero je zelo veliko, saj na njem plujejo tudi ladje. Oči je na tabli prebral, da je pot okoli jezera dolga 40 kilometrov. Najprej smo prišli do tržnice. Malo smo se razgledali, okrepčali in potem nadaljevali pot. Ker mi je bilo zelo vroče, so mi starši dovolili, da sem v jezeru tudi malo zaplaval. Voda je bila zelo topla. Videl sem, da je vsa okolica zelo lepo urejena.

Ko smo prišli do avta, smo pospravili kolesa in šli še v Minimundus. To je park z maketami svetovnih znamenitosti. Videl sem maketo Blejskega jezera in gradu. Najbolj mi je bil všeč teleskop, ki lovi radijske valove.

Ta izlet mi je bil zelo všeč, saj sem videl veliko zanimivega.

Tomo Testen, 3. c

ŽIVLJENJE V FRANCIJI

Opisala vam bom, kako sem še pred petimi leti živela v Franciji. Takrat sem bila še majhna, zato se vsega ne spominjam. Vem, da me je čuvala mamica, ker nisem hodila v vrtec. Vsak dan sva z mamico pospremili sestrico Ajdo v šolo, midve pa sva odšli na bližnje igrišče. Pogrešala sem prijatelje, ker nisem znala francoskega jezika. Priznam, da sem imela takrat mamico samo zase, saj sva se lahko cel dan igrali. Med soboto in nedeljo pa smo raziskovali Francijo. Tako smo obiskali skoraj vsa večja francoska mesta. Zelo rada pa sem odšla k sosedu Yvesu, ki me je rad pocrkljal. Velikokrat je za našo družino pripravil izvrstno večerjo, ki je trajala dolgo v noč. Mami je rekla, da je to naš angel varuh, saj je bil vedno nasmejan, prijazen in pripravljen pomagati. Imela sem veliko prijateljev, ki so radi prišli k meni na obisk. Vse bi bilo lepo, če bi otroci znali govoriti slovensko, da bi jih jaz bolje razumela. Upam, da bom še velikokrat obiskala Francijo.

Ela Blatnik, 3. c

POTOVANJE V ČUDEŽNO DEŽELO

Nekega jasnega sobotnega jutra sem se zgodaj prebudila. Zbudila sem še sestrico in jo povabila na potovanje. Vprašala me je: »Kam pa bova šli?«

»V najin živalski vrt,« sem odgovorila. Odšli sva na podstrežje in zaprli vrata.

Odprli sva škatlo s plišastimi igračkami in razporedili vse najine živali po tleh. Kar naenkrat pa je najin kužek začel leteti po zraku.

»Lucija, kaj si naredila? Kje imaš torbico?« sem vprašala sestro.

Lucija seveda ni vedela, kje je najina torbica.

Muce so se začele igrati in pogovarjati med seboj. Iz škatle je skočila še želva. Metulju so zrasle noge in začel je plesati po sobi.

Obe sva se zelo prestrašili. Iskali sva torbico, v kateri sva imeli čudežni prah. Najbrž se je po nesreči raztresel po sobi. Bali sva se, da najinega čudežnega živalskega vrta ne odkrijeta očka in mamica.

Brskali sva po vseh kotih in na koncu le našli torbico za knjigami. Vzela sem jo v naročje in začela šepetati čudežne besede.

Prah se je vrnil v torbico in najine živali so spet postale normalne. Z Lucijo sva nadaljevali z urejanjem živalskega vrta.

Katarina Vrbinc, 3. c

POTOVANJE NA MORJE

Bile so poletne počitnice. Doma sem počival, saj je bilo šolsko leto zelo dolgo in naporno. Odšteval sem dneve, saj sem komaj čakal, da gremo na morje. In res je prišel dan, ko smo morali pripraviti vso prtljago za na morje.

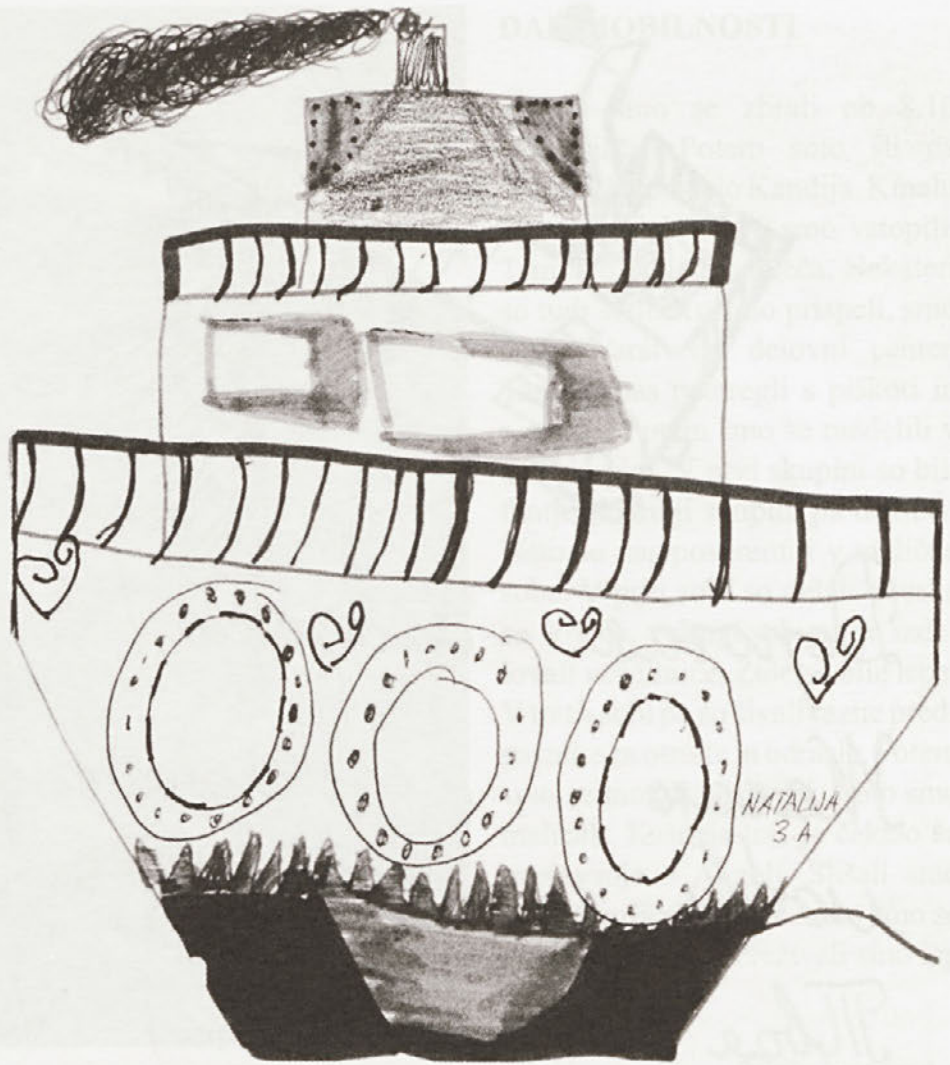
Bilo je naporno, saj vsako leto vzamemo s seboj preveč stvari. Zvečer sem odšel spat in komaj čakal jutro, saj sem bil zelo nestrpen.

Odpravili smo se zgodaj zjutraj, ko še ni bilo vroče. Potovali smo na Hrvaško. Potovanje je trajalo približno tri ure.

Na morju smo preživeli lepih štirinajst dni. Zelo smo uživali, posebej jaz. A kaj, ko pa dopust na morju hitro mine in zopet smo se morali vrniti nazaj domov.

Bilo nam je lepo. Ostali so nam lepi spomini.

Žiga Mejač, 3. c

IZLET V BENETKE

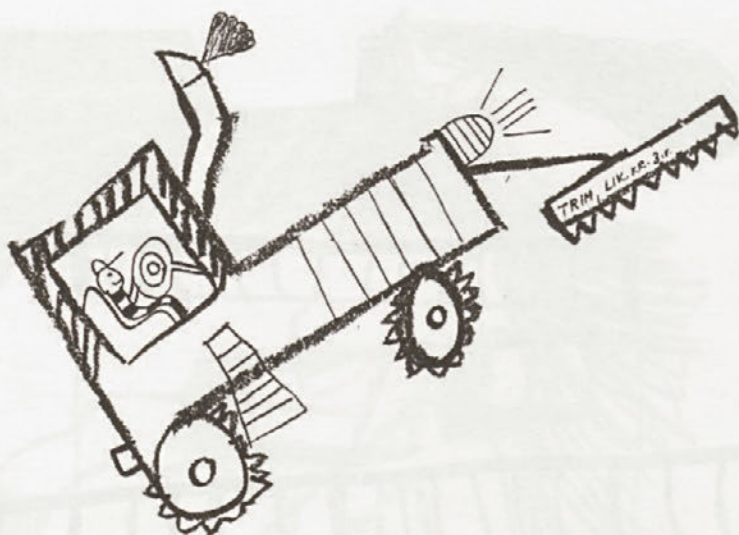
OB KONCU POLETNIH POČITNIC SMO SE ODPRAVILI NA IZLET V BENETKE. MED POTJO SMO SE PRIVAJALI NA ITALIJANSKI JEZIK, KI GA MOJA TETA ODLIČNO OBVLADA.

PARKIRALI SMO V PREDMESTJU IN SE Z VLAKCEM ODPELJALI DO STAREGA MESTA, KI JE DOSTOPNO LE ZA PEŠCE IN LADJICE. BENETKE SO NAMREČ MESTO NA VODI. NAMESTO CEST MESTO POVEZUJEJO KANALI.

OBČUDOVAL SEM BENEŠKE GONDOLE, KI SO NJIHOVA POSEBNOST. ZELO LEP JE TUDI MARKOV TRG Z VELIKO BAZILIKO. TAM SE JE GNETLO TURISTOV, MED NJIMI PA SO FRČALI GOLOBI. SPREHAJALI SMO SE PO OZKIH ULICAH IN OPAZOVALI PRELEPE PALAČE TER IZLOŽBE Z MORANSKIM STEKLOM IN BENEŠKIMI MASKAMI. ZADRŽALI SMO SE NA MOSTU RIALTO, S KATEREGA JE LEP RAZGLED.

ŠE ZADNJE FOTOGRAFIRANJE – IN POLNI VTISOV SMO SE ODPRAVILI DOMOV.

Marin Gazvoda de Reggi, 3. c

POTOVANJE V VESOLJE

Na televiziji sem že velikokrat gledal oddaje o potovanjih v vesolje. Zdi se mi zelo zanimivo in neverjetno.

Vsak človek ne more potovati v vesolje. To so le nekatere izjeme, kot so astronauti in ljudje, ki imajo ogromno denarja.

Prvi človek, ki je potoval v vesolje, je bil Rus Jurij Gagarin.

Zelo si želim, da bi enkrat v življenju lahko potoval v vesolje in obiskal drug planet.

Jan Predovič, 3. c

Дорогая бабушка!
Желаю тебе много здоровья
и красоты.
Твоя Екатерина.

POTOVANJE V GARDALAND

BIL JE VROČ AVGUST, KO SMO SE ZGODAJ ODPELJALI V ZABAVIŠČNI PARK GARDALAND. VPARKU JE BILO VELIKO ZANIMIVEGA. ŠE NAJBOLJ MI JE BILA ZANIMIVA VOŽNJA S SPLAVOM IN DEBLOM PO VODI. NASLEDNJI DAN SMO OBISKALI ŠE ŽIVALSKI VRT, KJER SEM VIDEL OGMOMNO NOVIH, ZANIMIVIH ŽIVALI. POTOVANJE JE BILO ZELO PRIJETNO, ZABAVNO IN TUDI NAPONNO. UPAM, DA GA BOM ŠE KDAJ DOŽIVEL!!!

ALJOŠA KNAP, 3. C

Draga babi!

Želim ti veliko zdravja,
ljubezni in lepote.

Tvoja Ekaterina 3.A

EKATERINA, 3. A

POTOVANJE NA DJERBO

Odšli smo na letališče in odleteli z letalom v Egipt. Bilo je odlično, saj sem se z letalom peljala prvič. Ko smo prispeli in se izkrcali, je bilo zelo vroče. Vodnik nas je odpeljal do hotela, kjer smo odložili potne torbe. Že tu je bilo zanimivo. Ker nas je potovalo več družin skupaj, smo se dogovorili, da bomo spali otroci skupaj, odrasli pa skupaj. Na Djerbi mi je bilo zelo všeč. Velikokrat smo se kopali kar v hotelskih bazenih, včasih pa smo odšli tudi na plažo. Plaža je bila blizu, vseeno pa smo na poti srečevali domačine, ki so kar naprej nekaj ponujali. Ker tam ljudje nimajo veliko denarja, so kar silili v nas. Bilo je malo nenavadno. Kljub temu mi je bilo potovanje in dopustovanje na Djerbi zelo všeč.

Jasna Potočar, 3. c

DAN MOBILNOSTI

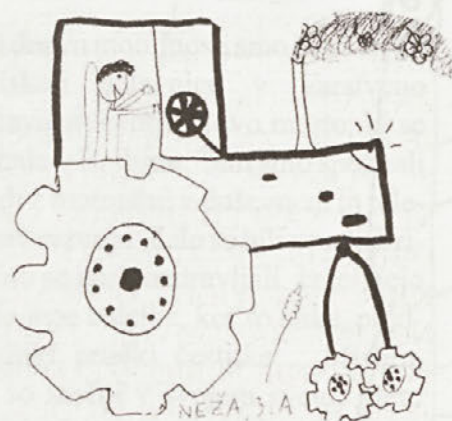
Zjutraj smo se zbrali ob 8.10 na igrišču. Potem smo šli na železniško postajo Kandija. Kmalu je prišel vlak. Hitro smo vstopili. Tam je bila velika gneča. Nekateri so tudi stali. Ko smo prispeli, smo šli v Varstveno delovni center. Tam so nas postregli s piškoti in s pijačo. Potem smo se razdelili v dve skupini. V prvi skupini so bili fantje, v drugi skupini pa dekleta. Nato so nas pospremili v različne sobe. V prvi sobi so delali obeske za ključe, v drugi sobi pa so izdelovali voščilnice. Zelo so bile lepe. V tretji sobi pa so šivali razne predpasnike za otroke in odrasle. Potem smo se morali posloviti. Nato smo malicali. Kasneje nas je čakalo še predavanje o Angoli. Slišali smo veliko različnih stvari. Nato smo se peš vrnili v šolo. Preživeli smo lep dan.

Rebeka Koračin, 4. a

POLET V DRUGO OSONČJE (skupinski spis)

Smo dobri prijatelji s planeta Zemlja. Zelo radi raziskujemo vesolje. Odločili smo se, da bomo obiskali drugo Osončje. Iz starih reči, ki smo jih našli na odpadku, smo sestavili vesoljsko plovilo. Iz starega avta smo vzeli motor in se odpravili. Sredi poti smo videli meteorit, ki se nam je zelo hitro bližal. Zaleteli smo se vanj, a na srečo ni bilo nič hujšega kot lahka poškodba motorja. Na srečo smo imeli s seboj orodje, da smo ga hitro popravili. Popravilo je trajalo nekaj ur. Ko smo končno prispeli v drugo Osončje, smo pristali na neznanem planetu, za katerega nismo vedeli, kako se imenuje. Ugotovili smo, da je na planetu kisik. Hitro smo se podali k raziskovanju planeta. Odkrili smo mesto čudnih stvorov. Bili so turkizne barve. Telo so imeli sluzasto kot polž. Bilo je videti, kot da niso imeli kosti. Po telesu so imeli modre mehurje. Nekdo od nas, ki je bil fant, je razumel njihov jezik. Imel je zelo dolge lase. Že dolgo smo se spraševali, zakaj. Z njimi je govoril, a nismo vedeli, kaj. Naenkrat si je snel lase. Imel je lasuljo. Koža se mu je začela spreminjati v turkizno barvo. Postajal je eden od njih. Brez njega smo pobegnili nazaj na Zemljo. Nikoli več se nismo vrnili.

Jan Butara, Gašper Cekuta, Jaša Mahnič, Zala Zagorc, 4. a

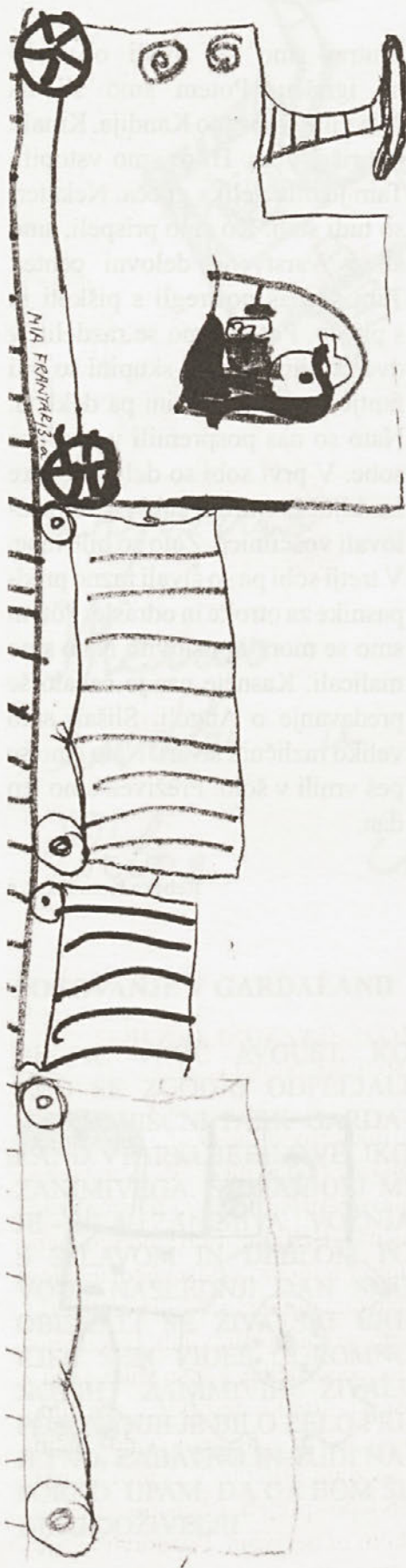

S KOLESI NA POT

V nedeljo, 31. julija 2010, sva se z mami pripravili za pot na Dunaj. Odšli smo s kolesi, zato smo si spakirali bolj malo. V ponedeljek sva se sami podali na pot, saj je bil oče še v službi. V Brestanici sva se ohladili in odšli naprej po v Sloveniji najhujših prelazih. V Pod-sredi sva se ustavili in počakali, da ponehajo močni sončni žarki. Odpeljali sva le še do končnega cilja Bistrice ob Sotli, kjer sva prespali. Zjutraj naju je pričakala megla, bilo je še bolj nevarno kot drugače. Že v Majšperku naju je pričakal dež, zato sva morali vedriti. Ko je ponehal, sva se le odpravili na Ptujško Goro, ki je bil končni cilj tistega dne. Po približno eni uri jutranje vožnje sva prispeli na Ptuj, kjer sva si malo oddah-nili. Ogledali sva si kar dva muzeja, enega na gradu in enega v starem samostanu. Naslednji dan sva se odpravili v Gornjo Radgono, kjer sva počakali očeta. Tako smo se skupaj odpravili v težko pričakovano Avstrijo. Prvi dan smo se odpravili v Bad Glichenberg, tam imajo park dinozavrov. Ko smo se naspali, smo se odpravili v Fürstfeld, kjer nas je ujel dež. Tam imajo najdaljši evropski bazen. Naslednji dan smo odšli v vasico Bad Blumau, kjer imajo zelo pravljichen hotel. Tu smo preživeli ves dan. Tam imajo dva zelo posebna bazena: v enem se vsake toliko časa pojavijo valovi, v drugem pa so vodni zvočniki. Iz Bad Blumau smo se peljali v Pongau. Ker pa nismo našli prenočišča, smo se povzpeli na 700 m visok prelaz Aspang, kjer smo le našli prenočišče. Bil je zelo lep razgled. Do Dunaja je

bilo še 120 km. Spraševali smo se, ali lahko to prekolesarimo v enem dnevu. Ko je bila ura poldne, smo prispeli v Weiner. V Noustadtu smo se okrepčali in odpravili naprej po poti do Dunaja. Imeli smo še 51 km. Ali nam bo uspelo? Gnali smo pedale, kot še ne na tej poti. Kaj kmalu smo prišli do table, na kateri je pisalo, da je do Dunaja še 8 km. Torej nam je uspelo. Ko pa smo prišli na Dunaj, smo zopet imeli težave s prenočiščem, a tudi tega smo uspeli poiskati. V sobi smo se stuširali, preoblekli in se odpravili na večerne ulice Dunaja. Ravno se je odvijal filmski festival. Tisti dan so predvajali Mozarta. Naslednji dan smo se prevažali s podzemno železnico. Najprej smo odšli v zabavišni park Prater, na znamenito veliko kolo. Kmalu smo se odpravili na tržnico, kjer si dobil vse, kar ti srce poželi. V akvariju smo videli nema, krokodila, piranjo, 6-metrskega pitona in še mnoge druge živali. Naslednji dan pa smo se odpeljali nazaj v prelepo domovino.

Sinja Mežnar, 4. a

IZDELOVANJE SITUL IN OBISK G. ŽUPANA

V četrtek, 9. 12. 2010, smo četrtošolci obiskali Dolenjski muzej, kjer smo izdelovali situle – simbol Novega mesta. V muzeju nas je pričakala ga. Lavra Fabjan. Z ga. Lavro smo se podali v čas prazgodovine. Ga. Lavra nam je pokazala kopijo situle, ki so jo izdelali zato, da smo jo lahko prijeli v roke in si še bolj natančno ogledali motive. Ko smo si jih ogledali, smo se še sami odpravili v delavnico, kjer smo izdelali dve situli. Zakaj dve? Zato, ker smo eno kasneje odnesli domov, drugo pa smo izdelali za g. župana. Tako smo se v četrtek, 16. 12. 2010, zbrali četrtošolci iz vseh treh oddelkov. Skupaj smo se odpravili proti muzeju, kjer nas je že pričakovala ga. Lavra in snemalci Vašega kanala. Razdelili smo se v dve skupini. Prva skupina je odšla v hostel Situla, druga pa k županu. V Situli so nas pričakali s čajem in piškoti. Ko smo se malo okrepčali, smo si ogledali polovico filma o Novem mestu. Nato pa smo se zamenjali in smo se mi odpravili h g. županu. Tam smo mu izročili situle. On pa nas je odpeljal v sejno sobo, kjer so nam podarili medenjake v obliki parkljev. Imeli so vrteče stole in mikrofone. Gospod župan nam je posredoval nekaj podatkov o zgodovini Novega mesta in koliko prebivalcev živi v Novem mestu. Kmalu smo se odpravili nazaj proti šoli. Dan je bil zelo lep.

KUHALI SMO MARMELADO

Na začetku šolskega leta smo kuhali marmelado iz mešanega sadja. Pri delu so nam pomagale naše babice. Najprej smo očistili in olupili sadje. V električnem mešalniku smo ga zmleli in ga dali v veliko posodo. Pili smo limonin sok in ob stalnem mešanju počasi kuhali marmelado. Proti koncu smo dodali sladkor z želinom. Nazadnje smo marmelado prepasirali, babice pa so jo dale v kozarčke. Posloveli smo se od babic in se zahvalili gospe Valentini za pomoč pri kuhanju marmelade. Pri kuhanju marmelade smo se vsi učenci zelo zabavali. Zelo se veselimo sladkanja z našo marmelado.

MOJE RAZMIŠLJANJE O DRUGAČNOSTI

Ob dnevu mobilnosti smo četrtošolci obiskali delavnice v Varstveno delavnem centru Novo mesto, ki se nahaja v Bršljinu. Tam smo spoznali ljudi z motnjami v duševnem in telesnem razvoju. Zelo so bili veseli. Prijazno so nas pozdravljali. Izdelujejo zelo lepe izdelke, kot so slike, predpasniki, prtički, čestitke ... Mislim, da so srečni v svojem svetu. Meni so se zdeli prijetni. V centru so nas zelo lepo sprejeli. Pogostili so nas s sokom in pecivom. Pozdravit nas je prišla tudi moja teta Romana, ki je tam direktorica.

LONDON

Oktobra smo z mamico, Kajo in Matejo Lipej odpotovale v London. Z letališča v Trstu nas je letalo odpeljalo v Veliko Britanijo na letališče Stansted. Z letališča smo se z Easy Busom odpeljale do glavnega mesta, Londona. Prve zanimivosti so bile: vožnja po levi strani ceste, nato vožnja z dvanadstropnim avtobusom, rdeče telefonske govornice, podzemna železnica in spanje v hostlu. Naslednji dan smo si ogledale glavne znamenitosti Londona: menjavo straže pred Buckinghamsko palačo, Westminsterko opatijo, kjer so bili kronani in pokopani kralji in kraljice, Big Ben in London Eye. Na ulici smo kupile knjige, najlepši pa je bil sprehod v velikem parku, kjer je bil cel kup zanimivih ptic in veveric, ki smo jih lahko božale. Obiskale smo tudi Legoland, muzej voščenih lutk in muzej znanosti, v katerem mi je bil všeč obisk japonske trgovine, kjer smo doživeli potres. V Londonu je bila velika gneča, zato se je bilo lepo vrniti nazaj v Slovenijo.

Hana Androič, 4. b

BILA SEM NA SPREHODU

Bil je lep jesenski dan. Mamica, oči, sestra in jaz smo se po kosilu odločili, da gremo na sprehod. Šli smo do Šentjošta. Od naše hiše do spomenika padlih borcev v Šentjoštu je pet km. Obuli smo si primerno obutev in odšli v gozd. Bila sem vodja sprehoda. Hodili smo točno po poti, ki je bila označena z znakom prava pot. Na polovici poti smo se odločili za krajši počitek. Zagledala sem veliko lužo, vanjo vrgla kamen: »Joj!« sem zavpila. Iz vode je skočila velika zelena žaba. Vsi smo se postavili okoli luže in opazovali žabe. Vzela sem palico in dregnila eno izmed žab, ta je skočila proti moji sestri. Ustrašila se je in padla na rit. Pot smo nadaljevali proti cilju. Tam smo si ogledali spomenik in se po isti poti vračali. Med potjo smo zavili s poti in nabrali nekaj dežnikaric. Ana je pokazala na lužo in rekla: »Ana, tuki ito pa.« Dobili smo napad smeha. Smejali smo se vse do doma. Poklicali smo babico in jo povabili na dežnikarice. Sprehod je minil zelo hitro. Bil je poln smeha in doživetij. Bila sem polna energije in prav nič utrujena.

Neja Šantelj, 4. A

POTOVANJE V ŠPANIJO

Ko sem nekoč na kavču jedel bonbon, se mi je zdelo, da letim kot avion. Rezal sem nebo, pel sem si lepo: »Je čudežen tale bonbon, ki te naredi lahkega 0,1 ton.« Ker sem se z gledanjem skozi okno čisto zasvojil, sem pozabil, da se mi bo bonbon stopil. Bonbon se je stopil, jaz pa v Španijo strmoglavil. »Adios, amigos,« sem si rekel in v najbližjo vas stekel.

Sebastjan Prus, 4. b

ŠTIRIPERESNA DETELJICA MI JE PRINESLA SREČO

Bilo je sobotno dopoldne. S psičko Karo sem se odpravil v gozd nad našo hišo. Navihana Kara se je hotela igrati z menoj. Lovila sva se in igrala z žogico. Kar naenkrat sem med grmičevjem zagledal tri čudovite marele. Nekateri jim pravijo tudi dežnikarice. Nad najdbo sem bil navdušen, navdušenja ni skrivala niti Kara. Veliki dežniki so pri njej vzbudili pozornost. Pazljivo jih je ovohala. Opazoval sem jih, če so pravi. Pazljivo sem jih odtrgal ter jih počasi nesel proti domu. Tik pred domom pa sem bil malo nepazljiv. Spotaknil sem se ob korenino. Dežniki so mi padli iz rok, a se na srečo niso poškodovali. Odleglo mi je, saj sem dežnike hotel pokazati doma. Ravno ko sem se hotel pobrati, pa sem pred seboj zagledal štiriperesno deteljico. Odrtrgal sem jo ter se ves srečen in nasmejan vrnil domov. »Mami, mami!« sem zaklical. »Poglej, kaj sem našel!« Mami pa mi je odgovorila: »Danes imaš pa res srečo.«

Andraž Kobler, 4. C

IMEL SEM SREČO ...

Povedal vam bom svoj resnični dogodek izpred štirih let. Bil je lep sončen dan. Šli smo k prijateljem na otok Čiovo. Na otok smo prišli že zelo zgodaj, da bi tam ostali čim več časa. Vsi smo bili navdušeni, da se bomo kopali s prijatelji. Z nasmeškom na obrazu smo se vsi odpravili na plažo. Na plaži smo pognili brisače in se začeli kopati. Ko smo se nehali kopati, smo se še malo popeljali s čolnom. V čolnu je bilo zelo zabavno, saj smo skakali z njega kot žabe. Ustavili smo se na pomolu in šli po sladoled. Šel sem k mami v naročje. Polizal sem sladoled. Teta Ksenija mi je dala žogico, ker sem bil razigran. Rekla je, da jo moram zelo čuvati, ker je ta žogica od strica Vidmajerja in bi bil zelo jezen, če bi jo izgubil. Jaz sem jo skrbno držal in pazil na njo. Žogica je res visoko skakala. Potem mi je pa tako visoko skočila, da mi je ušla. V pomolu je bila luknja, ki jo je naredilo morje. Žogica se je skotalila naravnost v to luknjo. Jaz pa sem šel za njo. A žogica je bila prehitra za mene. Spodrsnilo mi je in sem padel v to luknjo. Zelo sem se prestrašil, bal sem se, da bom utonil, saj so valovi butali v obalo. Mami in teta Ksenija sta me k sreči opazili, mami se je tako ustrašila, da je zakričala z neverjetno močnim glasom. Prijeli sta me, vsaka za eno roko in potegnili iz te luknje. Sam sem bil nepoškodovan, naj pa vam povem, da takrat še nisem znal dobro plavati. Mami pa si je poškodovala kolena. Kljub vsemu je bila zelo vesela, da sem še živ. Ta dogodek se mi je zelo vtisnil v spomin in še večkrat se spomnim nanj. Vesel sem, da se mi ni zgodilo kaj hujšega.

Lovro Lamovšek, 4. C

JEZA

Jezna sem in ne bom se pomirila,
najraje bi kak kozarec razbila.

Danes nisem Tile nahranila,
ne bom je sprehodila.

Tako sem jezna,
da bi najraje jokala,
a bi me mamica:
»Zakaj?« vprašala.

Če ji povem, da tri sem dobila,
bi še mamico jeza ulovila.

Raje bom molčala
in svojo jezo bom prespala!

Kim Hočevar, 4. c

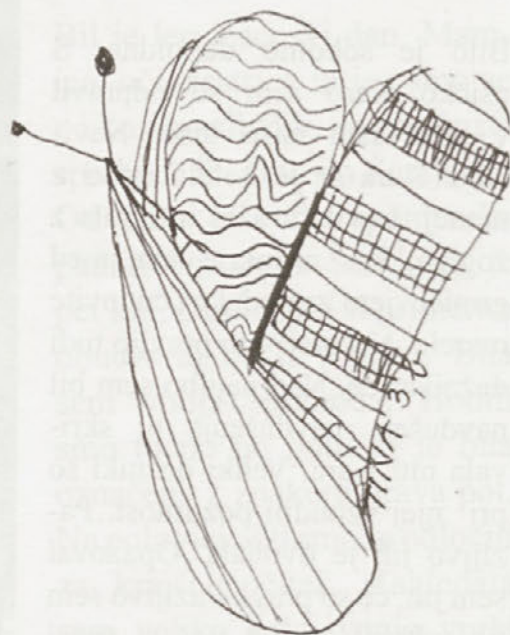
KAKO JE BILO NA DOMIŠLJIJSKEM POTOVAN- JU NA PLANET XEROX

Ta planet je blizu Lune. Zvečer ga
lahko vidimo s prostim očesom.
Razložimo ga pa zato, ker je
štirioglat.

Na Xeroxu je zelo mrzlo, zato
Xeroxčane vedno zebe. Roke in
noge imajo ledeno mrzle. Tam so
tla zelo spolzka, vsi nosijo drsalke.
Po gorah in dolinah se zato hitro
premikajo, avtomobilov pa nimajo.
Ne poznajo števil in črk. Otroci
se igrajo tako, da se z mislijo pre-
selijo v enega izmed Zemljanov,
ta pa prevzame njihovo vlogo na
planetu Xerox. Vse skupaj izgleda
zelo smešno in čudno. Veste, da za
kremšnite in sladoled sploh še niso
slišali? Spoznala sem Egregorja II.,
Žveko X. in Reko III.

Na takem planetu raje ne bi živela.
Ali bi se tudi v mene lahko naselila
kakšna Xeroxčanka? Verjetno bi se
tudi ona spraševala, če so kremšnite
nevarne.

Maja Zaman, 4. c

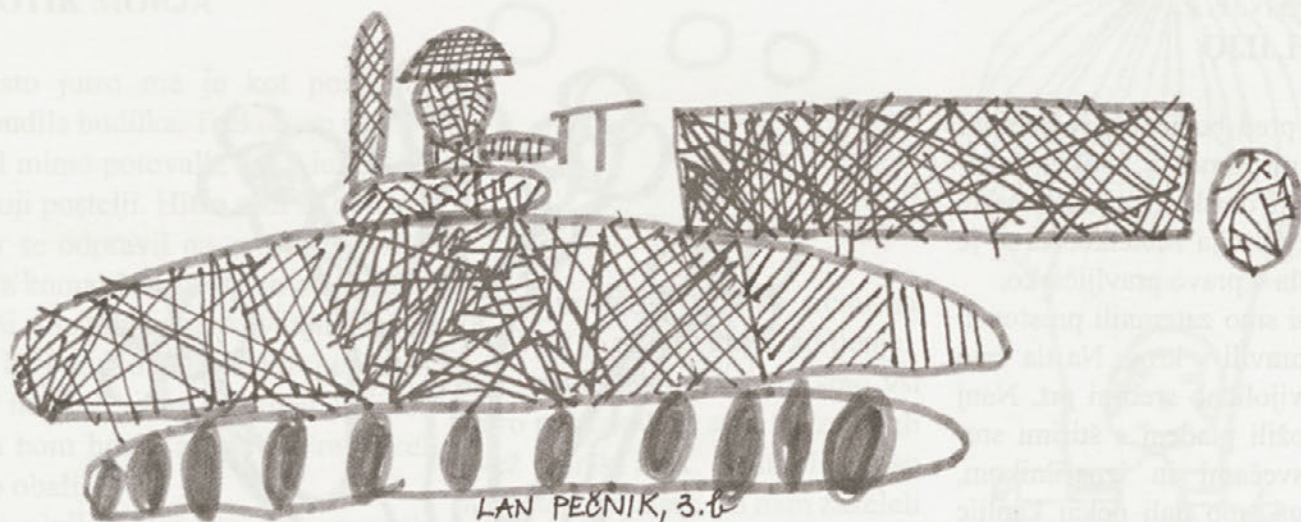

SREČA V NESREČI

Lani januarja, ko je zapadlo veliko
snega, smo se z družino odpeljali v
Celje. Preden smo prispeli do Celja,
smo naleteli na dolgo vrsto, ki je
nastala zaradi prevrnjenega avtomo-
bila. Ko smo se peljali mimo njega,
je iz nasprotne smeri pripeljal to-
vornjak. Z obeh strani je bila kolona
vozil. Voznik tovornjaka je opazil
kolono, zato je začel zavirati in pri
tem zavil na naš vozni pas. Ker pa je
bilo veliko snega na cesti, se kljub
zaviranju nismo mogli pravočasno
umakniti s ceste in smo se zaleteli.
Mene je varnostni pas zavaroval,
hkrati pa tudi ranil. Bolel me je prs-
ni koš. Oči si je poškodoval koleno.
Mamico je malo bolela glava in vsi
smo se zelo ustrašili. Oči in voznik
tovornjaka sta izpolnjevala zapisni-
ka o nesreči. Potem smo se odpel-
jali v bolnišnico v Celje na pregled
in na slikanje. Tam smo čakali zelo
dolgo. Na srečo si nismo nič zlomi-
li. To je bila sreča v nesreči.

Eva Inkret, 4. C

S PLESOM V AMSTERDAM

Ko nam je naš trener plesa Robi Grmek povedal, da čez tri dni odhajamo na evropsko prvenstvo v Amsterdam, smo bili vsi veseli. Doma sem si pripravila prtljago in z vznemirjenjem čakala dan odhoda.

Zvečer smo se odpeljali k trgovini Tuš. Tam nas je čakal avtobus.

Zložili smo vso prtljago, tudi kostume za tekmo. Vozili smo se kar 20 ur. To je bilo za vse nas zelo naporno. Ko smo prispeli, smo se razdelili v skupine po tri in odšli v sobe. Te so bile zelo lepe in urejene. Po umivanju in igri so nas poklicali k večerji. Po večerji smo se odpravili v svoje sobe, si umili zobe in se preoblekli v pižame. Toda nismo takoj zaspali, ampak smo se igrali še pozno v noč.

Naslednji dan nas je čakal ogled mesta. Ko smo se zbudili, smo odšli na zajtrk. Po zajtrku smo se z avtobusom odpravili v mesto. Mesto je zelo veliko in lepo. Najprej smo si ogledali muzej voščenih lutk. Bilo je zelo zanimivo. Videli smo različne pevce in igralce. Najbolj mi je ostala v spominu Rihana. Nato smo si lahko kupili spominke. Zanimivost Amsterdama je, da ima kraljico. Mi smo videli tudi njeno hišo, ki je ogromna in se zelo blešči. Odpravili smo se v hotel in spet se je vse ponovilo. Igrali smo se v sobah. Tega dne smo morali prej spat, saj nas je naslednji dan čakala zelo naporna tekma.

Zjutraj, ko smo se zbudili in pozajtrkovali, smo pripravili kovčke, vzeli kostume in odšli na avtobus. Ko smo prispeli pred stavbo, v kateri je potekalo tekmovanje, smo se hitro odpravili v dvorano. Ob vstopu smo dobili zappestnice, ki smo jih nosili vsi tekmovalci in tudi gledalci. Pred tekmo smo se hitro preoblekli v kostume. Odplesali smo prvi ples in prišli do polfinala. Nato smo še enkrat odplesali. Po drugem plesu je minilo kakih 15 minut in Robi nam je povedal, da smo se, kot edina slovenska skupina, uvrstili v finale. Vsi smo vriskali od sreče in veselja. Še enkrat smo odplesali svoj ples in zasedli odlično 4. mesto.

Tako se je naša tekma končala. Po tekmi smo se veseli in utrujeni

odpravili na avtobus ter se takoj odpeljali proti Sloveniji. Vsi smo bili srečni. Doma so nas pričakali naši bližnji, nam čestitali ter se z nami veselili našega uspeha. Še dolgo mi bo v spominu ostal Amsterdam in evropsko prvenstvo, kjer smo uspešno pokazali svoje znanje v plesu.

Špela Šturm, 5. a

POTOVANJE Z DOMIŠLJIJO

Dva dni pred božično-novoletnimi počitnicami smo v našem razredu dobili obisk. Obiskala nas je učiteljica Olivija Metelko, ki se je spremenila v pravo pravljico.

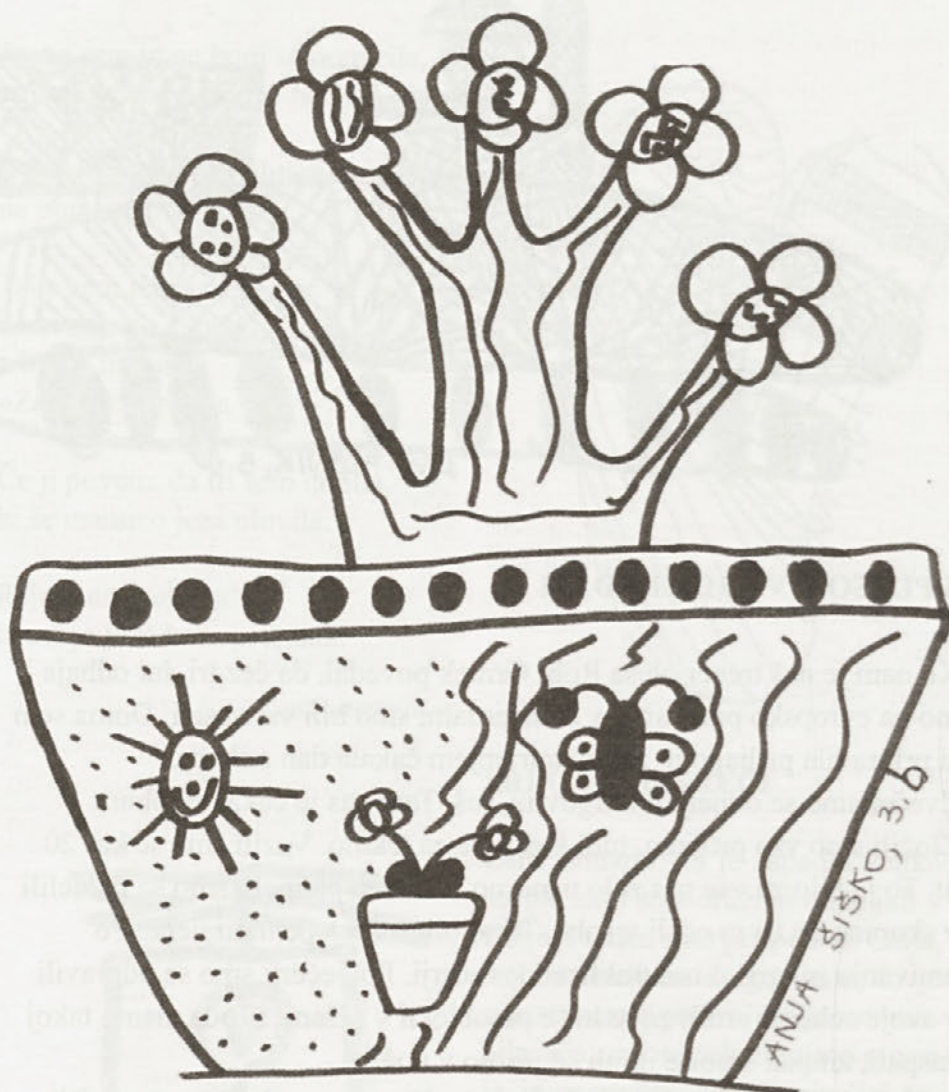
Ob glasbi smo zatemnili prostor in stole pripravili v krog. Na tla smo položili vijolično srebrni prt. Nanj smo položili pladenj s štirimi srebrnimi svečami in izparilnikom, v katerega smo dali nekaj kapljic božičnega olja. Prižgali smo sveče in dišalo je po cimetu in pomarančah. Prižgali smo tudi lučke na jelki in sedli. Bilo je zelo pravljico.

Pravljica Olivija nam je povedala slovensko ljudsko pravljico, ki je govorila o kralju in njegovih treh sinovih, ki so odšli po svetu, da bi poiskali največje bogastvo za svojega očeta. Tisti sin, ki mu ga bi prinesel, bi zasedel prestol in postal kralj. Prvi mu je prinesel najdražji diamant, drugi mu je prinesel bleščečo zlato krono, tretji pa mu je prinesel svojo ljubezen, ki jo je nosil v srcu. Najmlajši sin mu je prinesel največje bogastvo, zato ga je oče izbral za svojega naslednika in mu prepustil prestol. Pravljica nam je bila zelo všeč, saj smo se vsi strinjali, da je ljubezen, ki jo je nosil v srcu tretji sin, največje bogastvo na svetu.

Po poslušanju smo tudi sami pripovedovali pravljico tako, da je vsak povedal del zgodbe. Uporabili pa smo tudi svojo domišljijo in dodali vse, kar bi si še želeli slišati in tako ustvarili svojo pravljico.

Preživeli smo zanimivo in prijetno dopoldne, saj smo v teh prazničnih dneh pred božičem potovali z domišljijo in ustvarjali svoj pravljico svet.

Ema, Staša, Jana in Nina, 5. a

Novo mesto, 3. 12. 2010

DRAGI MIKLAVŽ!

Vem, da si vesel vseh pisem, ki ti jih pišemo otroci. Ime mi je Anže in pišem se Kočevar. Sem zelo priden fant. Imam polsestro Špelo in polbrata Tadeja. Star sem deset let in hodim na Osnovno šolo Grm. Rad igram igro Vojna zvezd in yugioh karte. Želim si yugioh karte in veliko uspehov v šoli. Upam, da mi boš prinesel veliko zelo, zelo lepih ocen v šoli ter zdravja, sreče, moči in strpnosti. Pa povej svojim parkljem, naj bodo letos bolj pridni in naj ne strašijo otrok. Otrokom pa prinesi veliko poučnih stvari, da se bodo kaj naučili in bodo še bolj uspešni v šoli. Prinesi kaj tudi tistim, ki še ne hodijo v šolo. Posebej pa se spomni še tistih otrok, katerih mame in očetje so izgubili službo. Tebi pa želim veliko sreče in zdravja ter veliko uspeha pri raznašanju daril.

P.S.: In še: Ali mi lahko prineseš še sladkarije. Zelo jih imam rad.

Lep pozdrav

Anže Kočevar, 5. a

DOTIK MORJA

Tisto jutro me je kot ponavadi zbudila budilka. Težko sem se prebil mimo potovalck, ki so ležale ob moji postelji. Hitro sem se oblekel ter se odpravil na zajtrk. S sestro sva komaj čakala, da bova uživala. Vsi smo bili v pričakovanju. Danes je bil dan, ko bom lahko spet lenaril na plaži, jedel sladoled, kolikor ga bom hotel, ali pa zjutraj tekel ob obali.

Ni minilo dolga časa, ko smo bili že vsi dokončno pripravljeni, da odpotujemo. Vse stvari so bile že zložene v avtu. Ko smo se peljali skozi Metliko, sta starša nakupila še zadnje stvari, ki smo jih potrebovali. S sestro sva se med vožnjo večino časa kartala ter opazovala okolico. Kmalu sva oba zaspala, ker sva bila že utrujena. Zbudila sva se v tunelu Svetega Roka. Prikazalo se je morje, na katerem so se moje oči spočile. Ko smo prispeli v Zadar, smo obiskali Sonjo, našo družinsko prijateljico. Prinesli smo ji nekaj daril, ki jih je bila zelo vesela. Nato smo se še pol ure peljali do naše končne postaje Turanj. Med vožnjo po obali sem opazoval ljudi, plaže in tamkajšnje trgovine. Tam so ljudje tako pre-

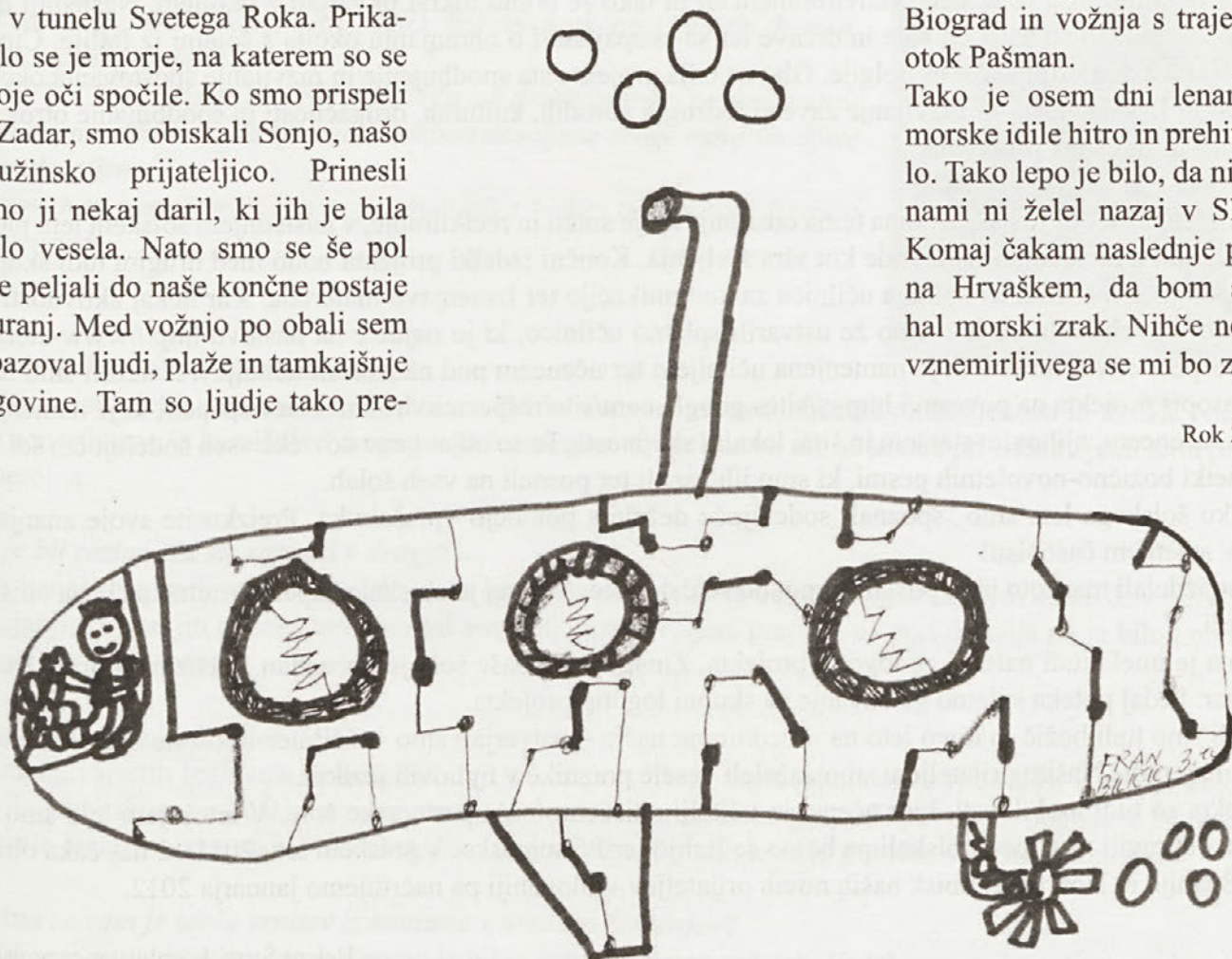
prosti in živijo za tisti trenutek. Všeč mi je njihov način življenja. Ko smo končno prispeli, smo vsi hitro poskakali iz avta ter zadihali svež morski zrak. Gostitelji, ki so naši stari prijatelji, so nam zaželeli dobrodošlico. Pokazali so nam sobe, v katerih naj bi preživeli prihodnje dni. S sestro sva se hitro preoblekla ter odhitela morskim užitek naproti. Tako so dnevi večinoma minevali ob plavanju v morju, na obali s sladoledom v roki, ob večernih sprehodih in jutranjih tekih ob morju. Niso pa

manjkali niti obisk sorodnikov, ki so bili takrat v Vodica, celodnevni izlet v Split, pohod v bližnje mesto Biograd in vožnja s trajektom na otok Pašman.

Tako je osem dni lenarjenja in morske idile hitro in prehitro minilo. Tako lepo je bilo, da nihče med nami ni želel nazaj v Slovenijo. Komaj čakam naslednje počitnice na Hrvaškem, da bom spet duhal morski zrak. Nihče ne ve, kaj vznemirljivega se mi bo zgodilo.

Rok Žibert, 5. a

GD Izobraževanje in kultura

Program Vseživljenjsko učenje

SODELOVANJE V NOVEM MEDNARODNEM PROJEKTU

Po enoletnem premoru smo zopet dobili priložnost sodelovanja v mednarodnem projektu v okviru programa Vseživljenjsko učenje. Vključeni smo v šolsko partnerstvo v podprogramu Comenius, ki pokriva šolsko izobraževanje in je namenjen vrtcem, osnovnim in srednjim šolam ter drugim institucijam s področja šolskega izobraževanja, prav tako pa tudi posameznikom. Poleg ciljev programa Vseživljenjsko učenje sta posebna cilja programa Comenius naslednja:

- razvijanje poznavanja in razumevanja raznolikosti evropskih kultur in jezikov ter njihovega pomena med mladimi in izobraževalnim osebjem;
- pomagati mladim pri pridobivanju temeljnih življenjskih spretnosti in veščin, ki so potrebne za njihov osebni razvoj, za prihodnje zaposlovanje in za aktivno evropsko državljanstvo.

Naslov novega projekta je respect@environment.eu in tako se bomo tokrat ukvarjali z okoljem. Naslednji dve leti bomo spoznavali sodelujoče šole in države ter se skupaj učili o ohranjanju okolja s šolami iz Italije, Cipra, Španije, Norveške, Portugalske in Belgije. Glavna cilja projekta sta spodbujanje in razvijanje spoštovanja okolja pri otrocih in širši javnosti ter razvijanje zavesti o drugih narodih, kulturah, drugačnosti in spodbujanje otrok za iskanje različnih rešitev problema.

V šolskem letu 2010/11 je naša skupna tema odstranjevanje smeti in recikliranje, v naslednjem šolskem letu pa se bomo ukvarjali z racionalno rabo vode kot vira življenja. Končni izdelki projekta bodo med drugim tudi skupni časopis, potujoča maskota ter spletna učilnica za komunikacijo ter izmenjavo materiala. Kar nekaj aktivnosti se bo odvijalo v dveh letih. To leto smo že ustvarili spletno učilnico, ki jo najdete na naslovu <http://www-elearn.pi.ac.cy/respect-environment/> in je namenjena učiteljem ter učencem pod nadzorom učiteljev. Naredili smo tudi spletni časopis projekta na povezavi <https://sites.google.com/site/respectenvironmentnewspaper/>, ki je namenjen učiteljem, učencem, njihovim staršem in širši lokalni skupnosti. Tu so objavljene novice vseh sodelujočih šol ter tudi posnetki božično-novoletnih pesmi, ki smo jih zapeli ter posneli na vseh šolah.

Na začetku šolskega leta smo spoznali sodelujoče dežele s pomočjo vprašalnika. Preizkusite svoje znanje o državah v spletnem časopisu!

V Italiji so izdelali maskoto in jo poslali na pot od šole do šole. Najprej je obiskala Ciper, trenutno pa je na obisku na naši šoli.

Vsaka šola je imela tudi natečaj za logotip projekta. Zmagovalec naše šole je Sebastjan Prus z mentorico Ireno Strasberger. Sedaj poteka spletno glasovanje za skupni logotip projekta.

Praznovali smo tudi božič in novo leto na »recikliran« način – ustvarjali smo voščilnice in ostale okraske iz odpadnega materiala. Našim prijateljem smo zaželeli vesele praznike v njihovih jezikih.

Del projekta so tudi mobilnosti, kjer učenci in učitelji obiščemo naše partnerske šole. V letošnjem letu smo se novembra odpravili na Ciper, obiskali pa bomo še Italijo ter Portugalsko. V šolskem letu 2011/12 nas čaka obisk Belgije, Španije in Norveške, obisk naših novih prijateljev v Sloveniji pa načrtujemo januarja 2012.

Helena Šterk, koordinatorica projekta

DROGE

Pogovor s Tonijem Kočevarjem

Natančno odgovoriti na vprašanje, kaj so to droge, ni preprosto. Pojem droga je pogosto uporabljen termin za psihoaktivne snovi oziroma krajše PAS.

Najbolj na splošno pa bi lahko rekli, da droge pomenijo substanco, ki po absorpciji v organizmu povzroči spremembe na posameznikovem telesu ali umu ali na obeh. Nekatere se nahajajo v naravi, druge je treba predelati iz naravnih virov, tretje so proizvod bolj ali manj zapletenih kemijskih procesov.

Dejstvo je, da so droge značilen del družbe. Prizadevati pa si moramo za zmanjševanje števila uporabnikov in za čim kasnejšo iniciacijo (starost ob prvem stiku z drogo), za zmanjševanje negativnih posledic uporabe drog, za vzpostavitev abstinence uporabnikov ali ustrezno zdravljenje in pomoč.

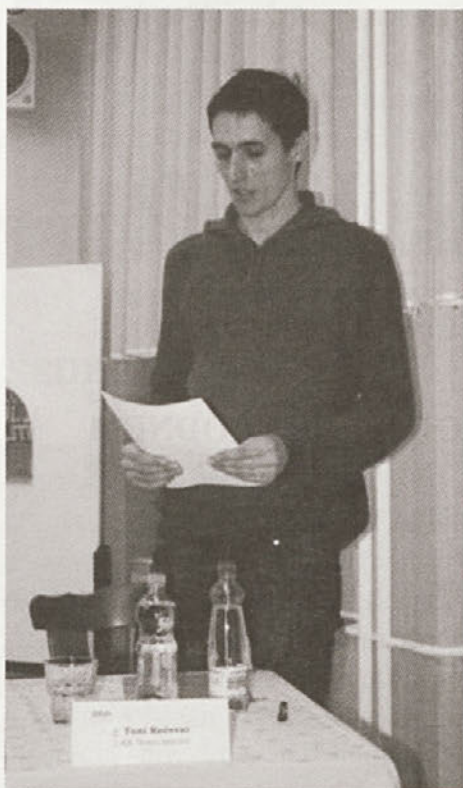
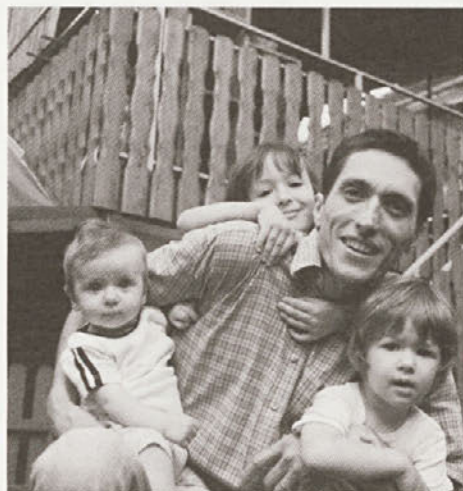
Glede na zakonske predpise delimo droge na dovoljene (zakonite) in nedovoljene (nezakonite) droge.

Med dovoljene droge, pri katerih posedovanje, jemanje in trgovanje z njimi ni kaznivo, spadajo alkohol, tobak, kava, pravi čaj. Prav tako mednje uvrščamo tudi zdravila, ki jih predpiše zdravnik, npr. pomirjevala, uspavala, zdravila proti kašlju in sredstva proti bolečinam.

Nedovoljene droge so tiste, ki so z zakonom prepovedane, po slovenski trenutni zakonodaji samo lastna uporaba teh drog ni kazniva. Mednje uvrščamo npr. marihuano, hašiš, LSD, kokain, krek, opij, morfin, heroin, ekstazi, speed, ketamin idr.

DEJSTVO: Ne glede na zakonska določila vse droge vplivajo na posameznika in ne moremo reči, da so zaradi zakona dovoljene droge manj škodljive kot nedovoljene.

O drogah in zasvojenosti sva se pogovarjali z bivšim odvisnikom Tonijem Kočevarjem.

Kdaj in kako ste začeli jemati droge?

Pri štirinajstih letih sem začel z alkoholom. Pri tem sem spoznaval občutke omamljenosti in užitka. Nadaljeval sem z marihuano in kemičnimi drogami (halucinogene droge), ki so me na koncu pri osemnajstih letih pripeljale do heroina.

Kaj je bil razlog, da ste zapadli v droge?

V življenju sem imel veliko ciljev, ki pa so sčasoma postajali vse bolj oddaljeni in meni težko dosegljivi. S sabo in dejanji, ki sem jih počel, sem postajal vse bolj nezadovoljen, preprek na poti do cilja pa je bilo preveč, zato sem užitek iskal v dogi.

Kako ste se izvlekli iz težav?

Pri enainvajsetih letih sem se odšel zdraviti v komuno. To je zaprta skupnost odvisnikov, ki imajo zelo stroga pravila. Odvisnost poskušajo preseči s trdim delom, samooskrbnim gospodinjstvom in pogovori. Na začetku je bilo zelo težko, vendar pa je sčasoma postajalo vse lažje. Po treh letih in pol sem se vrnil iz komune.

Kakšna se vam je zdela vrnitev iz komune v »realno življenje«?

V sebi sem čutil občutke zmage, čeprav je bil to zame ponoven začetek. Vedel sem, da bo težko, vendar pa je bila

želja po tem, da bi postal takšen kot ostali »normalni« zelo velika. Zavedal sem se, da ne morem dobiti kar naenkrat vsega, kar potrebujem (avto, službo, svoje stanovanje ...). Vračal sem si samozavest in vse bolj postajal radoveden, vendar sem vse korake delal zelo počasi in previdno.

Kakšna je bila vaša samozavest pred in po drogiranju?

Moja samozavest je bila vedno slaba. Že od malega sem bil zelo plašen in tih, ko pa sem začel jemati droge, pa je samozavest samo še padala in padala. Nisem si znal več predstavljati niti dneva brez droge.

Kaj bi predlagali mladim?

Predlagam vam, da poti k uspehu ne iščete v nečem lahkem, naj pot do njih ne bo enostavna, ampak naporna in da se boste morali zelo potruditi, da boste prišli do zelenega cilja. Vedno izbirajte poti do zadovoljstva v medsebojnih odnosih, druženju ..., ne pa v materialnih stvareh.

Za pogovor, nasvet in pomoč se lahko obrnete na:

Društvo Srečanje, Toni Kočever, mobilni telefon: 031 591 588.

Spletni portal LAS na temo zasvojenosti (forum, posvetovalnica, ...):

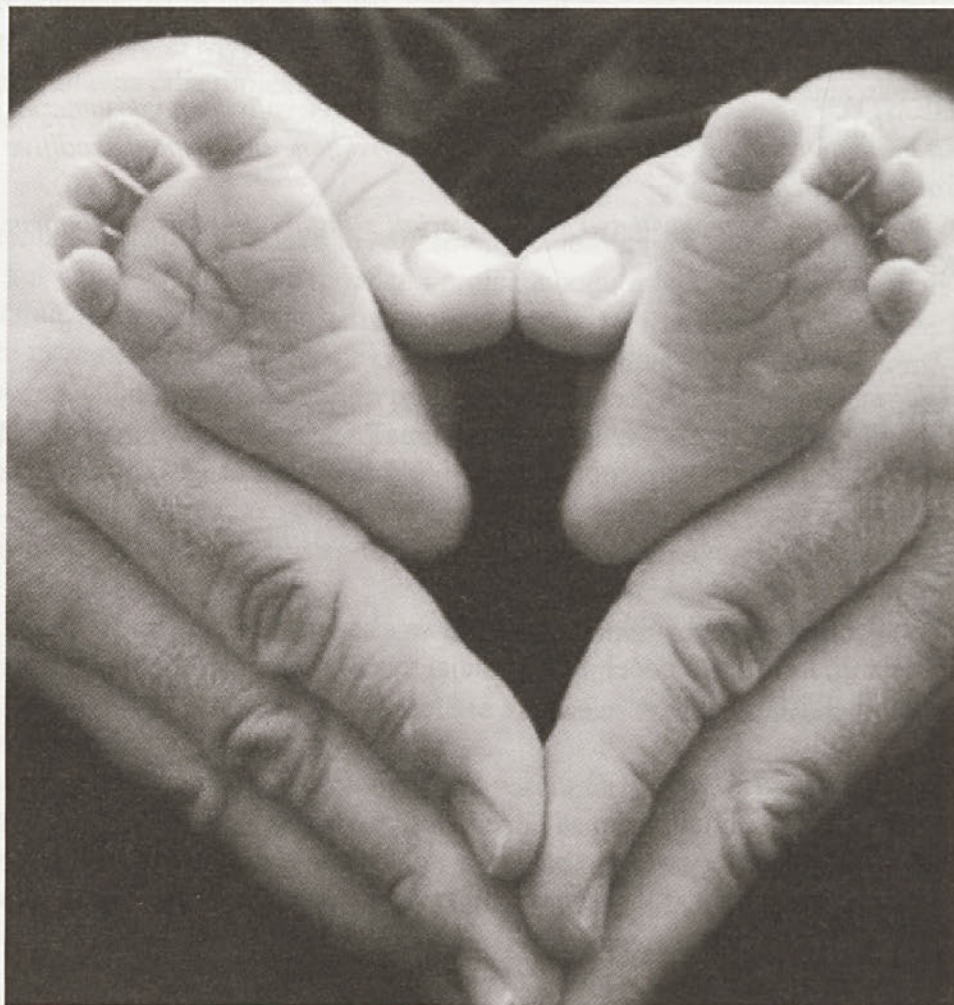
<http://las.novomesti.si>. LAS mobilni telefon: 051 367 497.

Lena Zatežič in Manja Može, 8. b

OB MEDNARODNEM DNEVU OTROKOVIH PRAVIC

Vsako leto 20. novembra obeležujemo mednarodni dan otrokovih pravic. Tega dne leta 1989 je namreč Organizacija združenih narodov sprejela Konvencijo o otrokovih pravicah. Gre za sporazum med državami, ki so želele na ta način v čim večji meri odpraviti kršitve pravic otrok po svetu.

Letos je bila na naši šoli ravno na ta dan, torej 20. novembra, organizirana sobotna šola za nadarjene. Delavnice z naslovom Mednarodni dan otrokovih pravic se je udeležilo 17 učencev 7., 8. in 9. razreda. Skozi socialne igre, igro vlog in pogovor so učenci podrobneje spoznavali pravice, ki pripadajo vsem otrokom na svetu, ne glede na njihovo raso, veroizpoved, narodnost, finančne zmožnosti idr.

Preko fotografij, ki nazorno kažejo kršitve pravic otrok po svetu, so se učenci začeli zavedati, da ne gre le za obrabljeno frazo o ubogih otrocih, temveč da so ubogi otroci **DEJSTVO**.

Nad otroki po svetu se čisto zares pojavlja nasilje v vseh oblikah. Izkorišča se jih za opravljanje težkih fizičnih del, se trguje z njimi, se jih ugrablja in prodaja ter postavlja v vojaške vrste. Otroci preživljajo vojne strahote, ostanejo brez staršev ter telesno in duševno pohabljeni. Pogosto nimajo zagotovljenih osnovnih življenjskih pogojev – nimajo hrane, pitne vode, oblačil, dóma. Nihče jim ne nudi nujne zdravstvene oskrbe, kaj šele izobraževanja. Vse življenje ostanejo nevedni, izkoriščani ter na robu družbe.

Enega poglavitnih namenov je delavnica torej dosegla. V času, ko se ljudje vse bolj pehamo za materialnimi dobrinami in jih sebično zlagamo na kup, so učenci vsaj za hip pozabili nase. Postavili so se v vlogo bolnih in nemočnih ter spoznali, da so njihove težave zanemarljive v primerjavi s težavami otrok po svetu.

Nismo pa razvijali le sočutja in drugih pomembnih človeških vrednot; čas smo namenili tudi prijetnemu medsebojnemu druženju in spoznavanju učencev.

Andreja Rahne

ODPADKI, ODPADKI, ODPADKI - BESEDE, BESEDE, BESEDE

Ena izmed letošnjih vodilnih tem Ekošole kot načina življenja so **ODPADKI**.

Res, tudi mi se zavedamo, da je osnova odgovornega ravnanja z odpadki njihovo ločeno zbiranje in pravilno odlaganje v zabojnike na ekoloških otokih.

Posebej in prav zato smo v letošnjem šol. letu zamenjali, poenotili koše za odpadke po vseh učilnicah, v jedilnici, skupnih prostorih.

Vse »trojčke«, koše za naravne odpadke, za embalažo in papir, smo opremili z natančnimi navodili, barvami, ki že od daleč opominjajo in opozarjajo na pravilno vsebino.

Dobro sodelovanje s Komunalo Novo mesto dokazuje tudi njihova donacija nalepk, ki so nam jih v ta namen poklonili. Te nalepke smo nato polepili nad koše, da je vsem, še takim nejevernim tomažem jasno, kaj in kam. V avlo šole pa smo namestili »Žvekožera«, ki se pridno

polni z žvečilnimi gumiji. Izdelali so ga učenci predmetne stopnje z mentorico Vesno Zobarič.

Vsem so se najbolj problematični zdeli mešani odpadki. Da bi znali in vedeli, smo se delavci šole odpravili na Komunalno Novo mesto na Cikavo, kjer smo si ogledali Zbirnoreciklažni center. Sprejel in vodil nas je gospod Simon Štukelj, vodja sektorja Splošne komunale, ki nam je predstavil številne zakone, predpise, ki urejajo področje odpadkov.

Zanimalo nas je tudi, kje odpadki končajo. Zato smo se odpeljali še v Leskovec pri Velikih Brusnicah. Ogledali smo si staro odlagališče in nove bazene, ki bodo še kar nekaj let lahko sprejemali odpadke z Dolenjske, Bele krajine in Posavja. Staro odlagališče so uredili v razgledni park, s katerega je lep razgled na dolenske griče in hribe in zaselke, ki se skrivajo v njihovem naročju. Da pogled ne bi zameglili ali oskrunili, pa je na nas, da takšnih odpadkov pridelamo čim manj in da ločene odpadke z recikliranjem ponovno vrnemo v uporabo.

Lili Vavžik

KNJIŽNI KOTIČEK

Lepo se je spet oglasiti po skoraj letu dni. Naše knjižne poslastice pa niso v preteklih dneh prav nič počivale, temveč jih je veliko »na novo« prikoralo na police naših knjižnic. Knjižnica Mirana Jarca je letos ponovno obudila projekt Zgodbe izpod pulta, kjer Mira Grahek odgovarja na vprašanja, kaj me osreči ipd.

V današnjem svetu vse več vprašanj namenjamo človeku samemu. Knjiga *Kako sem otrokom razložil demokracijo* je doživela velik razcvet, saj jo lahko danes prebiramo v več ponatisih. Čeprav je knjiga že nekoliko »starejša«, še vedno pritegne k branju veliko bralcev.

Za ljubitelje fantastike pa je tu nova knjiga z naslovom *Obzidano mesto*, ki se predvsem dotakne človeške svobode in nanjo gleda kot dar.

Da pa bi karseda veliko bralcev lahko prebiralo knjige v slovenskem jeziku, Knjižnica Mirana Jarca v

letošnjem letu s karlovško knjižnico organizira projekt BeRi, kjer želi navdušiti mlade in ne tako mlade bralce k učenju tujega jezika. V okviru projekta se lahko kar 30 ur brezplačno učite hrvaškega jezika, v Karlovcu pa se lahko tamkajšnji bralci podkujejo v znanju slovenskega jezika.

Za vse radovedne učence pa knjižnica letos izvaja že četrti cikel MEGA kviza, ki v letošnjem letu obravnava 5 pomembnih Slovencev: barona Jurija Vego, Frana Erjavca, Valentina Vodnika, Almo M. Karlin ter Giuseppeja Tartinija.

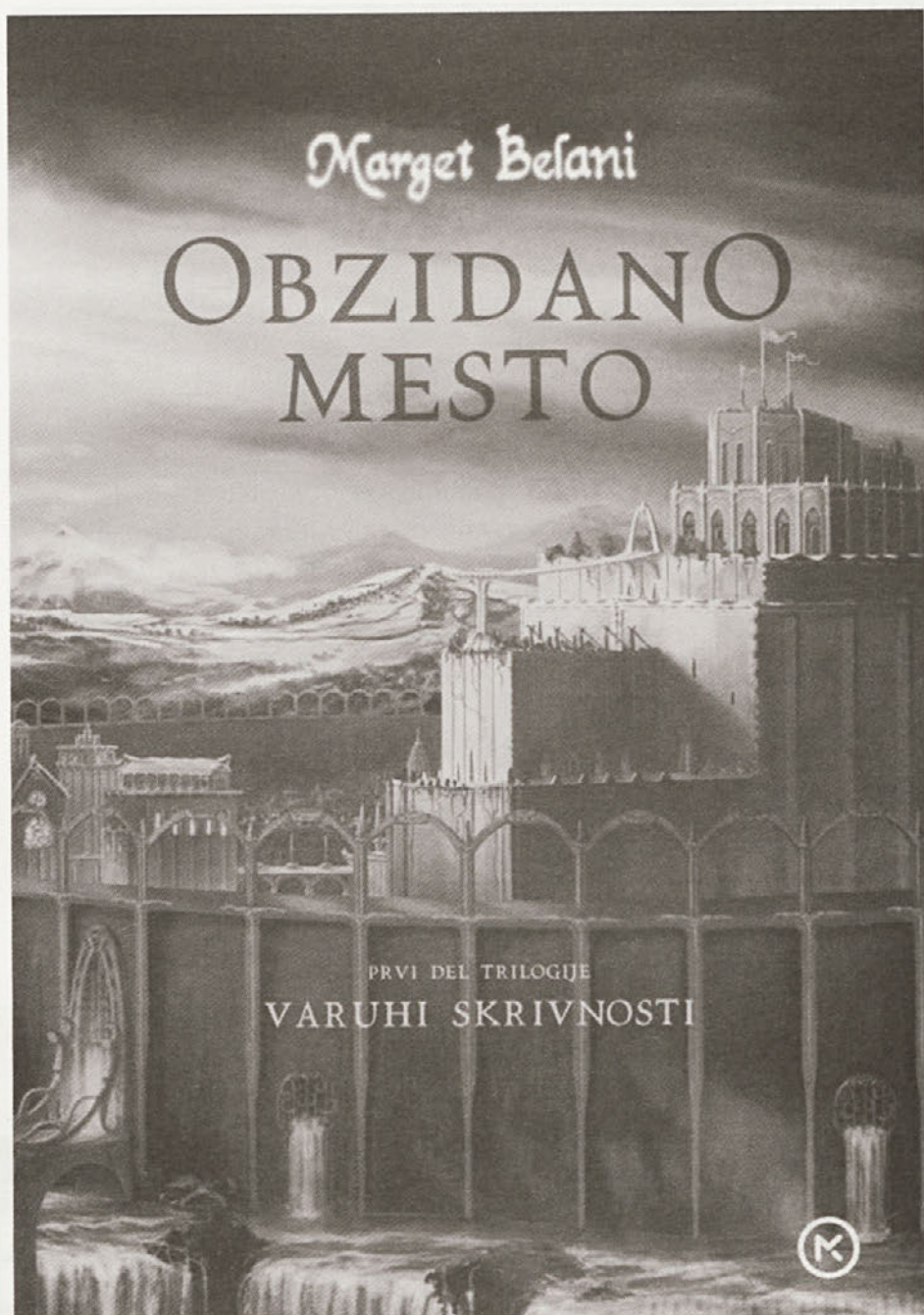
Naj vas spomnim tudi na prebiranje brezplačne revije Bukla, kjer mesečno objavljajo vse knjižne novosti preteklega leta.

V šolski knjižnici pa lahko še vedno rešujete uganko mesec in/ali glasujete za naj slovensko knjigo, za kar izžrebani učenec, ki je glasoval, prejme sladko in knjižno presenečenje.

V današnjem času smo vse bolj leni in se nam ne da stopiti do knjižnice, kjer bi si lahko izposodili knjigo. Današnja znanost najde odgovor tudi na to vprašanje, in sicer na spletnem naslovu <http://issuu.com>, kjer je zbrana množica slovenskih in tujih e-knjig, ki jih lahko brezplačno preberete.

Za vse, ki še ne veste, spletni portal COBISS je po dolgem času doživel prenovo in tako uporabnikom na še bolj prijazen način omogoča iskanje in rezervacijo izbrane knjige. Ko smo že pri COBISS-u, moram omeniti še to posebnost: sistem beleži in izdeluje statistiko izposojenih knjig po knjižnicah.

Objavljam seznam najbolj iskanih knjig v novomeški knjižnici. In ne pozabite, kaj pravijo: »Knjiga ti odpre vrata v neznani svet!« Upam, da se vam bo ob zgoraj navedenih

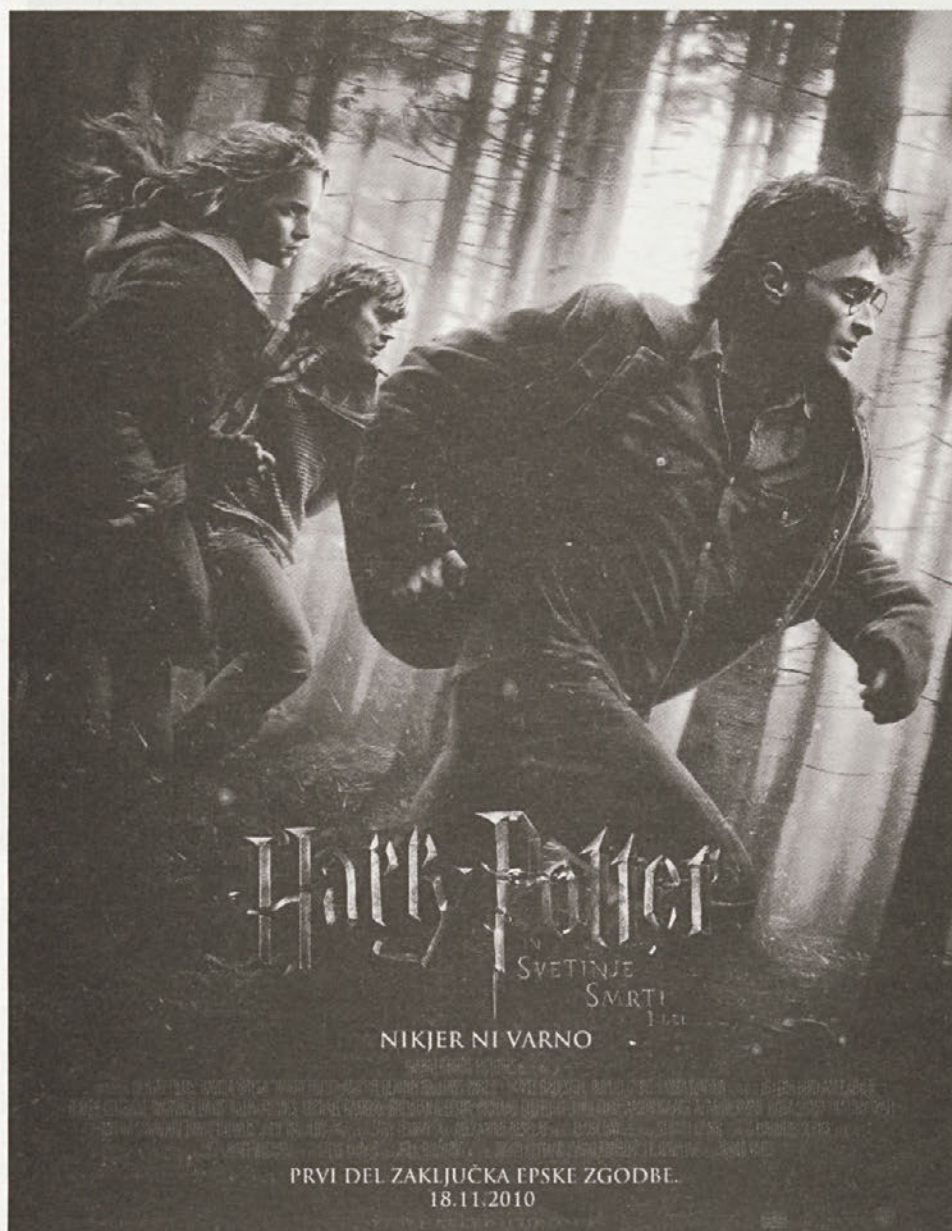

knjigah odprl svet socialno-psiholoških knjig, ki so prav v letu 2010 med najbolj iskanimi knjigami v Sloveniji.

Najbolj brane knjige v Knjižnici Mirana Jarca:

1.	Antigona	Sofokles	43
2.	Jure kvak kvak	Vegri, Saša	42
3.	Hotel sem prijeti sonce	Partljič, Tone	37
4.	Stare grške bajke	Petiška, Eduard	36
5.	Shanna	Woodiwiss, Kathleen E.	35
6.	Vreden ljubezni	Woodiwiss, Kathleen E.	35
7.	Pepel v vetru	Woodiwiss, Kathleen E.	32

Aleš Zupančič, 9. a

HARRY POTTER – SVETINJE SMRTI

Harry Potter; svetovni fenomen, najhitreje prodajana knjiga v zgodovini, z več kot štiristo milijoni prodanih kopij, prevedena v 69 jezikov, prodajana v več kot dvesto državah širom sveta. Filmi Harryja Potterja so najbolj dobičkonosni filmi v zgodovini Hollywooda, z več kot šestimi milijardami ameriških dolarjev zaslužka.

Po vsem nepredstavljenem uspehu, ki ga je poželo ime Harry Potter in imperij, ki ga je ustvarila avtorica knjig, smo vsi kot vedno napeto čakali na nadaljevanje tako knjig kot filmov in vedno pričakovali več in bolje. Lahko rečemo, da so bili do sedaj vsi, tako filmi kot knjige, vsaj zadovoljivi, če ne izvrstni. A vse dobro se nekoč konča. Zadnja knjiga Harry Potter je že izšla, prva polovica zadnjega filma pa tudi. Vse, kar nam še preostane, je napeta druga polovica Svetinj smrti, ki nas bo po besedah igralcev in producentov popeljala na nepredstavljivo potovanje. Ampak ... kaj se je zgodilo s prvo polovico?

Harry Potter filmi so bili do sedaj še vedno napeti, izvrstno posneti, z izjemno tehnično in računalniško dovršenostjo. Danes pa se postavlja vprašanje, ali je bilo res modro, da so se ustvarjalci filma odločili za razpolovitev zgodbe na polovico in s tem ustvarili večjo napetost. A sploh so ustvarili 'večjo napetost'? Po mojem mnenju ... Ne. Zamisel, da so film razdelili na dva dela, je v mnogih pogledih napačna; film so preveč razvlekli, mu tako ukradli preveč dialoga, dinamike in 'napetosti', ki so jo poskušali ustvariti. Grdo rečeno je bil film na trenutke skorajda dolgočasen; nekaj, kar se še ni zgodilo nikoli poprej. Nagrobna tišina, ki nastopi v mnogih delih, naredi film resnično monoton, nezanimiv in manj, kot smo pričakovali od ustvarjalcev filmskega fenomena. Kljub vsem slabostim, ki jih je mogoče prinesla prva polovica filma, se igra igralcev ni poslabšala in še vedno ohranjajo pristnost, verjetno igranje in poskušajo ohraniti svet Harryja Potterja, kakršen je bil zasnovan sprva. Upajmo le, da bo druga polovica filma zabavnejša in da nikogar ne bo sililo spati, ko se bosta Mrlakenstein in Harry še zadnjič spopadla na območju, ki je bilo dolgo časa samo središče vsega 'Harry dogajanja' – na Bradavičarki.

Tudi najzahtevnejši oboževalci mladega čarovnika morajo priznati, da film le ni bil prava polomija in da problem leži ne v igralcih, temveč v ustvarjalcih filma. Le-ti se bodo morali odločiti, kaj jim je pomembnejše – dober film ali večji zaslužek. Navsezadnje pa – saj so že najbogatejši ljudje v Hollywoodu.

Uroš Topić

ZGODBE IZ NARNIJE – POTOVANJE POTEPUŠKE ZARJE

Zgodbe iz Narnije so že pred časom povsem okupirale svet. Skoraj tako kot pri sagi Somrak, Harryju Potterju, Gospodarju prstanov ... so se oboževalci magičnega sveta avtorja Lewisa vedno predano, obožujoče in zvesto odzivali na novosti.

Ne smemo pozabiti, da so ravno na Slovenskem snemali drugega od filmov iz Narnije – Princ Kaspijan. Novi film, Potovanje Potepuške Zarje, ni bil nič manj uspešen kot ostali trije filmi; mislim, da so ustvarjalci dobro ujeli zgodbo, ujeli dogajanje in čustva igralcev ter s pomočjo računalniške tehnike pričarali spektakularne filmske efekte. Upajmo le, da bodo ustvarjalci filmov posneli še katerega od mojstrskih del C. S. Lewisa.

Uroš Topič, 9. c

GLASBENE NOVIČKE

GLASBENA LESTVICA

Kot vsako leto je obvezen del Najče tudi glasbena lestvica osnovne šole Grm. Tokrat sva se z Urško Pavc odločili, da bova v obliki vprašalnika ugotovili, katere pesmi poslušate vi. Hodili sva od razreda do razreda in vam delili kratke ankete. Seštevek vaših glasov pa je pokazal naslednje rezultate.

Tuja glasbena lestvica:

1. Lady Gaga – Alejandro
2. Swedish house mafia – Miami 2 Ibiza

3. Rihanna – Only girl

Domača glasbena lestvica:

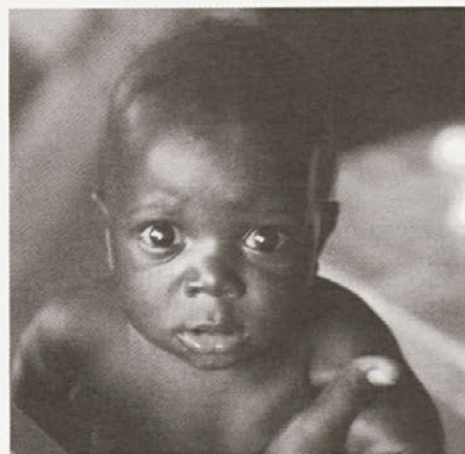
1. Dan D – Love song
2. DMP – Ti si vse
3. Avseniki – Na Golici

LADY GAGA – ALEJANDRO

I know that we are young.
And I know you may love me.
But I just can't be with you like this
anymore.
Alejandro.
She's got both hands
in her pocket.
And she won't look at you,
Won't look at you
She hides true love
En su bolsillo.
She's got a halo 'around her finger.
Around you.
You know that I love you boy.
Hot like Mexico, rejoice.
At this point I gotta choose,
nothing to loose.
Don't call my name.
Don't call my name, Alejandro.
I'm not your babe.
I'm not your babe, Fernando.
Don't wanna kiss, don't wanna
touch.
Just smoke my cigarette and hush.
Don't call my name.
Don't call my name, Roberto.
Alejandro.
Alejandro.
Ale-ale-jandro.
Ale-ale-jandro. [2x]
(Just stop. Please. Just let me go.
Alejandro. Just let me go.)
She's not broken,
She's just a baby.
But her boyfriend's like a dad, just
like a dad.
and all those flames that burned
before him.
Now he's gonna fight your fight,
gonna cool the bad.
You know that I love you boy.
Hot like Mexico, rejoice.
At this point I gotta choose,
nothing to loose
Don't call my name.
Don't call my name, Alejandro.
I'm not your babe.
I'm not your babe, Fernando.

Don't wanna kiss, don't wanna
touch.
Just smoke my cigarette and hush.
Don't call my name.
Don't call my name, Roberto.
Alejandro.
Alejandro.
Ale-ale-jandro.
Ale-ale-jandro. [2x]
Don't bother me.
Don't bother me. Alejandro
Don't call my name.
Don't call my name, Fernando.
I'm not your babe.
I'm not your babe, Alejandro.
Don't wanna kiss, don't wanna
touch. Fernando.
Don't call my name.

LARA KOSTIĆ, 9. a

SVET JE DRUGAČEN (rap)

Potovanje, tuki je uprašanje
kam gremo?
Učasih vemo, učasih ne vemo,
najraj gremo na morje,
gledamo obzorje,
jemo večerje,
ne gledamo na razmerje,
nekje za vodo bi dal use,
pa ni dnarja in ne gre,
politiki letijo za avioni,
po rokah se vrtijo dnarja milijoni,
če pogledaš, mamu usega preveč,
u Afriki bolnih otrok je use več,
mi bi pa radi počitnice zimske,
poletne in še več,
zato humanitarnih organizacij ni
preveč,
veliko koncertov se špila,
da pride dobra vila in prispevke se
dobi,
zato da hrano v Afriki jih veliko
dobi,
vsak dnar za mamilo prinese
otroku osnovno živilo,
vsepovsod svet je drugačen,
nekje je človek reven in lačen,
nekje pa se velke usote denarja
vrtijo okol rok,
marskatera družina pade u jok,
k denarja zaradi resecije usakič je
manj,
nekateri ne vidjo te razlike,
pa bi dal use, da pržgejo čike.

POMAGAJMO!!!

Alen Lucič, 7. b

GRMSKI OZVOČEVALCI

Fantje »ozvočevalci« skrbijo za vsa ozvočenja v šoli dopoldne in popoldne, za šolski radio in osvetljevanje prireditev. Nudijo tudi računalniško podporo na prireditvah. V letošnjem letu so bili najaktivnejši: Luka Petan, Jan Sanjković, Asmir Hotić iz 9. c., Jan Robek, Gregor Ivanež, Nejc Rajšel iz 9. b. in novi moči – Gal Pavlin in Kristjan Reba iz 8. a. V pripravljalnici za »ozvočevalce« pa je še kar nekaj učencev iz 8. razreda, ki bodo delali na ozvočenju v prihodnje. V veliko pomoč in zadovoljstvo nam je nova oprema za ozvočenje, ki smo jo nabavili v letošnjem šolskem letu.

Dušan Plut

PLESNI SPEKTAKEL GRMČANOV

December je običajno poln načrtov, obljub, pričakovanj in skritih želja, ki naj bi se izpolnile v novem letu. Na OŠ Grm smo vse to prepustili vsakemu posamezniku in se od starega leta poslovili veselo, s pesmijo in plesom. Učenci so na vzpodbudo profesorice glasbene vzgoje Sonje Čibej nastopili v ritmih rumbe, sambe, angleškega valčka, hip hopa, break danca in cha cha chaja. Vsem nastopajočim ples pomeni del vsakdanjika, saj večina med njimi pleše v plesnem klubu. Nekateri se učijo veččin plesa v plesnem studiu Novo mesto, drugi v plesnem klubu Novo mesto ali v Plesni šoli Urška. Zahvaljujemo se njihovim

mentorjem, ki so podprli nastop svojih varovancev. Pripravili so nam pravi plesni spektakel in z atraktivnimi nastopi, temperamentom in iskrivostjo navdušili prav vsakega, ki je sedel v publikli. Presenetili pa so tudi učitelji in učencem zaplesali božični show dance ter poželi velik aplavz.

Nastopali so:

1. ULA ANTONČIČ, JAN TURK:
RUMBA

Plesni klub Novo mesto, mentorja:
Maja Geršak, Peter Majzelj

2. PETRA POTOČAR, MATEJ
ZUPANČIČ: ANGLEŠKI
VALČEK

Plesni klub Novo mesto, mentorja:
Katja Michova, Blaž Pocajt

3. MIJA MEDLE, ŠPELA
ŠTURM: HIP HOP

Plesni studio NM, mentor Robi
Grmek

4. MAŠA UREKAR, NUŠA SE-
MEC, ANA LAZAREVIČ: HIP
HOP Plesni studio NM, mentor
Robi Grmek

5. ULA ANTONČIČ, JAN TURK:
CHA CHA CHA

6. ALJA DRAVINEC, KRISTINA
JORDAN, KLEMEN KAPŠ, LEA
BIZOVIČAR, ANA SMOLIČ: HIP
HOP

Plesni studio Novo mesto, Plesna
šola Urška

7. LAURA TURK, ŠPELA
ŠETINA: HIP HOP

Plesni studio NM, mentor Marko
Stamenkovič

8. NINA PERGAR, KRISTINA
JORDAN: HIP HOP

9. PETRA POTOČAR, MATEJ
ZUPANČIČ: SAMBA

10. NIKA SIMIČ, NINA PER-
GAR, ŽANA BORŠTNAR, JAN
ROBEK: HIP HOP

Plesni studio NM, mentorja Robi
Grmek, Marko Stamenkovič

11. TARA PLEŠKO,
NIK GABRIČ, MARKO
MAJSTOROVIČ, ALJAŽ GOR-
JANC, KATJA MERVIČ: BREAK
DANCE

Plesni studio NM, mentor Filip
Kržišnik

12. ULA ANTONČIČ, JAN
TURK, PETRA POTOČAR,
MATEJ ZUPANČIČ: JIVE
Plesni klub Novo mesto

Ada Stegnar

BREAK DANCE

Tara, Nik, Marko, Aljaž in Katja smo na plesni prireditvi plesali break dance. Odplesali smo različne plesne korake break danca, kot so toprock (osnovni koraki), downrock (6-step in 3-step), pa vse do freezov (poza na tleh, na rokah) in stoje na glavi in rokah. Poleg naše koreografije pa smo plesali tudi v cypherju in battlu.

Tara, Nik, Aljaž in Marko pa smo za prireditev pridno vadili. Dobivali smo se tudi do trikrat tedensko. Koreografijo smo sestavili sami ter vanjo vložili zelo veliko truda. Želeli smo odplesati kar najbolje ter break dance predstaviti v kar se da dobri luči.

Upamo, da smo tudi vas navdušili z našim plesom.

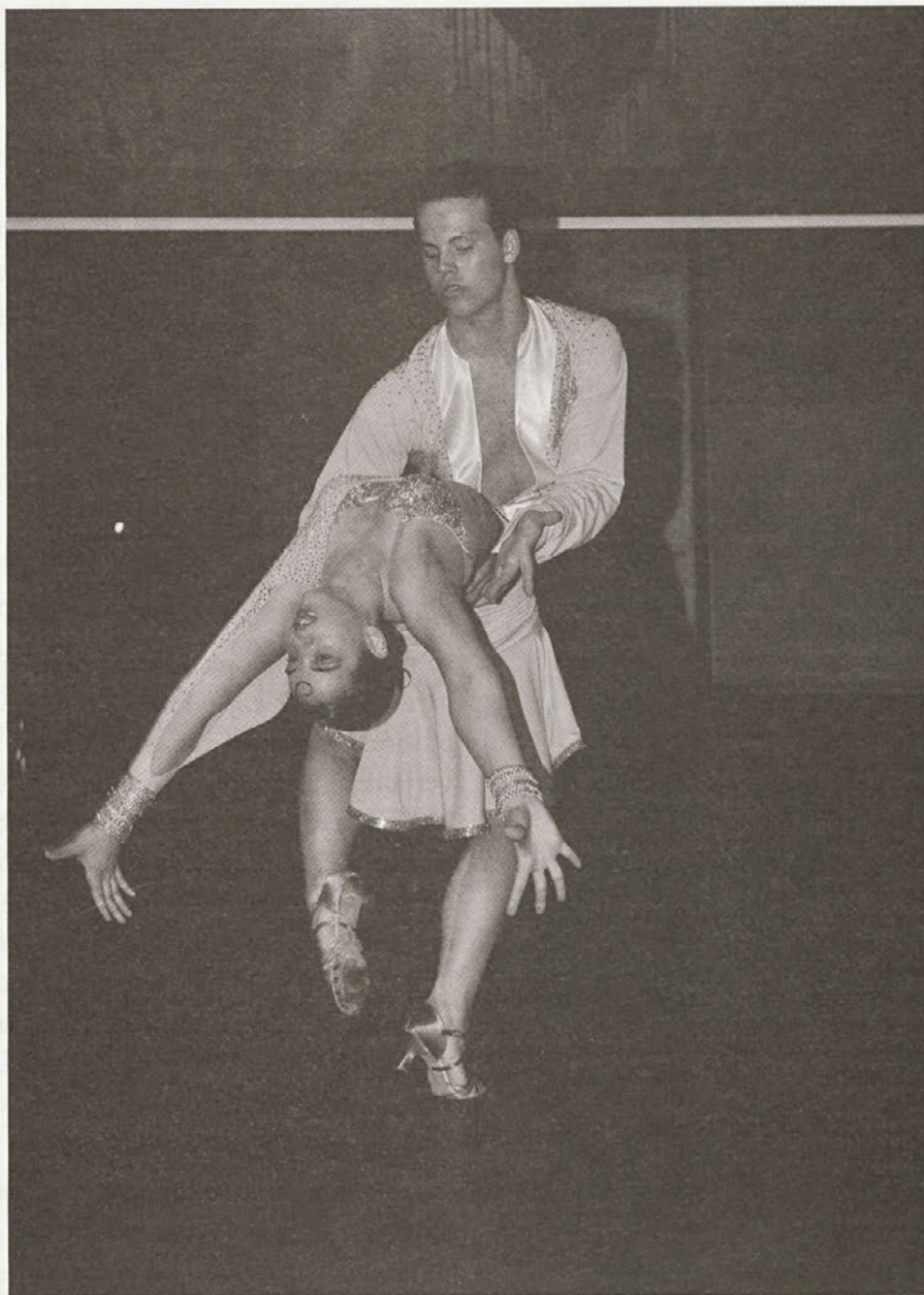
Tara Pleško in Nik Gabrič, 7. b

Sem Ula Antončič in sem učenka 9. b razreda. Plešem latinsko-ameriške in standardne plese, torej plese v paru. Moj soplesalec je Jan Turk, ki je dijak 2. letnika na evropskem oddelku. Skupaj pleševa že 5 do 6 let, tekmujeva pa le 3 leta. Na tekmovanjih sva zelo uspešna, saj sva osvojila že veliko bronastih, srebrnih in tudi zlatih medalj. Imava tudi dva srebrna pokala. Taki rezultati zahtevajo tudi ogromno treninga in telesne pripravljenosti. Trenirava 5-krat na teden, kar pomeni cel teden, razen nedelj ter vikendov, ko imava tekme. Povprečen trening traja okoli tri ure. Imava profesionalna trenerja, ki tudi sama še vedno tekmujeta. To sta Maja Geršak in Peter Majzelj. Onadva sta najina trenerja LA plesov. Standardne plese pa naju trenirata Katja Mychkova in Urban Aljančič. Tudi onadva sta nekaj let skupaj plesala ter tekmovala, sedaj pa tekmuje le še Katja, in sicer z drugim plesalcem. Z vsakim trenerjem posebej imava z Janom vsak teden individualne ure, na katerih se trenerji posvetijo le nama.

Tekmovanja so naporna in lahko trajajo tudi cel dan. Večja tekmovanja trajajo tudi po cele vikende. Največkrat so med vikendi, lahko pa se zgodi tudi, da so kdaj ob petkih. Na tekmo se moramo skrbno pripraviti, saj sodniki ne ocenjujejo samo plesa in plesnih korakov, ampak tudi zunanost plesalca. Plesalec mora biti urejen, imeti mora točno določeno pričesko, kar pomeni lase polizane nazaj, oblečen mora biti po predpisih, ki so določeni glede na starost, nositi pa mora točno določene čevlje. Vse to velja tudi za plesalke, vendar še nekoliko več. Lase moramo imeti spete v čučke ali konjske repe, sprednje pa polizane nazaj, nositi moramo točno določeno peto in model čevlja, prav tako velja tudi za obleke, ki ne smejo biti preveč vpadljive, če plesalka

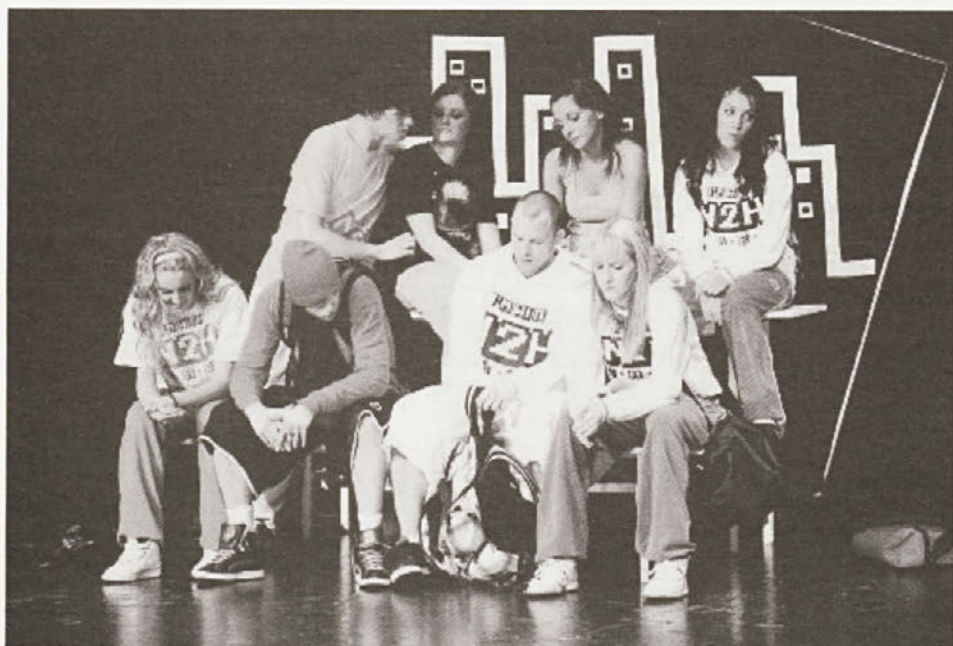

ni stara več kot 13 let. Obleke so posute s pravimi diamanti Swarovski. Najbolj stresen del tekmovanja je gotovo razglasitev rezultatov. Najlepši in najboljši občutek je, ko si na plesišču in ljudje vpijejo tvoje ime ali pa številko, ki jo nosi plesalec na hrbtu.

Tudi med počitnicami ne mirujemo, vsake počitnice imamo priprave, ki trajajo približno štiri dni. Poletne priprave pa še nekoliko več, saj odidemo stran od staršev v ČŠOD-je. Najboljše priprave so zagotovo v Fari. Na koncu dneva nimamo niti procenta energije več, vendar se vseeno še vedno radi udeležimo priprav, saj se imamo fenomenalno in na koncu si vsak želi, da bi trajale še malo dlje.

Ples mi pomeni vse že od plenic. Vsem, ki si želijo plesati in imajo vsaj malo smisla ter ritma, svetujem, naj se nam čim prej pridružijo in začnejo športno migati v ritmu LA in ST plesov. Verjamem, da nikomur ne bo žal, saj smo v Plesnem klubu NM kot ena velika družina.

Ula Antončič

DEJMO NAREST EN ŠOV

Za dobro predstavo je zelo pomemben naslov. Najprej vas vprašam, ali bi si šel kdo ogledat predstavo z naslovom Naredimo dobro predstavo? Gotovo ne. Človeka veliko bolj pritegne naslov Dejmo narest en šov. Sleng nam je vsem bližje. Dejmo narest en šov je plesna predstava, ki smo si jo šli ogledat učenci od 7. do 9. razreda. Prikazuje plesno skupino, ki se je odločila, da bo naredila en šov. Vse se jim skvari, ko vodja njihove skupine (Robi Grmek) pristane v zaporu po krivem. Zato

se mora skupina plesalcev pripravljati brez njega. Skozi plesne točke so nam pokazali, kaj pomeni plesati. V njej lahko zasledimo veliko plesov, od breakdanca do zabavnega rock 'n' rolla, največ pa je hiphopa. Sama verjamem, da nam je HIPHOP bolj všeč od recimo polke.

V predstavi so nastopali najboljši slovenski plesalci, koreografijo zanjo je napisal Željko Božič, ki je tudi nastopil v predstavi. Poleg njega pa so v predstavi nastopali tudi: Robi Grmek v glavni vlogi, Ada Kogovšek, Andreja Vakselj, Anja Novak, Tjaša Corn, Tjaša Ferkov, Marko Stamenković, Matej Bedič in Miha Matevžič. Predstava je prišla na odre že lani, zaradi velikega navdušenja občinstva pa so jo ponovili tudi letos. Predstava je zelo primerna za šolarje, lahko pa si jo ogledajo tudi ostali. Verjamem, da smo ob gledanju predstave prav vsi uživali in si želim, da bi si lahko šli še kdaj ogledat tak plesni spektakel.

Emma Koncilija, 7. b

S PESMIJO V NOVO LETO

11. januarja 2011 so pevci naše šole s pesmimi razveselili poslušalce v nabito polni šolski avli.

Na koncertu S pesmijo v novo leto sta se predstavila oba otroška in mladinski pevski zbor. Skupaj je zapelo kar 170 pevkv in pevcev. Melodije so se prepletale z izbranimi haikuji, ki so jih ustvarili šestošolci POD MENTORSTVOM ADE STEGNAR. FOTOGRAFIJE PA JE PRISPEVALA UČENKA EMA KONCILIJA.

MODNE STRANI

NEKAJ MALEGA – KAR BI MORALI VEDETI VSI

Kaj pa je to, kar bi morali o modi vedeti vsi? No, za začetek je treba vedeti, da moda ni le manekenka, oblečena v polivinilast plašč, s štrlečo frizuro in previsokimi petami. Moda je vsako oblačilo, ki ga oblečemo, pa naj bo še tako ceneno, nekvalitetno, običajno ali pa že iz mode. Pomen besede moda zajema več kot le tisto, kar je trenutno in. Zajema barve oblačil, sloge, kombiniranje, znamke ... Vsak posameznik ima svojo modo; to je oblačenje, ki je prvi in najpomembnejši pokazatelj naše osebnosti. Z oblačili pokažemo, kakšni smo, kako se obnašamo in kaj si mislimo o svetu. Z živimi barvami povemo, da se počutimo žive, zbudjene in polne energije. S temnimi in togimi lahko povemo, da se počutimo zatrate, brezvoljne ali pa odločne in stroge. Pomemben je predvsem način, kako oblačila nosimo in kaj si upamo obleči. Če si nekaj srčno želite obleči, pa se vam zdi malce preveč drzno (ampak v resnici veste, da je primerno za v šolo), se pravzaprav motite. Problem ni ta, da se vam zdi, da je oblačilo preveč drzno. Problem je ta, da se ga bojite obleči, ker vas je strah, kaj bodo drugi porekli nanj. Ne smete se bati tega, kar ste! Res je, da ima vsak svoj stil oblačenja. In res je, da ga drugi ne bi smeli komentirati. A obstajajo določena 'pravila' in najbolje je, da se jih držimo, da ne izpademo trapasto.

Naj vas ne bo strah vzorcev! Ornament ni zločin. Naj vas ne bo strah barv. Fantje: vijolična in roza sta že nekaj časa popularni med fanti kot tudi med moškimi (seveda le za tiste, ki si upajo kaj več ...). Na eno opravo je moralno obleči do največ tri barve (karkoli več bi bilo že preveč pisano, razen v primeru, da je majica mešanica mnogih barv in odtenkov). Ni problem, če je vaša majica pikčasta, hlače pa črtaste in čevlji karirasti. Pomembno je predvsem to, da se ti trije vzorci barvno ujemajo. Zelo dobre kombinacije so predvsem: črna – bela, črna – rdeča, modra – rdeča,

rumena – zelena ...

Nasvetov o tem, kakšne kose oblačil boste oblečili, pa vam ne bom dajal. Danes je toliko slogov oblačenja, da je nemogoče definirati in predlagati vse. To izbiro polagam v vaše, bolj ali manj zanesljive roke, ostale barve pa vašemu stilskega očesu. Ne bojte se eksperimentirati, saj nikoli ne veste, kje se najdete ...

Uroš Topić

Čeprav se ne zdi, bo pomlad kmalu tu, s seboj bo prinesla svežino cvetočih rož, jasno modro nebo, svež pomladni dih, prijeten hladen vetrič in mnogo novih oblačil, ki so jih že lansko leto za nas pripravili modni oblikovalci, od najimenitnejših do povprečnih in še pod njimi ... Vendar oblek ne nosimo zaradi imena, temveč zaradi podobe. In nikakor ne smemo pozabiti na udobje; letošnjo pomlad (tako kot vsako prejšnjo) bodo pomembni prej omenjeno udobje, svežina in lahkotnost. Poleg jeansa in poliestra poskusite še s kakšnimi drugimi materiali: lan, stoodstotni bombaž, svila, kašmir ... nekaj, kar vas ne bo zategovalo. Nasploh pa so pri dekletih moderni ozki pasovi, zgoraj pa lahne, 'viseče' majice, ozke hlače ali skinny jeans, zraven pa pristajajo balerinke, če pa ste že odrasla učiteljica, ki bere Najčo, pa seveda priporočam: ŠTIKLE! Lepše povedano: elegantne salonarje z visoko peto. Fantje se lahko sprostijo v srajcah, majicah s kratkimi rokavi in ob tem naj ne pozabijo na vzorce in zanimive poslikave, hlače po želji (le da ne bodo ohlapne gangsterske kavbojke, spuščene pod mejo normale: NISO VEČ IN!). Seveda pa ne pozabite, da se ob prihajajoči pomladi ne smemo zamoriti s temnimi barvami in večno elegantno črno, saj le-ta ni vedno tako pestra ali poživljajoča, ker pač ne more biti.

Uroš Topić, 9. c

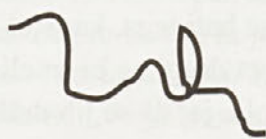

MAČJI PLES

Se zberejo na trati muce,
velike in bele,
pa tudi majhne, vesele,
da vso noč plesale bi in pele.
Kres prižgejo,
toplo mleko pijejo,
piškote v njem namakajo,
nato pa plesati začno.
Gor in dol po travi,
veselo na zabavi,
okoli kresa plešejo,
se iskre v očeh jim krešejo.
Luna in zvezde
pa jih gledajo začudeno,
vse do zore,
ko sonce osvetljuje gore.
To se smeje
in botrici Luni razloži,
kaj pred obrazom se ji godi.
Muce prav vsako leto,
da zimo bi odgnale prekleto,
plešejo prav zares
ta prvomajski mačji ples.

Mirta Balažič Gerič, 7. b

POGUMNO PERO

ČAS

Le kaj se dogaja?
Čas hiti neznan kam.
Vse od aprila do maja
in se ustavi tam,
kjer sonce zahaja.

Pa vsakič, ko sonce vzide,
čas spet odide
na svojo dolgo pot
okoli sveta.

Nas žene, tolče, ovira.
Zakaj ne rečemo:
stop?!
Ko vemo, da nas vse požira.

Prehitro je!
Tako več ne gre!
Le kako, le kako
bo vse tako hitro šlo.

Brez počitka,
brez užitka
hitimo naprej.
Vsem je odveč!
Tega je odločno preveč!

Prosim le za minuto, dve,
postojte ljudje,
se malo zamislite,
je to prav ali ne.

Pa še to vam povem:
včasih ustavite se
za kakšen dan
in v njem uživajte,
ne pa, da vedno hitite
kam drugam.

Mirta Balažič Gerič, 7. b

POPOTNIŠKA

Hodim po poti,
skočim čez skalo,
še mraz me ne moti,
gledam obalo.
Svoboden kot ptica
romam okoli,
si pojem veselo
in vedno bo zame sonce žarelo.
A vem, da od romanja boljša
je hišica bela,
v kateri me čaka
ženica vesela.
Zato udarim
nazaj proti domu
in kmalu zagledam
hišico belo,
ženico veselo,
tri otroke in psa.
Vesel naj bo ta,
ki dom svoj ima!!!

Mirta Balažič Gerič, 8. b

ZGODOVINA

Zgodovina je naša preteklost,
naše znanje vse.
Večina pa vseeno
ovita v tančico pozabe je.
Zato pojdimo lepo po vrsti,
od začetka
do sedaj.
Razložimo, kako je bilo in zakaj.
Vse začne se s praljudmi
in slikami na stenah,
nato odgovornost so prevzeli
Grki v Atenah.
Olimpijske igre, filozofija,
to je bila njihova strast!
Bili so tudi dobri politiki,
zato niso zlahka izgubili oblasti.
Kmalu je Grke
zamenjal Rim,
boji, kolosej, veselice.
Vse to je bilo hit,
saj vedeli so,
da zabava mora bit!
Pa tudi Rimljanom
se kmalu več ni dalo,
zato so se umaknili
in Germanom prepustili
cesarstvo nastalo.
Ti so ga uničili,
požgali vse.
Niso imeli pojma,
bi dalo reči se.
A so kmalu
popravili škodo,
zgradili gradove,
pa vseeno pozabili napeljati vodo.
Tako srednji vek je nastal,
gradovi, vitezi, kmetje, drhal.
Služili so kralju,
so zemljo dobili,
je fevdalizem prišel,
ga niso več iz rok izpustili.
In kmalu je
vse zadelo kot strela!
Nova celina!
Velika, debela.
Je Krištofu vsa slava letela.

Mirta Balažič Gerič, 8. b

Ljubezen je kot piškot,
ki ga speče mama.
Topel in prijeten.
Katja Škrubej, 6. a

Toplo mi je pri srcu,
saj imam družino
pri sebi.

Snežinke kot
bleščice padajo
na zemljo.
Ajda Blatnik, 6. a

Veter piha,
mrzlo je,
a tvoja ljubezen me greje.

Ljubezen, počakaj me!
S tabo grem tudi
v pekel.

Prazniki.
To so topli dnevi, polni
veselja in ljubezni.
Tara Polovič, 6. a

Po travniku
je pognjen bel plašč.
Zima je prišla.
Laura Medle, 6. a

V gneči iskrenih ljudi
se čuti toplina srca
in nasmeh miru.

Matevž Cimermančič, 6. a

HAIKU

Nasmeh na obrazu.
To je najlepše
pri ljudeh.
Jakob Judež, 6. a

Oblak je kot
nebesna jadrnica,
ki pluje.

Jutra pozimi
so kot žareči meč,
ki ga držiš v roki.

Sonce je
kot piškot,
ki ga hočeš pojesti.
Živa Grah, 6. a

Še zadnji list je odpadel,
obrnil sem zadnjo stran knjige.
Čas je za nov začetek.

Tvoj iskren nasmeh
je kot zvezda, ki se utrne.
Tako minljiv!
Blaž Bučar Vovko, 6. a

Iskren sem do ljudi.
Iskren do sebe,
do prijateljev.
Ishak Šumar, 6. a

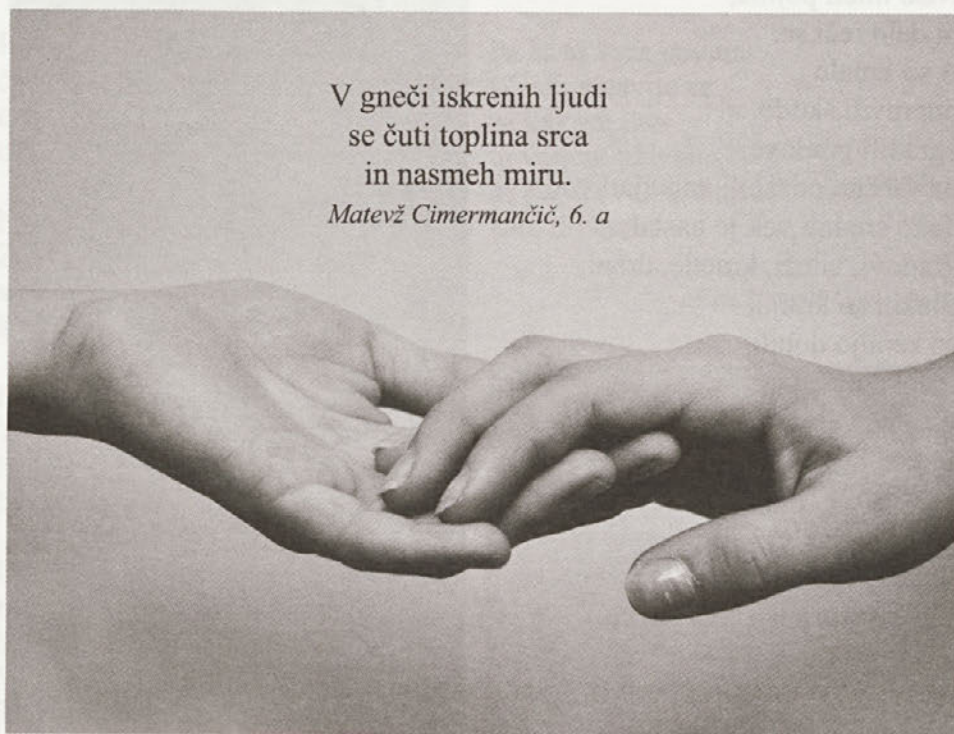
Božični piškoti!
Komaj čakam, da jih postavijo
na mizo.
Jakob Hofferle, 6. b

Sonce zahaja,
ti pa še kar stojiš ob reki
in razmišljaš.

Življenje je
kot pesem;
včasih žalostna in včasih vesela.

V ognju goriyo
tvoje misli in žari
iskrenost.
Veter, mraz.
Vseeno si nasmejan,
pričakuješ nov dan.
Maja Rabič, 6. b

Ljubezen je
kot objem, ki zaceli rane.
Veldin Aličič, 6. b

Noč je.
Vidijo se le mesec in zvezde.
Vse je tiho.

Kako toplo je.
Sedim na peči
in se grejem.
Ajda Antončič, 6. b

Vrhovi dreves so visoko.
Ne dosežem jih
in le opazujem.
Alja Oblak, 6. b

Družina je
velika skrinja ljubezni in topline.
Zate in zame.

Z njo lahko
gore podiraš in topiš
ledenike.
Eva Lukšič, 6. b

Kaj je topleje?
Sonce ali tvoj
objem?

Piškotni dišijo,
zunaj sneži,
skupaj smo.
Hasan Hodžić, 6. b

Nič ni
močnejše in toplejše
kot ogenj in ljubezen.
Maja Veršaj, 6. a

Lepo prosim
za čisto majhen objem!
Osamljena sem.

Mir, sreča, toplina
in družina je vse,
kar potrebujem.
Loti Kavšek, 6. b

Poskušam ujeti snežinke,
a mi venomer spolzijo
med prsti.

Sneg je mehak.
Pod nogami se mi udre.
Za mano ostajajo le
stopinje.
Alja Štrbenc, 6. b

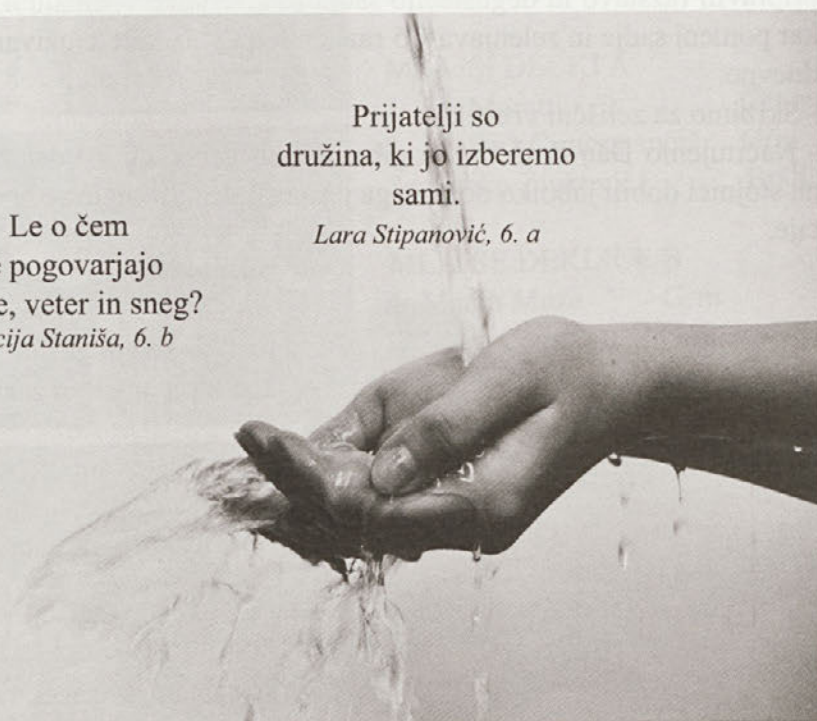
Sreča me ima rada.
Vsako leto me znova in znova
obišče.
Ana Lopatič, 6. b

Objem
vsake toliko časa
ne škodi.
Ida Vrščaj, 6. b

V novo leto
vstopam z obljubo, ki se
ponavadi
ne uresniči.
Tinkara Moretti, 6. b

Prijatelji so
družina, ki jo izberemo
sami.
Lara Stipanović, 6. a

Le o čem
se pogovarjajo
sonce, veter in sneg?
Lucija Staniša, 6. b

ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA

Oktober 2010 je potekala jesenska zbiralna akcija starega papirja. Učenci smo to leto star papir ponovno zbirali na parkirišču gradu Grm.

V primerjavi z lanskim letom smo zbrali več papirja, približno 52000 kg. Največ papirja je na razredni stopnji zbral 4. c – 3412 kg, na predmetni stopnji pa 6. a, kar 4189 kg. Pomočnik ravnateljice Tihomir Troha, ki je akcijo spremljal, pa je dodal, da bomo zbrani denar namenili semaforju z rezultati na predmetni stopnji ter nakupu lego kock na razredni.

Sara Jaklič, 8. b

RAZRED	JESENSKA AKCIJA (KG)
1. a	950
1. b	978
1. c	1204
2. a	705
2. b	1391
2. c	1139
3. a	1678
3. b	1198
3. c	1981
4. a	1902
4. b	2389
4. c	3412
5. a	1637
5. b	1350
5. c	2979
SKUPAJ	24893
6. a	4189
6. b	3146
7. a	2058
7. b	2052
7. c	2764
8. a	2249
8. b	2447
8. c	2419
8. d	2349
9. a	622
9. b	1756
9. c	458
SKUPAJ	26.509
VSE	51.402

SHEMA ŠOLSKEGA SADJA

Tudi to šolsko leto smo se ponovno vključili v EU projekt, poimenovan SHEMA ŠOLSKEGA SADJA IN ZELENJAVE. To pomeni razdeljevanje sadja in zelenjave v šolah ob finančni pomoči Evropske skupnosti in Republike Slovenije pri spodbujanju porabe svežega sadja in zelenjave v prehrani učencev v osnovnih šolah. Njen namen je ustaviti trend zmanjševanja porabe sadja ter zelenjave in hkrati omejiti naraščanje pojavnosti prekomerne telesne teže pri otrocih (ki tudi povečuje tveganje za bolezni sodobnega časa).

Na naši šoli smo omenjeno Shemo šolskega sadja začeli izvajati v mesecu oktobru, in sicer vsem učencem od 1. do 9. razreda ponudimo en obrok sadja ali zelenjave enkrat tedensko brezplačno. Sadje je ponujeno med odmori v jedilnici šole ob torkih, poleg redne prehrane.

Evropska unija je državam članicam namenila določeno finančno pomoč za brezplačno razdeljevanje svežega sadja in zelenjave učencem, pri čemer pa je velik poudarek tudi na izobraževalnih in promocijskih aktivnostih.

Za promocijo poskrbimo na več načinov:

- V okviru sheme so učenci izdelali plakate, ki označujejo razdelilna mesta.
- Ob svetovnem dnevu hrane so učenci izbirnih predmetov NPH in SPH pripravili razstavo in degustacijo sadja in zelenjave v smislu »5 na dan«, kar pomeni sadje in zelenjava v 5 različnih barvah, katere uživamo petkrat dnevno.
- Skrbimo za zeliščni vrtiček
- Načrtujemo Dan druženja in gibanja treh generacij – udeleženci bodo na stojnici dobili jabolko domačega proizvajalca, izvajale se bodo promocije.

Valentina Žefran

MNENJA BRALCEV ALI KAKO NAJČO ŠE IZBOLJŠATI

V želji, da bi bila naša Najča čim boljša in zanimiva za vse njene bralce in učence naše šole, sem učence predmetne stopnje povprašala za njihovo mnenje o vsebini našega šolskega časopisa. Zanimalo me je, kaj vam je v Najči všeč in kaj ne, kaj bi dodali in katere vsebine pogrešate.

Najpogostejše pohvale, želje in kritike so bile:

Več slik učencev ter humorja.

Všeč mi je horoskop in prispevki o dogodkih, ki so se zgodili.

Všeč so mi vici in križanke.

Več prispevkov o glasbi.

Več naših likovnih izdelkov.

Najča je ful zakon, le barvne slike bi lahko bile.

Več prispevkov o plesu.

Ni mi všeč, da je na naslovnici vedno isti naslov (Najča). Lahko bi bilo malo drugače oblikovano in ne ves čas isto.

Najča je zakon! Želela bi več o moderni glasbi ter hip hopu.

Res je zelo dobra, saj ima tudi veliko slik.

Vaše predloge bomo poskusili upoštevati in narediti Najčo še boljšo in še bolj zanimivo za vse učence naše šole.

Tara Pleško, 7. b

NAJBOLJŠI ČASOPIS = NAJČA

N n A a J j Č č A a

NAJČA, glasilo Osnovne šole Grm, Novo mesto
Letnik XXII, junij 2010, št. 3, 4

IZ VSEBINE:
Osrednja tema tokratne Najče je revščina v svetu in pri nas.

Meja Najča, str. 37
Knjižni kočček, str. 69
Filmski kočček, str. 70
Glasbeni lističek, str. 71
Intervju z Marjanom Novino, str. 72
English pages, str. 75
Državni pravi v smislu, str. 83
Moda, str. 84
Mas in miatar, str. 87
9. razred se poslavja, str. 88

ŠPORTNI REZULTATI

REZULTATI PRVENSTVA V JESENSKEM KROSU

MLAJŠE DEKLICE A

1. Evgenija Burger Brusnice
2. Zala Vidic Grm
3. Irena Bačar Stopiče

MLAJŠI DEČKI B

1. David Škrbec Brusnice
2. Jakob Fabjan Center
3. Žiga Verbič Center

MLAJŠI DEČKI A

1. Tit Moretti Center
2. Matevž Cimermančič Grm
3. Marko Živkovič Bršljin

STAREJŠE DEKLICE A

1. Tjaša Rudman Brusnice
2. Karla Ljubi Šmihel
3. Tjaša Ambrožič Grm

MLAJŠE DEKLICE B

1. Manja Može Grm
2. Katja Cesar Grm
3. Tjaša Potočar Drska

STAREJŠI DEČKI A

1. Jon Božič Brusnice
2. Jure Prus Grm
3. Jan Gabrijel Otočec

OBČINSKO PRVENSTVO V ODBOJKI NA PESKU – STAREJŠI UČENCI

1. OŠ Bršljin
2. OŠ Šmihel
3. OŠ Grm

OBČINSKO PRVENSTVO V ODBOJKI NA PESKU – UČENKE

1. OŠ Grm
2. OŠ Otočec
3. OŠ Center

OBČINSKO PRVENSTVO V MALEM NOGOMETU – STAREJŠE UČENKE

1. OŠ Grm
2. OŠ Šmihel
3. OŠ Brusnice

OBČINSKO PRVENSTVO V ROKOMETU – STAREJŠI UČENCI

1. OŠ Grm
2. OŠ Center
3. OŠ Otočec

PODROČNO PRVENSTVO V ODBOJKI NA PESKU – UČENKE

1. OŠ Metlika
2. OŠ Žužemberk
3. OŠ Grm

PODROČNO PRVENSTVO V ODBOJKI – UČENCI

1. OŠ Bršljin
2. OŠ Žužemberk
3. OŠ Šmihel

PODROČNO PRVENSTVO V ROKOMETU – STAREJŠE UČENKE

1. OŠ Grm
2. OŠ Mirna
3. OŠ Škocjan

OBČINSKO PRVENSTVO V KOŠARKI – STAREJŠI UČENCI

1. OŠ Grm
2. OŠ Center
3. OŠ Šmihel

OBČINSKO PRVENSTVO V ODBOJKI – STAREJŠE UČENKE

1. OŠ Grm
2. OŠ Center
3. OŠ Brusnice

OBČINSKO PRVENSTVO V MALEM NOGOMETU – STAREJŠI UČENCI

1. OŠ Bršljin
2. OŠ Stopiče
3. OŠ Grm

OBČINSKO PRVENSTVO V ODBOJKI – STAREJŠI UČENCI

1. OŠ Šmihel
2. OŠ Bršljin
3. OŠ Otočec

PODROČNO PRVENSTVO V ROKOMETU – STAREJŠI UČENCI

1. OŠ Trebnje
2. OŠ Grm
3. OŠ Metlika

PODROČNO PRVENSTVO V MALEM NOGOMETU – STAREJŠI UČENCI

1. OŠ Bršljin
2. OŠ Mirana Jarca
3. OŠ Metlika

PODROČNO PRVENSTVO V KOŠARKI – STAREJŠE UČENKE

1. OŠ Grm
2. OŠ Šmihel
3. OŠ Center

OBČINSKO PRVENSTVO V ROKOMETU – STAREJŠE UČENKE

1. OŠ Grm
2. OŠ Stopiče
3. OŠ Center

OBČINSKO PRVENSTVO V KOŠARKI – STAREJŠE UČENKE

1. OŠ Grm
2. OŠ Šmihel
3. OŠ Center

**PODROČNO PRVENSTVO
V MALEM NOGOMETU –
STAREJŠE UČENKE**

1. OŠ Grm
2. OŠ Šentjernej
3. OŠ Semič

**PODROČNO PRVENSTVO V
KOŠARKI – STAREJŠI DEČKI**

1. OŠ Grm
2. OŠ Šmihel
3. OŠ Vavta vas

Sara Jaklič, 8. b

DEKLETA DRŽAVNE ATLETSKE PRVAKINJE

V sredo, 13. 10. 2010, je v Slovenski Bistrici potekalo državno ekipno prvenstvo v atletiki, kjer so nastopili naši atleti in atletinje. Slednje so z neverjetnim izidom in naskokom 1584 točk postavile nov državni rekord in tako prepričljivo osvojile prvo mesto. 15.989 točk je rezultat, ki ga bo v prihodnosti težko preseči, vendar pa vztrajno delo, redni treningi in ljubezen do športa lahko premagajo tudi takšno oviro. Pri vsem skupaj pa ne pozabimo omeniti, da je tako kot v življenju tudi v športu potrebno imeti dobršno mero sreče. Fantje so s poškodbo ključnega atleta izgubili svojo veliko prednost, toda vsa pohvala gre vsem ostalim atletom, ki so se borili naprej in poskušali čimbolj zmanjšati razliko v točkah. Vsi naši atleti si zaslužijo iskrene čestitke: dekleta za naslov državnih prvakinj z rekordnim številom točk in fantje za borbenost, timski duh in vztrajnost pri doseganju cilja. ČESTITAMO!

ZABAVNE STRANI

ŠALJIVI NASVETI O POTOVANJIH

Ste se kdaj vprašali, kaj storiti na potovanjih, če vam je slabo? Ali kako se na njih dobro pripraviti, da ne bo kakšnih nevšečnosti? Potem si morate prebrati te šaljive nasvete. So brezplačni.

1. Preveri, če je soseda doma. Če je, dobro pokljukaj, saj nikoli ne veš, kaj naklepa.
2. Pokliči policijo, da boš prepričan/a, da bo res prišla, če se kaj zgodi s tvojim bivališčem.
3. Če imaš alarm, najemi vlomilca, da ti vdre v bivališče, in če ga policija pri tem ujame, je alarm zanesljiv.
4. Mačka pusti doma.
5. Za srečo pusti odprte vse pipe.
6. Ne pozabi vklopiti štedilnika, da bo toplo, ko se vrneš s potovanja.
7. Pusti dokumente doma, da ti jih ne ukradejo.
8. Če te je strah poletov z avioni, skoči z balkona, da vadiš.
9. Če se v podmornici počutiš utesnjeno, hitro odpri okno.
10. Če ti je na ladji vroče, skoči v vodo.
11. Vzemi ščipalke in čepe proti smrčanju.
12. Ne pozabi napisati oporoke.
13. Preveri, da v avtu ni nobenih zveri.
14. Vzemi toaletni papir, ker nikoli ne veš, kdaj ga boš potreboval/a.

Tjaša, Trina in Ana

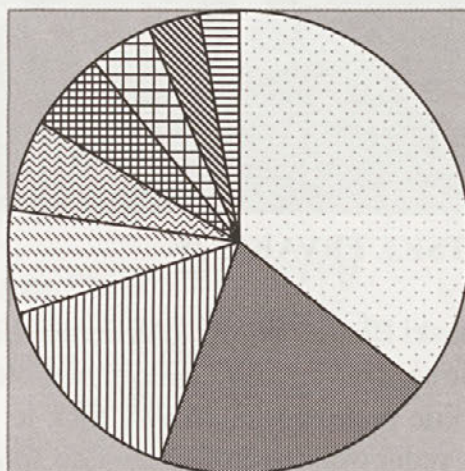

NAJ POTOVANJE ...

Odločili sva se, da ugotoviva, katero je najbolj zaželeno potovanje na šoli. Med učenci sva naredili anketo, katere glasovi so sledeči:

Havaji: 39 glasov
New York: 22 glasov
Miami: 16 glasov
Pariz: 8 glasov
Peking: 7 glasov
Rio de Janiero: 6 glasov
Obisk Eskimov: 5 glasov
Barcelona: 4 glasovi
Sydney: 3 glasovi

Naj potovanje šole so ...
Havaji!

Havaji so otočje v Tihem oceanu in zadnja, 50. pridružena zvezna država ZDA. Največji od havajskih otokov je (do leta 1898) Sandwich, ki meri 10.414 km² in ima 61.300 prebivalcev. Havaji so sestavljeni iz osmih večjih in 23 manjših otokov. Glavno mesto Havajev je Honolulu. Uradna jezika sta havajščina in havajska angleščina.

Tara Pleško in Ema Koncilija, 7. b

KAKO DOBRO SE SPOZNAŠ NA GLAVNA MESTA?

Si kdaj pomislil/-a, da poznaš veliko glavnih mest? No, sedaj lahko to tudi dokažeš!

A verjemi, ni lahko!

1. Katero je glavno mesto zvezne države Kalifornije?

- a) San Francisco
- b) Los Angeles
- c) Sacramento

2. Katero pa zvezne države New York?

- a) Albany
- b) New York City
- c) Olympia

3. Glavno mesto Havajev je?

- a) Topeka
- b) Carson City
- c) Honolulu

4. Kaj po slovensko pomeni 'baton rouge', kar je glavno mesto ameriške Louisiane?

- a) Zeleni gumb
- b) Rdeči gumb
- c) Modri gumb

5. Glavno mesto Peruja pa je?

- a) Lima
- b) Lisboa
- c) Limpopo

6. Glavno mesto Avstralije se imenuje?

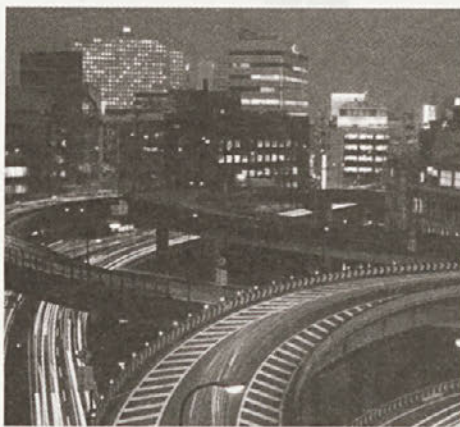
- a) Sidney
- b) Canberra
- c) Melbourne

7. Katero pa je glavno mesto Islandije?

- a) Ottawa
- b) Reykjavik
- c) Toronto

8. Tokyo je glavno mesto ...?

- a) Japonske
- b) Kitajske
- c) Tajske

9. Katero pa je glavno mesto Nove Zelandije?

- a) Auckland
- b) Tallahassee
- c) Wellington

10. Še glavno mesto Egipta?

- a) Tunis
- b) Kairo
- c) Sahara

Rešitve: 1. c; 2. a; 3. c; 4. b; 5. a; 6. b; 7. b; 8. a; 9. c; 10. b

9-10 pravih odgovorov: Super se spoznaš na glavna mesta! Veliko potuješ? Vsekakor ti je šlo odlično!

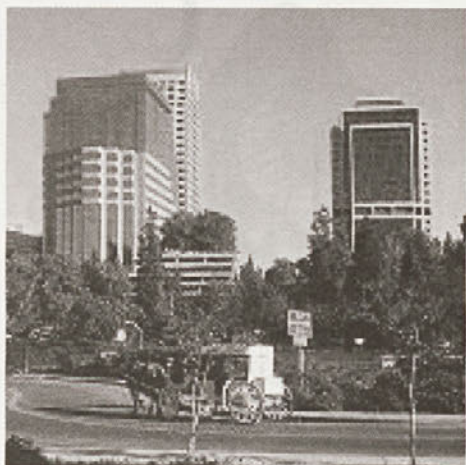
6-8 pravih odgovorov: Dobro poznaš glavna mesta, le malce se še potrudi, da bo naslednjič vse prav.

4-5 pravih odgovorov: Saj ti je še kar šlo ... Lahko pa si še malce ogledaš glavna mesta.

1-3 pravilne odgovore: Hitro si sposodi atlas in se nauči vsaj glavna mesta ene celine!

0 pravih odgovorov: Imaš srečo, da to ni bilo za oceno! Oglasi se pri učiteljici geografije!

Tjaša, Ana

OVEN
(21. 3.–20. 4.)

SPLOŠNO:

Čaka te veliko dela, vendar se s tem ne obremenjuj.

Vse se ti bo še obrestovalo!

LJUBEZEN:

Vzemi si nekaj časa za premislek, preden boš nad svojimi dejanji razočaran/-a.

SREČA: ****

BIK
(21. 4.–20. 5.)

SPLOŠNO:

Sooči se s svojimi problemi in ne odnehaj takoj, pa bo vse v redu.

LJUBEZEN:

Si nesrečno zaljubljen/-a?

Bori se, saj bitka še ni izgubljena.

SREČA: *****

DVOJČKA
(21. 5.–21. 6.)

SPLOŠNO:

Svoj prosti čas izkoristi za kaj koristnega. Svež zrak bi ti dobro del.

LJUBEZEN:

Z iskrenostjo in odprtostjo lahko osvojiš svojo simpatijo.

SREČA: ***

KOZOROG
(22. 12.–20. 1.)

SPLOŠNO:

Zaupaj vase in deležen/-a boš večjega uspeha.

LJUBEZEN:

Svoji simpatiji pošlji SMS in ugotovi, ali si ji všeč.

SREČA: ****

RIBI
(20. 2.–20. 3.)

SPLOŠNO:

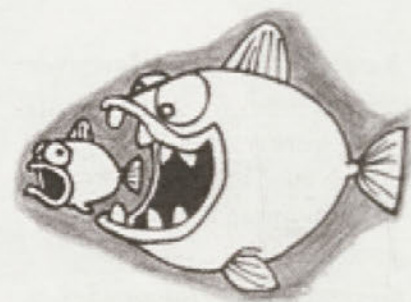
Za vikend si oddahni od šole in prijatelje povabi v kino.

LJUBEZEN:

Si zaljubljen/-a do ušes?

Potem mu/ji pokaži, kaj čutiš.

SREČA: *****

TEHTNICA
(24. 9.–23. 10.)

SPLOŠNO:

S preprirom nič ne boš rešil/-a.

Raje se pogovori na štiri oči.

LJUBEZEN:

Težko se je odločati med več fanti/puncami, vendar se je tvoje srce že zdavnaj odločilo.

SREČA: **

DEVICA
(24. 8.–23. 9.)

SPLOŠNO:
Zberi več poguma in kmalu boš dosegel/-a nekaj nepričakovanega.
LJUBEZEN:
Daj mu/ji še eno priložnost in ga/jo bolje spoznaj.
SREČA: *****

RAK
(22. 6.–22. 7.)

SPLOŠNO:
Tvoja želja se lahko kmalu uresniči, vendar se boš moral/-a za to tudi malo potruditi.
LJUBEZEN:
Počutiš se kot v sedmih nebesih, zato tudi ni razloga za slabo počutje.
SREČA: *****

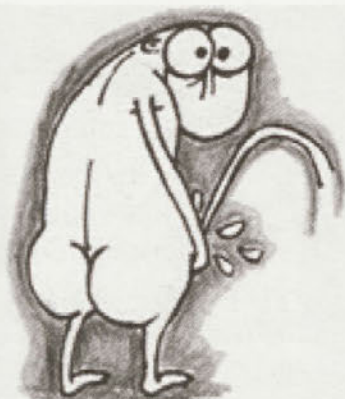
STRELEC
(23. 1.–21. 12.)

SPLOŠNO:
Izogibaj se težavam, saj boš na koncu le razočaran/-a. Sprosti se in uživaj.
LJUBEZEN:
Pripravi se na flirt in pozabi na ostale skrbi.
SREČA: *****

ŠKORPIJON
(24. 10.–22. 11.)

SPLOŠNO:
Pomagaj prijatelju, ki te potrebuje, in ne misli samo nase.
LJUBEZEN:
Čas je, da se nehaš pretvarjati. Bodi takšen/-a kot v resnici, saj boš s tem več dosegel/-a.
SREČA: ***

VODNAR
(21. 1.–19. 2.)

SPLOŠNO:
Svojih načrtov za prihodnost ni treba vsem razlagati. Raje jih poskusi izpolniti.
LJUBEZEN:
Ne verjameš v ljubezen na prvi pogled? To se bo kmalu lahko spremenilo.
SREČA: ****

LEV
(23. 7.–23. 8.)

SPLOŠNO:
Vstop v novo leto je bil enostaven. Lahko se veseliš novih začetkov.
LJUBEZEN:
Si slišal/-a nekaj grdega o simpatiji? Preveri resnico, preden boš razočaran/-a.
SREČA: ***

ANEKDOTE IZ ŠOLSKIH KLOPI

Sestrična mi je povedala anekdoto iz osmega razreda. Pri uri zgodovine je učitelj začel s spraševanjem. Poklical je njenega sošolca Nika in po nekaj vprašanjih ugotovil, da čisto nič ne zna. Zdelo se mu je čudno, saj je bil to odličen učenec. Vprašal ga je, če je z njim kaj narobe. Učenec je naredil žalosten obraz in mu odgovoril: »Pri športni vzgoji mi je Marko vrgel žogo v glavo in v trenutku sem vse pozabil.«

Sara Krnc, 9. a

Nekega lepega spomladanskega dne, ko so učenci 8. a med glavnim odmorom čakali na uro biologije, so se dolgočasili. Dekleta so se pogovarjala o dekliških in najstniških težavah, fantje pa so noreli po razredu. Začeli so vleči za zaveso in se po njih obešati. Naenkrat pa so letvice, na katere so bile obešene zaveso, začele popuščati. Preden so opazili, da se zaveso trgajo in da bodo letvice padle, je bilo že prepozno. Kar naenkrat je šolski zvonec naznanil začetek pouka. Prestrašeni fantje niso vedeli, kaj storiti, zato so se postavili pred potrgane zaveso. Ko je učiteljica vstopila v razred, je takoj videla,

da je nekaj narobe. Odšla je do fantov in jih vprašala, kaj se je zgodilo. Fantje so se začeli nemudoma opravičevati, vendar je učiteljica videla nastalo škodo in začela vpiti na njih, kako so lahko storili kaj takega. Seveda pa so se fantje takoj spomnili, da bodo odšli po hišnika in vse v hipu popravili. Učiteljica jim sprva ni verjela, na koncu pa so fantje s hišnikovo pomočjo le popravili zaveso in letvice, da so bile take kot prej.

Tjaša Ambrožič, 9. a

Pred dvema letoma sem se zlagala staršem, da ne vem, kdaj bomo pisali fiziko. A na mojo žalost sem vedela, da jo bomo pisali že naslednji dan. Ko sem prišla naslednji dan v šolo, me je zelo skrbelo, kako bom pisala, saj mi fizika na splošno ni šla tako dobro.

V bistvu mi je šlo zelo slabo.

Ko smo odpisali, sem imela zelo slab občutek, saj kar nekaj nalog nisem rešila. Ko sem izvedela, da sem dobila enko, me je najprej zelo zvililo v trebuhu, nato sem pomislila, kaj naj rečem staršem. Ko so me vprašali, kako je bilo v šoli, sem z lažnim nasmeškom odvrnila, da je bilo super in da sem dobila slovenščino pet (saj sem jo res). Zvečer sploh nisem mogla zaspati. Naslednji dan, ko sem prišla iz šole, me je mama grdo pogledala in me vprašala, zakaj ji nisem povedala, da smo pisali in da sem dobila slabo oceno. Povedala sem ji, da me je bilo strah, kaj bodo rekli. Rekla mi je, da če bi že na začetku povedala resnico, bi bilo vse dobro. Ker pa sem se zlagala, sem bila en mesec brez televizije. Zdaj vem, da se ne spleča lagati.

Nika Simič, 9. b

VICI

ha-ha-ha, hi-hi-hi!

Prijateljica je blondinki pripovedovala, kako hudo je bilo na smučanju: »Padla sem po strmini in se tako polomila, da sem obležala za tri tedne.« »Ali si bila na tako zapuščenem kraju, da te niso mogli prej najti?« jo je vprašala druga blondinka.

Učitelj jezno pravi učencu: »Vedno, ko pišemo test iz matematike, moraš ti čisto slučajno spremljati teto k zdravniku.« »Res je, jaz tega nisem nikoli opazil. Torej ona laže, da je bolna?« odvrne učenec.

»Zakaj tako hitro pišeš?« vpraša Maja sošolko. »Moram pohiteti, ker se mi bo kuli spraznil,« ji odvrne sošolka.

Učiteljica v šoli vpraša učence: »Ali mi lahko kdo pove, kaj je krivica?« Oglasi se Janezek: »Krivica je, če mi oče napiše nalogo, potem pa zanj dobim cvek in me natepe.«

Srečata se polarni in rjavi medved. Rjavi vpraša polarnega: »Hej, stari, povej mi, katero milo uporabljaš?!«

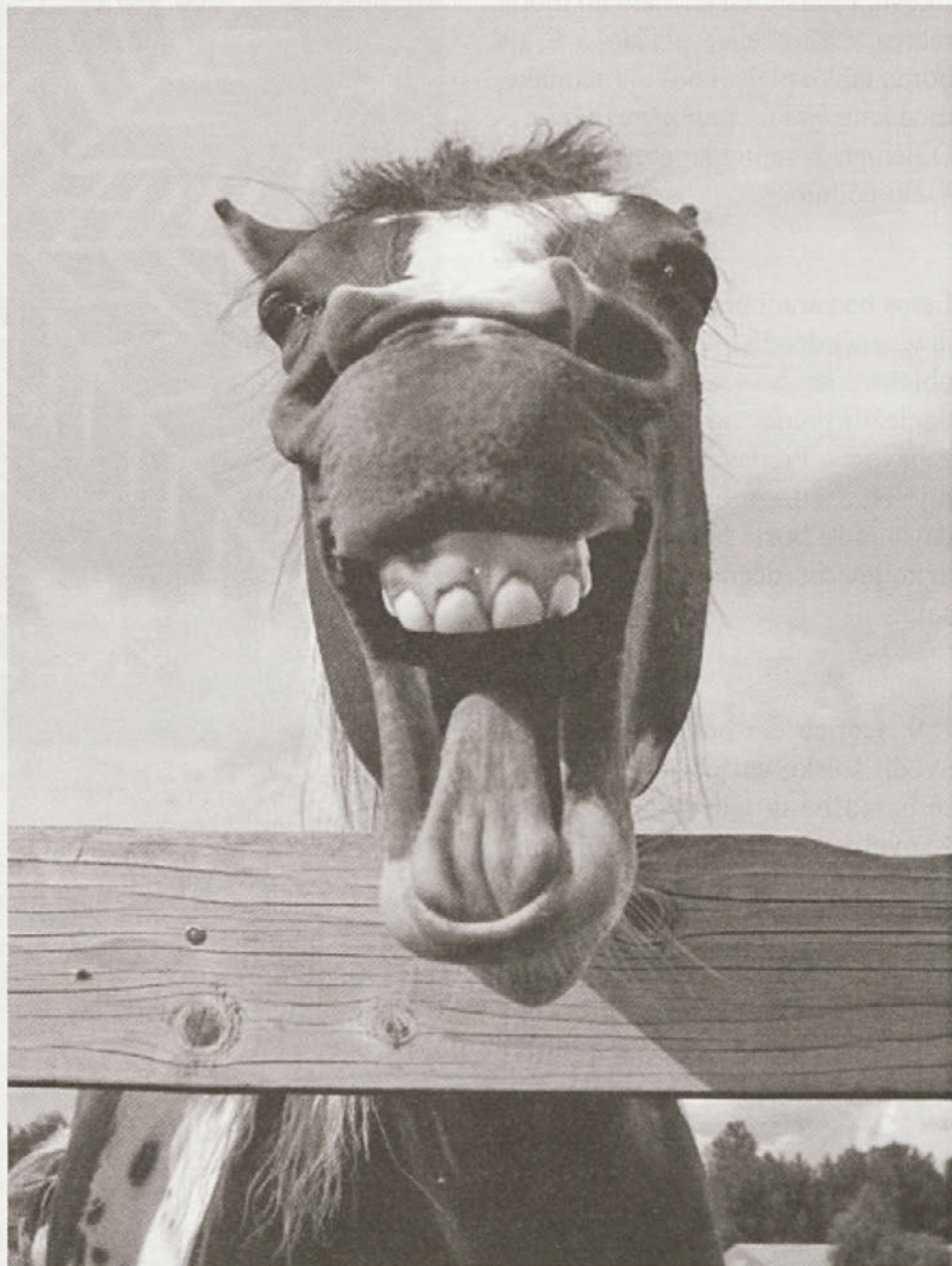
»Mami, danes sem v šoli dobil petko.« »To je pa zelo lepo, Janezek. Kaj si bil pa vprašan?« »Matematiko, slovenščino, zgodovino, geografijo in angleščino.«

Špela pride domov in reče mami: »Imam dobro in slabo novico. Dobra je, da sem pri matematiki dobila petico, slaba pa, da je to laž.«

Zakaj se policaji ne kopajo?
Ker na bojljerju gori rdeča lučka.

Veš kaj pomeni, če blondinka stoji med dvema kantama za smeti?
Družinska slika.

Zakaj so blondinke oblečene v bundo, ko gredo delat z računalnikom?
Ker odpirajo WINDOWSE.

Dogajalo se je na neki srednji šoli. Učenci so prišli na popravni izpit iz matematike.

Učiteljica je vprašala učenca: »Kaj so praštevila?«

Pravilni odgovor bi bil, da so to števila, ki imajo dva deljenca, se pravi, da se delijo s samim seboj in z ena.

Učenec je dolgo časa premišljeval, a se še kar ni spomnil. Učiteljica mu je hotela pomagati in mu je govorila: »PRA, PRA, PRA števila.«

Učenec odgovori: »Sem se že spomnil, to so števila iz praskupnosti.«

SEPTEMBER 2010

1.9.	Učenci od 1. do 9. razreda	Himna, predsednikov nagovor, pozdrav ravnateljice
7.9.	Učenci 7.-9. r., učitelji	Športni dan – atletika, Portovald
9.9.	Učenci 4., 5., 6. r., učitelji	Športni dan – atletika
10.9.	Učenci, razredniki 9. razreda, spremstvo	Ekskurzija: Goriško
11.9.	Ekipe učiteljev, učenci 7. a, b, c	Odhod v ŠN – Poreč
14.9.	Učenci 2. r., učitelji	Športni dan – pohod
14.9.	Učenci 4. a, učitelji	Naravoslovni dan: Kuhanje marmelade
15.9.	Učenci 4. b, učitelji	Naravoslovni dan: Kuhanje marmelade
16.9.	Učenci 4. c, učitelji	Naravoslovni dan: Kuhanje marmelade
16.9.	Ekipe učiteljev, učenci 7. a, b, c	Vrnitev iz ŠN – Poreč
17.9.	Razredniki 5. r.	KD: Moja prva knjiga
22.9.	Učenci 1.-9. razreda	Tehniški dan: Dan mobilnosti
23.9.	Člani sveta staršev, vodstvo šole	Sestanek
24.9.	Razredniki, učenci, starši 5. in 7. r.	Zbiranje starega papirja, grad Grm
24.9.	Učenci 7., 8. in 9. r.	KCJT: Z glavo na zabavo, ND
28.9.	Učenci 3. r., spremstvo	Pohod: Trška gora
30.9.	Svet šole	Sestanek, sejna soba

OKTOBER 2010

1.10.	Zbiranje starega papirja 3., 6. r.	Parkirišče pri gradu Grm
4.10.	Učenci 4. razreda	Rotovž: spust balonov, teden otroka
5.10.	Učenci, učitelji podaljšanega bivanja	Ustvarjalne delavnice ob tednu otroka
5.10.	Učenci 8. c, spremstvo	Sist. zdr. pregled v ZD NM
5.10.	Učenci 4. r., učiteljice	TD: Trška gora
6.10.	Učenci 1., 2., 3., 4. r., spremstvo	KCJT: Kekec
6.10.	Ekipe igre brez meja, spremljevalec	DPM Dolenjske Toplice, teden otroka
7.10.	Razredničarke, starši RS	Pogovorne ure
7.10.	Razredniki, starši PS	Pogovorne ure
8.10.	Učenci 9. r., spremstvo	ND: Obisk Srednje kmetijske šole
8.10.	Učenci 2. r., spremstvo	ŠD: Atletika
8.10.	Zbiranje starega papirja 4., 8. r.	Parkirišče pri gradu Grm
12.10.	Učenci 8. d, spremstvo	Sist. zdr. pregled v ZD NM
12.10.	Ekipe MSC, mentorica, spremstvo	Snemanje oddaje, RTV SLO
13.10.	Učenci 2. r., učiteljice	KD: Ogljed grškega gradu
13.10.	Atletiki, mentorji	Državno ekipno tekmovanje – finale, Slovenska Bistrica
14.10.	Učenci, mentorji	Šolsko tek. v angleščini – 8. r.
15.10.	Učenci 2. in 3. r., NLB	Predstava: Varčevanje, avla
15.10.	Učenci, mentorica	Šolsko tek. znanje: Sladkorna bolezen
18.10.	Učenci, razredniki 6. r., spremstvo	ND: Kraški rob, CSOD
18.10.	Učenci 2. r., spremstvo	ND: Obisk Srednje kmetijske šole
19.10.	Učenci 8. a, spremstvo	Sist. zdr. pregled v ZD NM
19.10.	Nadarjeni učenci pevci, zborovodnja	KCJT: Camera Academica, koncert
20.10.	Učenci 8. in 9. r., mentorica	Šolsko tek. za Proteusovo priznanje (BI)
21.10.	Strokovni delavci	Konferenca UZ: Taksonomija učnih ciljev
21.10.	Učenci 1. r., spremstvo	ND: Življenjski prostori
22.10.	Zbiranje starega papirja 1., 2., 9. r.	Parkirišče pri gradu Grm
22.10.	Učenci 1. razreda, parlamentarci	Sprejem učencev v šolsko skupnost
22.10.	Predstavniki oddelkov	Zasedanje šol. parlamenta, čitalnica
23.10.	Tekmovalci, mentorica	Državno tekmovanje v logiki, OŠ Bršljin
23.10.	Razredniki, SUPRA	Izobraževanje
	Jesenke počitnice (do 2.11.)	

NOVEMBER 2010

2.11.	Projekt Comenius, predstavniki	Sestanek v Nikoziji - Ciper
4.11.	Razredniki, svetovalna služba	Sestanek: Delo z učenci Romi
4.11.	Razredničarke, starši	Pogovorne ure RS
4.11.	Razredniki, starši	Pogovorne ure PS, 6. a roditeljski sestanek
5.11.	Šahisti, mentor	Dolenjska šahovska kadetska liga, OŠ Grm
6.11.	Planinci, mentor	Regijsko tek. Mladina in gore, OŠ Senčur
6.11.	Starejši dečki - rokomet	Obč. tekmovanje, ŠD Marof
8.11.	Vertikalni aktiv SLO, vodja	Delovni sestanek
8.11.	Vertikalni aktiv MAT, vodja	Delovni sestanek
9.11.	Košarka - starejši dečki	Polfinale obč. prvenstva, OŠ Bršljin
9.11.	Starejše deklice, trener	Občinsko prvenstvo v košarki, OŠ Šmihel
10.11.	Delavci šole	IK: Obisk Centra za ravnanje z odpadki
13.11.	Učenci, delavci šole: delovna sobota	1. triada: pouk (ponedeljovk urnik), 2. in 3. triada: pohodi
13.11.	Starejše deklice - rokomet	Obč. tekmovanje, ŠD Marof
15.11.	Učenci, razredničarka 2. r.	TD: Obisk VDC
15.11.	Košarka - starejši dečki	Finale občinskega prvenstva
16.11.	Učenci, razredniki 8. r.	KD: Igralec, CD, Ljubljana
17.11.	Učenci 8. r., mentorice	Tekmovanje v znanju angleščine, državno
17.11.	Učenci 1., 2., 3. r., spremstvo	KCJT: Ciciban, gled. predstava
17.11.	Starejše deklice, trener	Občinsko prvenstvo v odbojki
19.11.	Nadarjeni, 6.-9. r.	KCJT: Koncert
20.11.	Starejši dečki	Področno tek. v nogometu, ŠD Marof
20.11.	Učenci, mentorica	Državno tekmovanje: Sladkorna bolezen
23.11.	Starejše deklice	Področno tekmovanje v rokometu
23.11.	Učenci 6. a, razrednik	Sistematski pregled, ZD NM
24.11.	Učenci 8. r., spremstvo	TD: Muzej premožništva, Velenje (CSOD)
25.11.	Starejši dečki - rokomet	Področno tekmovanje
25.11.	Učenci 9. r., mentorice	Tekmovanje v znanju angleščine, šolsko
26.11.	Učenci, mentor	Obč. posamično prvenstvo v šahu, OŠ Grm
29.11.	Učenci 6. in 7. r., spremstvo	KCJT: Plesna predstava
30.11.	Učenci 6. b, razrednik	Sistematski pregled, ZD NM
30.11.	Učenci 8. in 9. r., spremstvo	KCJT: Plesna predstava
30.11.	Dečki in deklice - streljanje	Obč. tekmovanje, ŠD Marof

DECEMBER 2010

1.12.	Starejši devetošolcev, učenci 9. r.	Predstavitve gimnazije, Gimnazija NM
1.12.	Učenci 9. a, mentorji	ND: Skrb za zdravje, delavnice o spolnosti
2.12.	Učenci 9. b, mentorji	ND: Skrb za zdravje, delavnice o spolnosti
2.12.	Razredničarke, učenci RS in PS	Zelena zastava, prireditev v avli
2.12.	Mentor, tekmovalci	Šolsko tek. iz astronomije
2.12.	Razredničarke, starši RS	Pogovorne ure, tudi prednovoletna druženja s starši
2.12.	Razredniki, starši PS	Pogovorne ure
3.12.	Učenci 9. a, mentorji	ND: Skrb za zdravje, delavnice o spolnosti
3.12.	Mentorica, tekmovalci	Državno tek. za Proteusovo priznanje, OŠ Šmarjeta
6.12.	Učenci 2. r., mentorji	TD: Življenje nekoč in danes
6.12.	Starejši dečki, odbojka	Občinsko prvenstvo, OŠ Grm
7.12.	Razredničarka 3. a, učenci	Sistematski zdravstveni pregled, ZD NM
8.12.	Učenci 2.-9. r., mentorji	Šolsko tek. SLOVENŠČINA
8.12.	Učenci 8. r., mentorji	TD: Skrb za zdravje
8.12.	Starejše deklice - košarka	Področno prvenstvo, Novo mesto
9.12.	Dečki in deklice - streljanje	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof
9.12.	Učenci 1., 2., 3. r., spremstvo	KCJT: Medvedek zleze vase, predstava
9.12.	Strokovni delavci	Izobraževalna konferenca, zbornica
9.12.	Starejši devetošolcev	Predstavitve ekonomske SŠ, čitalnica
9.12.	Upokojeni in aktivni člani kolektiva	Prednovoletno srečanje
10.12.	Učenci šahisti, mentor	Dolenjska kadetska šahovska liga, Dol. Toplice
11.12.	Starejši dečki, košarka	Področno prvenstvo, ŠD Marof
13.12.	Učenci, učitelji PB	Novoletni bazar, avla
14.12.	Razredničarka 3. b, učenci	Sistematski zdravstveni pregled, ZD NM
14.12.	Starejši devetošolcev	Predstavitve elektro šole in tehniške gimnazije, čitalnica
15.12.	Mentorici, učenci izb. Predmeta NPH	Muzej: Izdelovanje lctovih src
16.12.	Mentor, starejše deklice	Podr. tek. v malem nogometu, OŠ Šentjernej
17.12.	Delavci šole	Ogled gledališke predstave v MGL, LJ
18.12.	Šahisti, mentor	Področno prvenstvo, OŠ Drska
20.12.	Učenci 5. r., razredničarke	TD: Novoletne delavnice
20.12.	Starejši devetošolcev	Predstavitve Kmetijske šole na SKŠ Grm
21.12.	Razredničarka 3. c, učenci	Sistematski zdravstveni pregled, ZD NM
24.12.	Učenci, razredniki, učitelji	Plesna prireditev, avla
26.12.	DAN SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI	
25.12.	BOŽIČNO NOVOLETNE POČITNICE	

KRONIKA

JANUAR 2011

6.1.	Strokovni delavci, starši RS in PS	Pogovorne ure s starši
6.1.	Starši 5. a, razredničarka	Roditeljski sestanek
8.1.	Mlajše in starejše deklice in dečki - atletika	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof
8.1.	Šahisti, mentor	Državno posamično prvenstvo v šahu, Šmarje pri Ječah
11.1.	Pevci, starši, učitelji	S pesmijo v novo leto, koncert OPZ, MPZ, avla
11.1.	Razredničarka 3. b, učenci	Sistematski zdravstveni pregled, ZD NM
11.1.	Učenci, učiteljice 2. a	TD: Življenje nekoč in danes, muzej
11.1.	Učence starejše deklice, mentor trener	Področno prvenstvo v odbojki, OŠ Metlika
12.1.	Učenci, učiteljice 2. b	TD: Življenje nekoč in danes, muzej
12.1.	Učenci POK, mentorica	Poskusi na Inštitutu J. Stefana, LJ
13.1.	Učenci, učiteljice 2. c	TD: Življenje nekoč in danes, muzej
14.1.	Učenci, mentorji	Področno tek. iz znanja zgodovine, OŠ Škocjan
14.1.	Učenci, razredničarke 1., 2., 3. r.	KCJT: Zelička male čarovnice, lutkovna p.
14.1.	Pevci UPZ	Vaja zbora
18.1.	Razredničarka 3. c, učenci	Sistematski zdravstveni pregled, ZD NM
18.1.	Strokovna javnost, svet. služba, psihologinja	Izobraževanje OPP v Franciji, predavanje, čitalnica
19.1.	Učenci, učiteljice 4. r.	TD: Izdelava vozil iz odpadnega materiala
20.1.	Šahisti, mentor	Občinsko ekipno prvenstvo v šahu, OŠ Bršljin
21.1.	Predstavniki v SP – RS in PS, mentorica	Zasedanje parlamenta, čitalnica
21.1.	Učitelji, učenci	Zadnji rok za pisanje naloz 2. triade (12. čl. PPOZ)
24.1.	Učitelji, učenci	Zadnji rok za pisanje naloz 3. triade (12. čl. PPOZ)
24.1.	Učenci, mentorji	Šolsko tek. znanje za Preglovo priznanje (KE)
24.1.	Učenci 6., 7. r., spremstvo	KCJT: Kok ti men zdej dol visi, predstava
24.1.	Učenci 8., 9. r., spremstvo	KCJT: Kok ti men zdej dol visi, predstava
26.1.	Učenci, mentorji	Področno tek. za Cankarjevo priznanje (SLO), OŠ Grm
26.1.	Učenci 6. r., spremstvo	TD: Papir
27.1.	Učenci 9. r., spremstvo	TD: Delavnice na Šolskem centru
27.1.	Strokovni delavci	Oddaja poročila o delu
27.1.	Učenci, mentorji 7. r.	TD: Umetne snovi, AMBH
27.1.	Učenci, učiteljice 1. r.	ŠD: Igre na snegu
27.1.	Strokovni delavci 2. triade	Ocenjevalna konferenca
28.1.	Strokovni delavci 1. triade	Ocenjevalna konferenca
31.1.	Strokovni delavci 3. triade	Ocenjevalna konferenca, učilnica SLO
1.2.	Učenci, razredniki	Obvestila o uspehu

Foto: Ema Kencilija

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO
LETNIK XXI, februar 2011, št. 1, 2

Uredniški odbor: novinarji 7., 8. in 9. razreda

Širši uredniški svet:

JERICA ERŽEK (odgovorna urednica, lektorica, mentorica)

TINA GAČNIK (pomočnica urednice)

RENATA BLATNIK (urednica Male Najče)

RENATA BLATNIK, IRENA STRASBERGAR (likovno oblikovanje Male Najče)

MAJDA ČENGIJA (tajnica glasila)

Fotografije: Učenci in učitelji

JANA TROHA (tehnična obdelava gradiva)

Tisk: ArtPro d.o.o.

Število izvodov: 650